

TROPICAL *antifa*

DEFEND THE WORKING CLASS

τεύχος 2 | 11.20

λέξεις & σκέψεις ενάντια στον νέο φασισμό

EDITORIAL: DEJA VU | NOMAD'S LAND | ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΧΩΡΙΣ ΣΒΑΣΤΙΚΑ | ΣΥΝΝΕΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟ GREEN WORKERS PARTY | ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ | ΕΞΕΓΕΡΣΗ & ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΤΗ «ΜΙΚΡΗ ΒΗΡΥΤΟ» [PORTLAND] | ΚΥΠΡΟΣ: 3000 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ...OR NOT? | THE BAD DAYS WILL END: ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ | ΜΙΑ ΣΕΛΙΔΑ ΤΑΞΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ | TONGUE | ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ONLINE ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ | ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟΝ ΟΙΚΟΦΑΣΙΣΜΟ | & ΑΛΛΑ

antifa tropikal | τεύχος 2 | 11.2020

Το περιοδικό antifa tropikal εκδίδεται που την αυτοοργανωμένη αυτόνομη συλλογικότητα antifa λευκοσα, η οποία δραστηριοποιείται στη διαιρεμένη πόλη της Λευκωσίας/Lefkoşa. Η συνέλευσή μας λειτουργεί με οριζόντιες δομές, επιδιώκοντας να αποβάλει τις κοινωνικά διαμορφωμένες ιεραρχίες τζιαι οι αποφάσεις παίρνονται μέσα που τη μεταξύ μας ζύμωση τζιαι συνδιαμόρφωση. Στόχος μας ένει να συμβάλουμε στους κοινωνικούς τζιαι ταξικούς αγώνες (αναδεικνύοντας παράλληλα τους αγώνες των μεταναστών-τριών ως κεντρικής σημασίας) θεωρώντας ως κομβικό τον αγώνα ενάντια στους εθνικισμούς στο νησί τζιαι την υπέρβαση των εθνοτικών συγκρούσεων στη βάση της ταξικής ενότητας. Το περιοδικό που έσσιετε στα σσιέρκα σας εν προϊόν αμέτρητων ωρών συλλογικής δουλειάς, μελέτης τζιαι συζητήσεων. Ελπίζει να παράξει χρήσιμες απόψεις τζιαι κριτικές σε σχέση με το κράτος, το κεφάλαιο τζιαι τον φασισμό της εποχής μας. Διανέμεται σσιέρι με σσιέρι, εν πουλιέται τζιαι εν αγοράζεται ούτε χωρεί σε εμπορευματοποιημένα καλούπια. Που την άλλη έννεν μούχτι - υπάρχουν σημαντικά έξοδα τα οποία πρέπει να καλύφκονται οπότε εισφορές πάντα ευπρόσδεκτες. Support your local antifa!

Για συμμετοχή, συνδρομές, διακίνηση, κριτικές, ανώνυμες απειλές ή για να πιούμε καμιά μπύρα σε καμιά πλατεία επικοινωνήστε στα ακόλουθα.
email: antifanicosia@espiv.net
site: antifanicosia.espivblogs.net
facebook: [antifa λευκοσα](https://www.facebook.com/antifa.leukoza)

Αλλιώς μπορείτε να εύρετε εμάς τζιαι τα έντυπά μας στον κοινωνικό χώρο [καγτακκίν](https://www.facebook.com/antifa.leukoza).

editorial: déjà vu

“SE VOGLIAMO CHE TUTTO RIMANGA COME E, BISOGNA CHE TUTTO CAMBI”

ΑΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΟΥΛΛΑ ΩΣ ΕΧΟΥΝ, ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ. ΟΥΛΛΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΑ. ΟΥΛΛΑ ΑΛΛΑΣΣΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΝ ΑΛΛΑΞΕΙ ΤΙΠΟΤΕ...

Μια σκοπίμως άτσαλα μεταφρασμένη φράση που τη Λεοπάρδαλη του Giuseppe Tomasi, τελευταίου πρίγκιπα της Λαμπεδούσας, περιγράφει με ακρίβεια την κατάσταση που βιώνουμε. Που το τελευταίο τεύχος τούτου του περιοδικού, ο κόσμος όπως τον εξέραμε εκατέρρευσε. Ούλλα τζιείνα που μας εφάνιουνταν αυτονομία για την εργασία, την κατανάλωση, την παντοδυναμία της ποδοσφαιρικής Μπαρτσελόνα, μεταλλάσσονται με γοργούς ρυθμούς. Όι μόνο χάρη στον ιό με την κωδική ονομασία SARS-CoV-2, λαλούμεν εμείς, αλλά τζιαι ως αποτέλεσμα παρατεταμένης κρίσης τζιαι καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης. Ο νέος κόσμος που χτίζεται, η νέα κανονικότητα όπως ακούμε να την αποκαλούν, μοιάζει τόσο, μα τόσο, με τον παλιό. Σε βαθμό που τελικά ίσως μπορούμε να πούμε ότι εν άλλαξεν τζιαι τίποτε ιδιαίτερο. Καλά, μαλακίες, προφανώς άλλαξεν. Ας σκεφτούμε όμως, ποια κομμάτια της τζιαινούρκας πραγματικότητας εν πραγματικά τζιαινούρκα. Μήπως η κοινωνικοποίηση στο διαδίκτυο; Μήπως η ελαστική τζιαι επισφαλής εργασία; Μήπως η προσπάθεια να ισοπεδωθούν οι ταξικοί ανταγωνισμοί κάτω που την αρβύλα του έθνους κράτους; Εννά λαλούσαμε ότι η συγκυρία της πανδημίας επιτάχυνε διαδικασίες που ο παγκόσμιος καπιταλισμός είσσιεν ήδη βάλει σε κίνηση, αναγκάζοντας τα κράτη τζιαι τους υπηκόους να προσαρμοστούν στη νέα συνθήκη με εργαλεία τζιαι λύσεις γνώριμα που πριν. Όπως το να μιλούμε στο σκάιπ. Όπως το να δουλεύουμε ό,τι ώρα θυμηθεί το αφεντικό. Όπως το να εναρμονιστούμε με τις εθνικές ονειρώξεις που εκφράζει το ελληνοκυπριακό κράτος.

Σε τούτο το τεύχος του Tropikal ψάχνουμε τα νήματα που συνδέουν τη νέα κανονικότητα με την παλιά τζιαι κατ' επέκταση τις αντιστάσεις τζιαι τους αγώνες του σήμερα με τις αντιστάσεις τζιαι τους αγώνες του χτες. Ξετυλίουμε νήματα,

αφουγκραζόμαστε τις κινήσεις μας τζαι προτείνουμε, τελικά, έναν φακό με τον οποίο μπορούμε να καταλάβουμε τον κόσμο που αλλάσσει γύρω μας. Αντιστεκούμαστε, στη θεωρία τζαι στην πράξη, στη δημαγωγία κράτους τζαι ΜΜΕ που παρουσιάζουν την ιστορική κίνηση σαν αλληπάλληλες σοκαριστικές εκπλήξεις τζαι ανιχνεύουμε τις νέες ψηφίδες στο μωσαϊκό των αρνήσεων. Ξεκινούμε με το Nomad's Land, έναν χώρο φιλόξενο στους αναγνώστες τζαι τις αναγνώστριες να στείλουν (σχεδόν) οτιδήποτε προς δημοσίευση. Θκιεβάζουμε δηλώσεις δημόσιων προσώπων (φασιστών χωρίς σβάστικα) σαν πτυχές της θεαματικής προέλασης του νέου φασισμού. Επιχειρούμε να διαρρήξουμε την κυρίαρχη εθνικιστική ρητορική περί αιώνιας ελληνικότητας της Κύπρου με το πρώτο που μια σειρά κειμένων με θέμα τον (ελληνο-κυπριακό) εθνικισμό. Ψάχνουμε στα αρχεία προηγούμενων γενιών, συνεχίζοντας τον ανατρεπτικό λόγο τζαι τη ριζοσπαστική πρακτική που επαρήγαγαν. Βρίσκουμε γλώσσες για να εκφράσουμε τούτες τις συνέχειες, κώδικες επικοινωνίας που μπορούν να επαναφέρουν την απελευθερωτική προοπτική στην πραγματικότητα των αγώνων μας. Μιλούμε με μετανάστες εργάτες τζαι μετανάστριες εργάτριες που οργανώνονται συλλογικά τζαι παλέφκουν για τα αυτονόητα. Μιλούμε επίσης με αντιφασίστες που το μακρινό Πόρτλαντ της Αμερικής για την εξέγερση, τη βία, το αντιφασιστικό κίνημα της εποχής μας. Μιλούμε για τις εμπειρίες τζαι τους αγώνες μας πριν, κατά τη διάρκεια τζαι μετά το lockdown τζαι ξεδιπλώνουμε σκέψεις τζαι θέσεις για το κράτος, τις αντιστάσεις τζαι το πώς αντιλαμβανόμαστε τον χώρο τζαι τα εγχειρήματά μας. Κοιτάζουμε το παρόν τζαι το παρελθόν της στρατιωτικοποίησης, εστιάζοντας στους νέους, αόρατους εχθρούς που ζουν-ανάμεσά-μας. Ανιχνεύουμε το παρόν τζαι το μέλλον της νέας/εναλλακτικής δεξιάς ανά το παγκόσμιο, μαζί με τα εργαλεία τζαι τις δομές της, μεταφράζοντας ένα χρήσιμο κείμενο γερμανών συντρόφων. Παράλληλα κάμνουμε μια πρώτη νύξη στο ανερχόμενο ζήτημα του οικοφασισμού σε διεθνές τζαι κυπριακό πλαίσιο.

Το 2ο τεύχος του Tropical τυπώνεται σε μια περίεργη συγκυρία. Κουβαλούμε ούλην την πλήξη τζαι τη σαπίλα του lockdown, αλλά τζαι ούλλο το πάθος τζαι την αισιοδοξία του αγώνα για την απελευθέρωση των κρατούμενων μεταναστριών στην Πουρνάρα. Το τεύχος τούτο μπορεί να ειπωθεί τζαι ως μια προσπάθεια επικοινωνίας με όσους τζαι όσες εβρεθήκαμε μαζί στους δρόμους. Μπορεί να ειπωθεί τζαι ως

πρόσκληση. Εκφράζουμε κάποιες σκέψεις τζαι εικασίες, επεξεργασμένες συλλογικά, που όπως είπαμε τζαι στο προηγούμενο τεύχος, ελπίζουμε να συμβάλουν στη δημιουργία ενός οργανωμένου τζαι μαχητικού αντιφασιστικού κινήματος. Που το προηγούμενο τεύχος μπορούμε να πούμε ότι τούτη η προσπάθεια έκαμεν κάποια πρώτα βήματα – ο δρόμος εν μακρύς όμως. Συνεχίζουμε, ξέροντας ότι ο αντιφασισμός εν κομμάτι της οριακά σπασμωδικής, αμυντικής δραστηριότητας της τάξης μας, που ανταποκρίνεται όμως στο επίπεδο οργάνωσης τζαι συνείδησης στο οποίο βρισκόμαστε σήμερα. Ξεκινούμε που τον αντιφασισμό, ξεκινούμε που τον αγώνα για την Πουρνάρα, ξεκινούμε που κάποιες λέξεις με μαύρο μελάνι σε φτηνό άσπρο χαρτί. Με τις μικρές μας δυνάμεις, προσπαθούμε να αντιληφθούμε τι γίνεται γυρω μας τζαι πώς εφτάσαμε δαμέ, με το βλέμμα στραμμένο στο παρόν τζαι στο μέλλον, στην καταραμένη τη νέα κανονικότητα που έρκεται με γοργό βήμα κατά πάνω μας.

Για τη νέα εποχή που έρκεται, θυμίζουμε ένα μάθημα του παρελθόντος. Όσο η καπιταλιστική αναδιάρθρωση προχωρά, όσο τα αυτονόητα συνθλίβονται το ένα μετά το άλλο, η κυριαρχία του κεφαλαίου παραμένει. Η συνεχιζόμενη κυριαρχία του κεφαλαίου βασίζεται πάνω στην εκμετάλλευση της εργατικής τάξης, της τάξη μας, της μόνης ζωντανής, παραγωγικής δύναμης της κοινωνίας τζαι της ιστορικής κίνησης. Τούτο σημαίνει, κατ' επέκταση, πως η ύπαρξη της εργατικής τάξης αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση της ύπαρξης του κεφαλαίου. Τζαι τούτην προϋπόθεση αναγνωρίζουν την ακόμα τζαι οι εχθροί της, σε παγκόσμιο επίπεδο, μέσα στη συγκυρία της πανδημίας, με τα υποκριτικά χειροκροτήματα στα μπαλκόνια τζαι τις δακρύβρεχτες ευχαριστίες στους key workers. Σαν παραγωγός ούλλου του πλούτου της καπιταλιστικής κοινωνίας, η εργατική τάξη έσσει, δυντικά, εξουσία πάνω στο παρόν τζαι το μέλλον. Οι αγώνες της καθορίζουν την κατεύθυνση της καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης, οι αρνήσεις της αναγκάζουν το κεφάλαιο σε καινοτομίες τζαι παραχωρήσεις. Αν σήμερα μιλούμε για την επέλαση του νέου φασισμού ανά το παγκόσμιο, τότε οφείλουμε να το χρεώσουμε στην αποτυχία ή τζαι την απουσία τούτων ακριβώς των αγώνων. Εν εξαιρετικά σημαντικό να κατανοήσουμε πως όσα εθεωρούσαμε ως δεδομένα στοιχεία της αστικής δημοκρατίας, όπως τα εργατικά κεκτημένα, τα ανθρώπινα δικαιώματα, οι ελευθερίες του πολίτη κτλ, εν αποτελούν σε καμιά περίπτωση δομικά στοιχεία του

οποιοδήποτε πολιτεύματος πλαισιώννει τον καπιταλιστικό τρόπο παραγωγής. Αν στις αρχές του 21ου αιώνα εθεωρούσαμε τούντους παράγοντες δεδομένους, εν επειδή η εργατική τάξη έδωκε τις μάχες που έδωκε κατά τη διάρκεια του 20ου. Σήμερα, με την εργατική τάξη αποδυναμωμένη, με την απουσία συλλογικής ταξικής συνείδησης, τα κράτη τζαι τα αφεντικά εν έχουν κανένα απολύτως λόγο να παραχωρούν πράματα που προηγουμένως εθεωρούσαμε αυτονόητα. Με άλλα λόγια, ο νέος φασισμός που βιώνουμε εν αποτελεί την κατάρρευση των αστικών δημοκρατιών, αλλά τον μετασχηματισμό τους σε αντιστοιχία τόσο με τους ταξικούς συσχετισμούς, όσο τζαι με την εξέλιξη της σχέσης εργασίας-παραγωγής-τεχνολογίας-κεφαλαίου.

Σε πείσμα της εποχής μας όμως, τζαι όσο τζι αν ακούεται παράδοξο, τούτες οι διαπιστώσεις εν αισιόδοξες. Διούν μας ότι μόνο μίαν αφετηρία, αλλά τζαι ένα ενδεχόμενο προβάδισμα, συνυφασμένο αναπόφευκτα με το επίπεδο της ταξικής μας συνείδησης. Στη νέα εποχή που ανατέλλει, οι ανταγωνισμοί εν παλιοί τζαι γνωστοί: που τη μια η εργατική τάξη, που την άλλη τα αφεντικά τζαι οι φασίστες. Η συνειδητοποίηση πως το μέλλον του κόσμου βρίσκεται στα σσιέρκα όσων τον εκτίσαν τζαι ότι στα σσιέρκα όσων εδιέταξαν το χτίσιμο, εν η συνειδητοποίηση της θέλησής μας να καταστρέψουμε τον κόσμο με τους δικούς μας όρους. Τζαι μαζί του τους εαυτούς μας σαν υποταγμένα υποκείμενα. Η διαδικασία τούτης της συνειδητοποίησης φαντάζει δύσκολη τζαι χρονοβόρα, πράγματι. Όμως θραύσματα τούτης της συνείδησης εμφανίζονται μπροστά μας απρόσμενα, μέσα στις αρνήσεις τζαι τους αγώνες. Το έργο που μας αναλογεί εν να δημιουργήσουμε, με πολιτική ευφυΐα τζαι διορατικότητα, τις συνθήκες για να πάρουμε τούτα τα θραύσματα συνείδησης ένα βήμα παρακάτω. Για την ώρα, αφήνουμε τα μεγάλα λόγια τζαι συνεχίζουμε με την αργή δουλειά του αναστοχασμού, της κατανόησης τζαι της σύνδεσης στιγμών τζαι εκφάνσεων της συγκυρίας.

Καλή ανάγνωση.

Υ.Γ. Η στήλη ΧΑΟΖ στην ανατολική μεσόγειο & η ενασχόλησή μας με την κοινωνική αναπαραγωγή πιάνουν αναβολή -γκούχου- λόγω πανδημίας τζαι επανέρχονται στο επόμενο τεύχος.

NOMAD'S LAND

Το Nomad's Land εν όπως τον τοίχο της δημόσιας τουαλέτας: τόπος καμπόσος για το μακρύ τζιαι το κοντό του καθε-νού αλλά αν γράψεις καμιά ρατσιστική, σεξιστική ή εθνόπληκτη μαλακία εννα σβηστεί. Στείλτε προσωπικές απόψεις, κειμενάκια, ποιήματα, σκίτσα, ανώνυμες απειλές ή οτιδήποτε άλλο φανταστείτε με μείλι

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗ ΝΗΦΑΛΙΟΤΗΤΑ

Ένεν μυστικόν οτι η κύπρος σκοτώνει ότι ζωντανόν περιφέρεται πάνω της. Είτε που την πυρά, που τους εθνικισμούς, τις πολιτικές που εφαρμόζει το κράτος, ή τζιαι οι μπάτσοι, που εν πάντα πρώτην γραμμή, έτοιμοι να διαλύσουν σε σχίλλια κομμάθκια τζιίντες αυθόρμητες στιγμές που σφύζουν με αμέτρητους κυκλώνες αισθημάτων, όπως ανυπακοή τζιαι χαρά. Η κύπρος εν έναν απέραντον ποξεραμένον χωράφι, τζιαι κυριολεκτικά τζιαι μεταφορικά. Οτιδήποτε εναλλακτικόν ξεπετάσσεται, η στείρα μπότα της ανάπλασης τζιαι της καταστολής εν έτοιμη να τσιλλίσει με όσον μόχθο γίνεται, τζιαι πάσ' τα λυμένα απομεινάρκα να χτίσει κκαφέ, ή ο,τι άλλον εννα κάμει τον κυπριόν μεσοαστόν να φάει τα ριαλλία του για κανέναν εξάμνον, ως που να μένεν τρέντυ τζιαι ξανάπαρκης.

Ανάμεσα σε τούτον ούλλον τον βόθρο, αναδύεται η κουλτούρα της γειτονιάς. Ψιλές, μπύρες, παγκάκια, η κλασσική τελετή για την μυήση του καθε ατόμου στην κυπριακή σαπίλα που εκκρίνει μόνον βαρεμάρα. Η αλήθεια εν ότι όποτε έχω έτσι συζητήσεις με τον εαυτόν μου, ξέρω πως ενμπορώ να φταιξω οποιονδήποτε για τούντες πράξεις. Πού να υπάρξει χώρος για αυτοκαλλιέργεια άμαν ούλλον το χωράφιν εν ποξεραμένον; Οι κοινωνικές μας ζωές εν σε έναν πλαίσιο που η κουλτούρα της κατανάλωσης εν έσσει διαφυγή. Αν μεν πάεις να τρώεις την ώρα σου στο καφέ, εννα την φάεις εις το πάρκο με την παρεά τζιαι ουσίες. Οι σχέσεις που καλλιεργούνται εν βασισμένες πασ' την χρήση τζιαι κατάχρηση που πράματα όπως καφέ, πράμαν, χαπούθκια κτλ. Τζιαι που εννα μωθκιάσουμεν σωματικά τζιαι πνευματικά που τούτα ούλλα, έχουμεν τζιαι τα κινητά μας να βυθιστούμεν μεσ' την άβυσσο των δεδομένων. Η νηφαλιότητα στην κύπρο εν κάτι ξένο. Που τις ΚΕΟ

τζιαι τις ζιβανίες που πίνεις με το θεκίό σου στα οικογενειακά τραπέζια, στις προαναφερόμενες συνάξεις στα πάρκα, η κουλτούρα της μέθης, είτε που αλκοόλ, είτε που ναρκωτικά, επικρατεί παγκύπρια τζιαι το όφελος ούλλον εν το κράτος που το πιάννει. Το κράτος θέλει τους μισσιούς κλεισμένους με τα πάρκα να κρουσμένοι που τις ψιλές. Θέλει τους πιτωμένους να εν μπρούμυττα με τους εμετούς τους. Το κράτος εν θέλει καθαρά μυαλά να τάσσονται εναντίον του. Έν θελει πλάσματα να βουρούσιν πάνω κάτω στην πόλη να γεμώνουν τους κάτωτους τοίχους με τέχνην τζιαι συνθήματα. Έν θελει μουσικούς να γεμώνουν τους δρόμους με τις φωνές τους. Έν θελει πλάσματα, αυτόνομα, να σκέφτονται που μόνα τους. Αν είσαι μωθκισμένος πνευματικά που οτιδήποτε ουσίες, μια χαρά, κάτσε τζιαμέ, μεν ταράξεις τζιαι αν σε έβρουμεν ακόμα καλύτερα να σου φκάλουμεν τζιαι εξώδικο. Έξτρα πόντους αν εμούθκιασες τον εγκέφαλο σου με ιδέες όπως το έθνος, ο στρατος τζιαι οτιδήποτε συσχετίζεται με τους.

Στο τέλος, έσσει άτομα που την βρίσκουν με ουσίες. Ένεν παράξενο να γνωρίσεις πλάσματα που μετά που εκάμαν χρήση συγκεκριμένων ουσιών αρκέψαν να τείνουν σε πιο ελευθεριακές ιδέες. Έσσει άτομα που λαλούν πώς άμαν χρησιμοποιούν, είτε χόρτο, είτε ψυχεδελικά, χημειές, ο,τι θέλεις πε το, νιώθουν ελεύθεροι. Πώς μπορείς να βασίσεις την ελευθεριαν όμως πάνω σε κάτι που βάλεις που πάνω σου;

Το να σχετίζεις την απελευθέρωση σου που οποιαδήποτε δεσμά με μιαν σταθερή τζιαι παγωμένη μορφήν εμπειρίας εν ένας σίγουρος τρόπος να διασφαλίσεις μιαν απολιθωμένη τζιαι στάσιμη ύπαρξη.

Έν ώρα να χτίζουμεν σχέσεις τζιαι φιλιές βασισμένες πασ την δημιουργία, εν ώρα να

χτίσουμεν προσωπικότητες πέρα που το τι τζιαι πόσες ουσίες καταναλώνουμεν, εν ώρα για μιαν νηφαλιότητα που τάσσεται πέρα που την απλήν αποχή. Για μιαν νηφαλιότητα πολιτικοποιημένη, ενάντια στους κοινωνικούς θεσμούς που όσο προωθούν την παρανομοιοποίηση των ουσιών, τόσο ωφελούνται που την χρήση τους. Εν ώρα για μιαν ριζοσπαστική νηφαλιότητα.

UNTITLED # 1

46°C
ριγούν τα σώματα των οικοδόμων
ίλιγγος, ναυτία, ζάλη
οι μάστροι απαιτούν υπερωρίες
καθώς χαμηλώνουν στους 17°C το a/c
46°C
λιώννουν τα μέτωπα των μεταναστών εργατών
στην ύπαιθρο
οι φρουροί κλειδώννουν τις τρώγλες
οι καθηγητές στα έδρανα διδάσκουν τα δικαιώματα
του ανθρώπου
46°C
βαρούν οι ώμοι των οικιακών εργατριών
σαλόνι, αυλή, κρεβατοκάμαρα
αγώνας δρόμου για την ευτυχία των Άλλων
46°C
έναν σσιύλλο που γυρεύει σκιά
για γριά που αγκομαχά
ένα πουλί που προσπαθεί να πετάσει

...

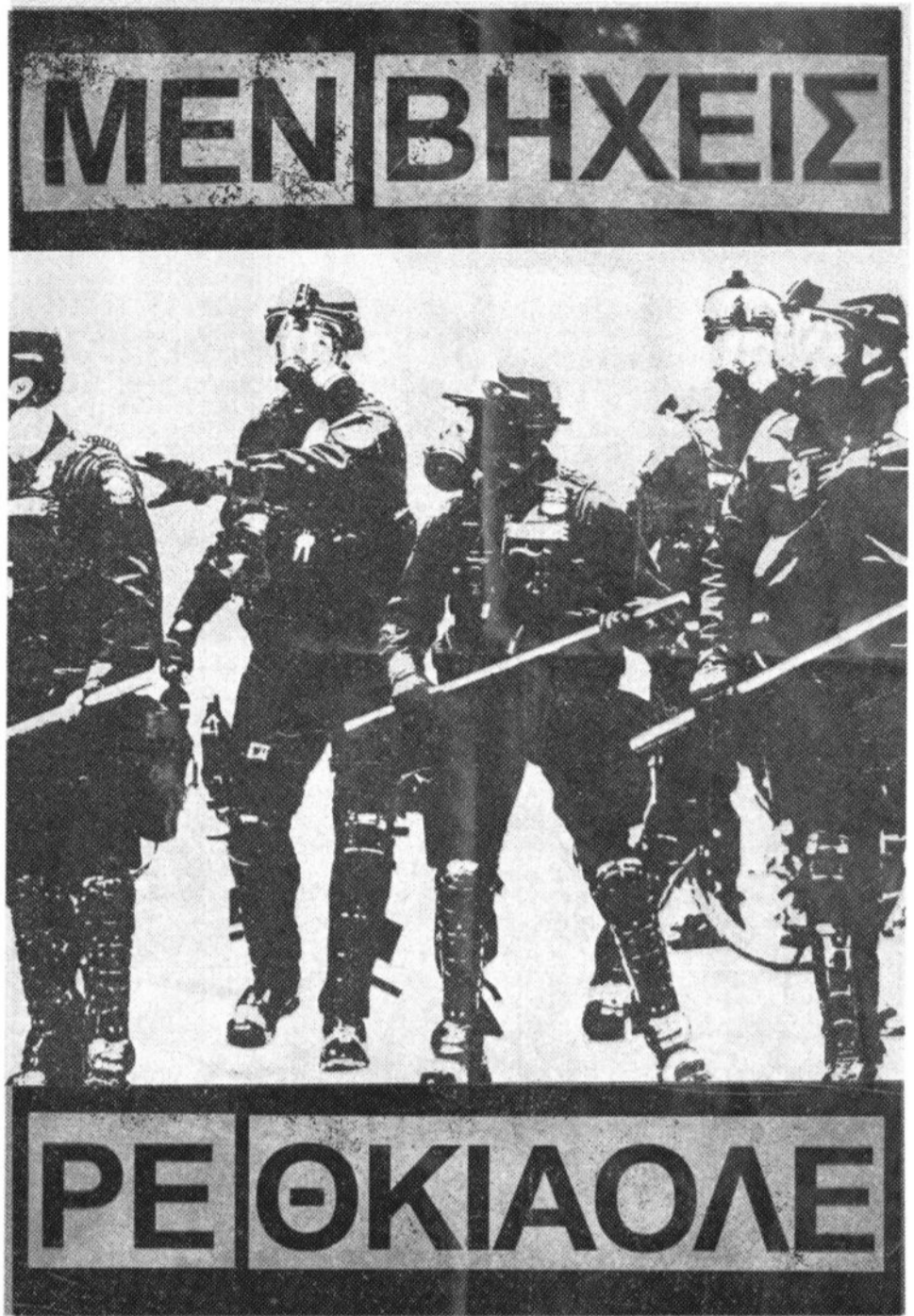
η έρημος μεγαλώνει
η έρημος βαθυνίσκει
η κόλαση εν δαμέ

UNTITLED #2

Στο Καϊμάκκιν υπάρχει δαμέ τζιαι χρόνια τυπωμένη πας σε μιαν Α4 η φάτσα του Αδάμου Αδάμαντου, αριστερού δήμαρχου των Βαροσιών τις δεκαετίες του '40 τζιαι του '50 τζιαι εκδιωχθέντα που το ΑΚΕΛ λόγω της αντίδρασης του στη υιοθέτηση της θέσης "Ένωση και μόνον Ένωση", με την ατάκαν του περί δακτυλάκια που δεν θυσιάζονται για την Ένωση τυπωμένη που κάτω. Ο Αδάμαντος όμως εν ήταν αντι-ενωτικός τζιαι η θέση του φακίει που την αντίδραση στην αλλαγή στρατηγικής του κόμματος, παρά στον τελικό στόχο του ανταποικιακού αγώνα. Ο Αδάμαντος υποστήριζε την προηγούμενη θέση της αριστεράς (τζιαι της λεγόμενης 'φιλελεύθερης δεξιάς'), η οποία εκυριάρχησε την δεκαετία του '40, περί αυτοκυβέρνησης-ένωσης. Υποστηρίζοντας με λλια λόγια ότι η Ελληνική κυβέρνηση εν πουλημένη στους Αμερικάνο-Βρεττανούς, ο Αδάμαντος έθετε το ζήτημα ως θέμα στρατηγικής, στην επιστολή που εκυκλοφόρησε μετά την διαγραφήν του που το ΑΚΕΛ το 1952:

«Κάτω από τέτοιες συνθήκες -επρόσθετα- σήμερα δεν είμαι διατεθειμένος να πειθαρχήσω σε ανεδαφικά και ανόητα συνθήματα και να θυσιάσω ουδέ το μικρό μου δακτυλάκι. Τέτοια θυσία θα χρειασθή, και πρέπει να γίνη, όταν εις την Ελλάδα θα υπάρξη κυβέρνηση ικανή να κάμη τη θυσία λάβαρο και να κινήση το σύμπαν για τη διεκδίκηση του δικαίου μας[...] Πιθανόν να χρειασθούν και 6 και 10 και 15 ακόμα χρόνια, ωστόσο ανατειλή αυτή η ημέρα. Ως τότε, όμως, τι θα κάμνουμε εμείς; Τον εξτρεμιστικόν και φθοροποιόν αγώνα, που προτείνετε; [...] Ασφαλώς θα μπορούσαμε να δεχθούμεν ένα ικανοποιητικό βαθμό πολιτικών δικαιωμάτων και αυτοκυβέρνησης, ν' αποκτήσουμε γνήσια λαϊκή και εθνική αντιπροσωπεία, η οποία όχι μόνον των

άλλων ζητημάτων τη λύση κατά το δυνατόν να προωθει[...] αλλά και να παρακολουθεί άγρυπνα και να εκμεταλλεύεται με σύνεση και τέχνη κάθε ευκαιρία, ελληνική ή διεθνή, που προάγει την εθνική μας αποκατάσταση. Πιστεύω ακράδαντα ότι το σύνταγμα δεν απομακρύνει ούτε κατά ένα δευτερόλεπτο την Ένωση. Αντίθετα την προωθει[...]

Τωρά γιατί η φάτσα τούτου του τύπου, παρέα με μιαν παραπλανητική ατάκα αποκομμένη που το νόημα του κειμένου που την όπια επάρθηκε, εν κρεμασμένη στον μόνο αντιεξουσιαστικό/αναρχικό στέκι της Λευκωσίας; Τούτο το φαινόμενο πιστευκώ εν αλληλένδετο με την σταδιακή αριστεροποίηση του Χώρου της Λευκωσίας τα τελευταία 5-6 χρόνια (μέσα που την συνεχή τριβή με το Κυπριακό τζιαι την ούλλον τζιαι ποιο ουδέτερη/φιλική προσέγγιση προς το ΑΚΕΛ), που έφεραν μαζίν τα κόμπλεξ τζιαι απωθημένα της Κυπριακής αριστεράς, θεσμικής

τζιαι μη, έναν που τα οποία ένεη η εμμονή να έσσειε τζιαι τζείνη μεγάλους ήρωες. Έναν φαινόμενο που αναπαράγεται διαφορετικά ανάλογα με την ιδεολογική θέση τζιαι την περίοδο: που τες κουβέντες του καφενέ στα λαϊκά σωμάτια περί των αριστερών καταβολών του Αυξεντίου τζιαι το σπαμάρισμα της μίας καλής ατάκας που έγγραφεν κάποτε ο Μάτσος (κομμάτι του γενικότερου μύθου των καλών της ΕΟΚΑ που επέθαναν νωρίς), τις απδίες της Βανδiera για τον Παλληκαρίδη τζιαι τους Ισαάκ-Σολομού, ως την ηρωοποίηση του Σάββα Μένοικου σαν τον δικόν μας working class hero, μέχρι το requiem για τον Χριστόφκια ως τον μεγάλον ηγέτην που δεν μπόρεσε. Έτσι τζιαι στο Καϊμάκκιν, στην απελπισμένη προσπάθεια να αυτό-τοποθετηθεί ο Χώρος μέσα σε μιαν ένδοξην αντι-εθνικιστικήν ιστορικότητα, πλάσάρεται ένας μυθοποιημένος, αντι-ενωτικός Αδάμαντος.

Delirium

ΣΤΙΣ ΝΥΧΤΕΣ ΜΕ ΡΑΚΗ

Έι πριγκίπισσα,

Όμορφα ντύνεσαι το χαμόγελο,
Στα μμάθκια σου όμως κρύφκεται
Άλλη ιστορία...
Οι σκέψεις σου θρηνούν.

Πρόσεξε το παιχνίδι τους,
Κράτα το βλέμμα σου ψηλά,
Το νου ή ορίζεις τον ή ορίζεις σε,
Μεν τις αφήκεις να αποχρωματιστούν.

Είσαι πανέμορφη στο πείσμα σου...
Κορίτσι που γουστάρει να αγαπά!
Εδώρισε όμως τη νιότη σου,
σε μια γυναίκα που απέμεινε σκιά.

Έι πριγκίπισσα!
Έχουμε νύχτες ακόμα με κρασί,
Έχουμε πάθος τζαι μουσική.

Μεν σε φοβίζει η μοναξιά.
Θυμήθου τη σελήνη,
Μοναχικά γέρνει στο φως της.
Φέρ' την γυναίκα να ερωτευθεί.
Ξέρω ομορφιά μου...
Ο δρόμος μοιάζει στρυφνός τζ' απότομος,
Ποίηση μυρίζει ουρανό
Τζαι 'σύ νιώθεις σαν έρημο ζώο σε κλουβί.

Καληνύχτα πριγκίπισσα,
Εν να 'χω το βλέμμα μου ψηλά,
Να σε ανταμώνω τις νύχτες με ρακή,
Με πάθος, πόνο, έρωτα και μουσική.

Eis to επανιδείν.

MIGRANT WORKERS

It is not so easy to be an alien to any country,
Working miles away from our beloved family.
One thing that I've thankful to our God Almighty,
He send us here at Cyprus with good opportunity.

But sadly, there are few migrant workers who is
so unlucky,
They faced different trials and having an employer
without any mercy.
They are abused physically, emotionally and
financially,
A lot of employers did not follow their
responsibility.

We ask and depend on God to give us strength,
We hope that Government of Cyprus will be fair
on any length.
Some of our employer showing the receipts that
they are paying from the last cents,
Please be fair to migrant worker's so we don't
have any comments.

One thing that we asked for is about our Social
Insurance,
How we can make sure that we will have an

assurance?
I hope Government of Cyprus will hear our
supplication,
Please hear our voices and give us an attention.

Most of the time migrant worker's working
courteously,
So that in the near future we will benefit the fruit
of our hardwork satisfyingly.
But why it seems like the Government of Cyprus
ignoring us?
Maybe because for them we are just a trash?

But even we are just a MIGRANT WORKERS!
We will fight for our rights even if it's full of
struggles.
Yes, maybe we seems like a small parasites,
But we will never quit and never stop to FIGHT
FOR OUR RIGHTS!

We asked also the unity between all the race of
migrants worker,
And even to our beloved and respected
employer.
Let us be one and be united for this fight,
So we can assure for our hardwork to payback
right.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ ΓΑΒΡΙΗΛ

Ο προσωπικός πόλεμος που βιώνει ο Γιώργος Γαβριήλ, γίνεται δημόσιος όταν παρουσιάζεται ο κίνδυνος της αστυνόμευσης προσωπικής έκφρασης του κάθε πολίτη, λόγω της επιρροής που έσσει ακόμα η εκκλησία στα κοινωνικά μας θέματα τζαι στις πρακτικές αποφάσεις του κράτους. Σε αντίθεση με τα γεγονότα στη γαλλία που πολλ@ ετρέξαν να συγκρίνουν, είτε δηλώνοντας je suis gaviel είτε επισημαίνοντας πως έπρεπε να σχεδιάζει το μοάμμεθ αντί για το χριστό, εν καλό να αναγνωρίσουμε την επιλογή του συγκεκριμένου καλλιτέχνη να επικεντρωθεί επικριτικά σε άρχουσες ιδεολογικές τάξεις τούντου νησιού, οι οποίες πολλές φορές θέτουν το λαό σε περισσότερο κίνδυνο απ' ότι οι μειονότητες που πολλ@ εννα επροτιμούσαν να έχουν ένα επιπλέον πάτημα να καταπιέζουν τζαι να κλειάζουν ιδεολογικά, αφού η σάτιρα στο μυαλό τους παίρνει την πραγματική της μορφή μόνο όταν κατακρίνει όσους ήδη καταπιέζονται που την κοινωνία μας. Εν στεκούμαστε απλά αλληλέγγυοι στο Γιώργο Γαβριήλ, αλλά σε ούλλη την κοινωνία τζαι στο δικαίωμα της κάθε μιας μας να κατακρίνει την κάθε μορφή εξουσίας που προσφέρει στην κοινωνία μας τη δικαιολογία να συμπεριφερθεί σε άτομα όπως συμπεριφέρεται στο Γαβριήλ, υπό την αιγίδα θρησκευτικών τζαι πολιτικών ιδεολογιών που βασίζονται στην κοινωνική αποξένωση τζαι τον κατατρεγμό. Αφού η βλασφημία εν μια έγκυρη έκφραση προσωπικής ελευθερίας που αντιπαραγωγικές παραδοσιακές ιδεολογίες, εμείς θα στεκούμαστε δίπλα στους βλάσφημους τζαι τις βλάσφημες, τζαι θα δηλώνουμε ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας που καταπιέζει την επιλογή τζαι ελευθερία κατάκρισής της.

ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΧΩΡΙΣ ΣΒΑΣΤΙΚΑ VOL.2

«Ξεκαθαρίζουμε ότι η
προσφυγιά είναι μέσα μας,
αφού την βιώσαμε το 1974,
κι έχουμε το χέρι απλωμένο
πάντα σε κάθε πάσχοντα. Αυτό
όμως που εξελίσσεται ενώπιόν
μας έχει ξεφύγει. Άλλωστε,
το ιερό δικαίωμα της ασυλίας
υπήρξε κατάκτηση του αρχαίου
ελληνικού πολιτισμού μας,
προτού το «ανακαλύψουν» οι
σημερινοί ΜΚΟ.». (Κώστας Μαυρίδης,
ευρωβουλευτής ΔΗΚΟ)

«η εκδήλωση των
λεγόμενων αντιεξουσιαστών
"antifa Λευκωσία" όπως
αυτοαποκαλούνται, έξω από το
Κέντρο υποδοχής Πουρνάρα
στη Κοκκινотριμιθιά πρέπει
να προβληματίσει. Δεν θα
επιτρέψουμε να συνεχιστούν
φαινόμενα αναρχίας στη χώρα
μας. Δεν θέλουμε να δούμε
άλλες περιοχές της πατρίδας
μας να γκετοποιούνται». (υπουργός εσωτερικών...
the notorious Nourής)

«Μικρή μου κυρία συμφωνούμει!
Άμα επιστρέψεις πίσω στη
Συρία εκτός από εσένα,
ευτυχισμένοι θα είμαστε κι
εμείς!»

&
«Κακούργοι, βιαστές,
ναρκέμποροι, ακόμα και
δολοφόνοι, βρίσκονταν σχεδόν
σε ΟΛΑ τα κόμματα.
Αυτό τα κάνει εγκληματικές
οργανώσεις;»
(πρώην βουλευτής ΔΗΣΥ,
Αντρέας Θεμιστοκλέους)

«ΝΑΙ αυτοπροσδιορίζομαι
ΡΑΤΣΙΣΤΗΣ»
(Νίκος Σύκας,
αντιδήμαρχος Λεμεσού)

«κάποιοι από το πρωί μέχρι το
βράδυ κτυπούν την εκκλησία.
Αυτό θυμίζει Μεσαίωνα.»
(Πρόδρομος Προδρόμου,
υπουργός παιδείας)

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΜΕ ΤΟ green workers party

Τον νοέμβριο του '19, επραγματοποιήσαμε μαζί με συντρόφισσες/ους που Λεμεσό συνέντευξη με το Green Workers Party, ομάδα φιλιππινέζων μεταναστών/τριών που ζουν στην Κύπρο. Μετά που μια φορτισμένη χρονιά με τη δημοσιοποίηση των δολοφονιών μεταναστριών οικιακών εργατριών που τον Μεταξά, τις διαμαρτυρίες ντόπιων τζιαι μεταναστριών αλλά τζιαι τη διοργάνωση κινητοποιήσεων που μετανάστες διεκδικώντας ίσα δικαιώματα τζιαι πρόσβαση στις κοινωνικές ασφαλίσεις τους, εντάθηκε η ανάγκη μας για δημιουργία τζιαι σύσφιξη σχέσεων με οργανωμένες ομάδες μεταναστριών αλλά τζιαι με μετανάστες γενικότερα. Μέσα που έτσι προσπάθειες στόχος μας ένει να βρούμε τα κοινά σημεία όπου εννα μπορέσουμε να επικοινωνήσουμε, να συνυπάρξουμε τζιαι να αγωνιστούμε μαζί. Η συνέντευξη αποτελεί προϊόν της προ-covid εποχής αλλά παρόλα αυτά θεωρούμε σημαντική τη δημοσίευσή της λόγω του ότι διά ένα ξεκάθαρο στιγμιότυπο μιας ριζοσπαστικής, πολιτικοποιημένης, ομάδας μεταναστών/ριών εργατών/τριών με στοιχεία για τον τρόπο που λειτουργούν τζιαι σκέφτονται, με συγκλίσεις αλλά τζιαι διαφορές με τη δική μας συνέλευση.

Τι ακριβώς εν το GWP (Green Workers Party); Γιατί αποφασίσατε να το δημιουργήσετε τζιαι να οργανωθείτε;

GW1: Το GWP εν μια οργάνωση μεταναστών που εδημιουργήθηκε στο Macau της Κίνας. Στο Macau εδούλευκα που το 2014. Ήμουν μέλος μιας προοδευτικής ομάδας του Macau, που ήταν παράρτημα του κομμουνιστικού κόμματος. Αλλά όταν είδα ότι η ιδεολογία τους εν ταιρμάζει με τη δική μου, αποφάσισα να φκω. Μετά έκαμα μια συντεχνία μεταναστών εργατών, επειδή εν έκοφτεν κανέναν για τα προβλήματά μας, ούτε ακόμα τζιαι κάποιες που τις οργανώσεις των ίδιων των μεταναστών που υπήρχαν για χρόνια, όπως υπάρχουν τζιαι δαμέ. Ασχολούνταν μόνο με χορό, πολιτιστικά τζιαι έτσι. Οπότε αποφάσισα να προσπαθήσω να βοηθήσω να έβρουμε λύσεις στα προβλήματα των μεταναστών. Τούτο στο Macau. Μετά ήμουν σε μίαν ομάδα στη Σαουδική Αραβία, μια στο Dubai, μια στο Nepal, αλλά όι ακριβώς σαν τούτη. Ήμασαν λίγα άτομα. Όταν ήρτα δαμέ το 2017, είδα τι εγίνετον. Είδα τα προβλήματα των μεταναστών δαμέ. Οπότε αποφάσισα να συνάξω άλλους εργάτες τζιαι να ιδρύσω τούτη την οργάνωση δαμέ στην Κύπρο. Βρίσκουμε λύσεις σε προβλήματα που έχουν κάποιοι μετανάστες, για παράδειγμα ένας εργοδότης εν επλήρωσε τον μισθό μιας κοπέλας, εβοηθήσαμεν την. Εθέλαν να αλλάξουν δουλειά, εβοηθήσαμεν τους, εμιλήσαμεν του εργοδότη. Τούτο κάμνουμε. Εν κάμνουμε μόνο κοινωνικές μαζώξεις, εν μας αρέσκει τούτο. Μπορεί τζιαι να κάμουμε, αλλά ένεν η προτεραιότητά μας.

Έσσειε κάποια ιδεολογία πίσω που το GWP στην Κύπρο;

GW1: Έχουμε ένα mission-statement, έναν σκοπό. Ο κύριος σκοπός εν να βοηθήσουμε τους μετανάστες εργάτες. Εν έσσειε underground δαμέ, πολιτική, διανόηση. Μόνο η ανάγκη να βοηθήσουμε τους μετανάστες.

Εν μόνο για φιλιππινέζες/ους ή εν ανοικτό για κόσμο τζιαι που άλλες χώρες;

GW1: Ως τώρα εν μόνο για Φιλιππινέζες/ους. Έχουμε τζιαι σχέσεις με άλλους, αλλά το GWP απευθύνεται σε μετανάστες που τις Φιλιππίνες.

Τζιαι για να μπει πρέπει να είσαι που τις Φιλιππίνες, έσσειε κάτι άλλο;

GW1: Όι, απλά να είσαι μετανάστης. Αλλά αν κάποιοι που τους/τες συνάδελφους μου στη Λευκωσία ή στην Πάφο έχουν άντρα ή γυναίκα κυπριαία ή άλλης εθνικότητας, πάλε εν ευπρόσδεκτοι.

Πόσα μέλη έσσειε πάνω κάτω;

GW2: Είμαστε πάνω που 20 που συμμετέχουμε πάντα. Έσσειε πολλές που μας ακολουθούν αλλά ένεν τόσο ενεργές. Εμείς που συμμετέχουμε στις πορείες τζιαι ούλλα είμαστε καμιά εικοσαρικά. Εστιάζουμε στην ποιότητα των μελών, όι στον αριθμό. Εν πειράζει να είμαστε λίγοι αρκεί να δεσμευκόμαστε για την οργάνωση.

Τζιαι πώς λειτουργεί η ομάδα; Έσσειε πρόεδρος; Κάμνετε συνέλευση για να πάρετε αποφάσεις;

GW1: Εγώ είμαι ο πρόεδρος δαμέ στη Λεμεσό.

Είσατε μόνο στη Λεμεσό δαμέ στην Κύπρο;

GW1: Παλιά ναι. Τωρά έκαμα ένα παράρτημα στην Πάφο, ένεν έτοιμο ακριβώς. Έχουμε τζιαι κόσμο στην Αγία Νάπα, Παραλίμνι. Για τη Λευκωσία δουλεύουμε το ακόμα, τζιαι για τη Λάρνακα, με τη βοήθεια του θεού ελπίζω να τα πάμε καλλύτερα τζιαι. Όπως είπεν τζιαι η αντιπρόεδρος (στη: GW2) εν μας κόφτει ο αριθμώτων μελών. Ακόμα τζιαι με 10 μέλη είμαστε ευχαριστημένοι, αρκεί η ψυχή τους ναν με τους φιλιππινέζους τζιαι τους μετανάστες εργάτες.

Αλλά as πούμε, για παράδειγμα, ότι θέλετε να κάμετε μια πορεία ή θέλετε να βοηθήσετε κάποιον με κάτι συγκεκριμένο πώς παίρνετε τις αποφάσεις; Αποφασίζει ο πρόεδρος ή η αντιπρόεδρος, ή συζητάτε τα ούλλοι μαζί;

GW1: Καλώ εγώ συνάντηση. Τωρά είμαστε μακριά ο ένας που τον άλλον επειδή μείνισκω Πάφο, αλλά πάλε λαλούμεν τα καλά. Τζιαι συζητούμε τζιαι εγκρίνουν τα όσα είπαμε στη συνάντηση. Συνήθως εννα στηρίζουν επειδή ό,τι κάμνουμεν

εν υπέρ των μεταναστών. Αν κάμω κάτι λάθος τότε διαφωνούν. Αλλά αφού ο στόχος μου τζιαι των greens εν να βοηθήσουν τους μετανάστες εργάτες εν νομίζω να υπάρχουν διαφωνίες.

Οπότε αν καταλάβω σωστά, εσύ καλείς τη συνάντηση, μετά βρέθεστε, προτείνεις εσύ κάτι τζιαι συζητάτε το; (προς GW1)

GW1: Ναι, συζητούμεν το, συζητούμε ό,τι εν απαραίτητο. Για παράδειγμα, για την πορεία, ρωτώ τους τις ιδέες τους τζιαι τι νομίζουν εν καλό ή κακό, τι εν τα σενάρια, πιθανές συνέπειες, συζητούμεν τα πάντα. Αλλά εν είμαστε τέλειοι, κανένας ένεν τέλειος σε μια οργάνωση. Κάποιες φορές ακόμα τζιαι αν συζητούμε ούλλην την ώρα κάτι εν να παραλείψουμε.

Τζιαι με τις άλλες πόλεις πώς επικοινωνείτε; Πάεις εσύ; Τα άλλα μέλη μπορούν να καλέσουν συνάντηση ή μόνο εσύ; (προς GW1)

GW1: Μπορούν, μπορούν να πιαν τζιαι αποφάσεις. Αν εν καλό για τους μετανάστες εγώ επιτρέπω το, εν είμαι δικτάτορας (γέλια).

Φαντάζομαι χρειάζεται κάποια χρηματοδότηση για τις δράσεις σας. Πού βρίσκετε τα λεφτά;

GW1: Εννα μου δώκεις εσύ; (γέλια) Δέχομαι το (τζιάλλα γέλια). Επειδή εν έχουμε άλλη χρηματοδότηση, βάλλουμεν τα που την πούγκα μας. Για παράδειγμα, σε μια κινητοποίηση έσσει έξοδα όπως πανό τζιαι flyers για μια διαδήλωση. Πέντε ευρώ εν να βάλει ο ένας, πέντε η άλλη, έτσι πάει.

GW3: Διούν τζιαι κάποιοι εργοδότες κάποτε.

GW4: Εδώκαν μας χυμό για ούλλους.

GW1: Στην τελευταία κινητοποίηση νομίζω 5 εργοδότες των συνάδελφων εστηρίξαν μας. Στηρίζουν γιατί ξέρουν για τι παλεύουμε.

Πώς εν τα πράματα στους χώρους εργασίας; Πέτε μας για τις εμπειρίες σας, είπατε ότι έσσειε κάποιους εργοδότες που σας

**στηρίζουν, φαντάζομαι έναν ούλλοι...
Τι προβλήματα αντιμετωπίζετε σαν
μετανάστριες εργάτριες στην Κύπρο;**

GW3: Παλιά, η εργοδότη μου ήταν δικηγόρος. Ήταν δικηγόρος δαμέ τζαι όταν εμπήκα σπίτι τους, επιάσαν τα χαρτιά μου. Το διαβατήριό μου για παράδειγμα εν μου το εδιούσαν. Κάθε φορά που εδούλευκα παραπάνω ώρες απ ό,τι ελάλεν το συμβόλαιο εδιαμαρτύρουμουν. Επληρώναν με μόνο 20 ευρώ. Εν παράνομο τούτο, γιατί όταν δουλεύεις υπερωρίες πρέπει να σε πληρώνουν 5 ευρώ την ώρα, όμως εδιούσαν μου μόνον 20.

Τζιαι τι έγινε όταν εδιαμαρτυρήθηκες;

GW3: Οκ, διαμαρτύρεσαι αλλά εν τους κόφτει. Οκ. Εχτυπούσα της το, είσαι δικηγόρος αλλά έσσιεις άδικο. Οπότε όταν της εζήτησα αποδέσμευση για να φύω ελάλεν οκ, εννα σε στείλουν πίσω, εννα σου γοράσουμε εισπητήριο τζιαι αύριο να σε στείλουμε πίσω. Οκ, γοράσμου εισπητήριο, αλλά νομίζεις εννα πάω στη χώρα μου; Τζιαι να το πληρώσεις, επληρώσα παραπάνω για νάρτω δαμέ. Οι μετανάστες πρέπει να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους, όι να μεινίσκουν σιωπηλοί.

GW4: Αν ξεκινήσει κάποιος να μιλά για τα δικαιώματά του, τούτον εξαπλώνεται. Μαθαίνει παραπάνω κόσμος, εν ξέρω. Πρέπει να παλέψουμε. Εν πολλύς τζιαιρός που είμαστε σιωπηλές. Εν μια αρχή, ξέρεις, να πούμε στους κυπραίους τζιαι όι μόνο στους κυπραίους αλλά τζιαι στες άλλες εθνικότητες που καταπιέζουν τα δικαιώματά μας σαν μετανάστες εργάτες δαμέ, ότι είμασταν τζιαι μεϊς άνθρωποι. Αν μας σεβαστούν, εν να τους σεβαστούμε τζιαι μεϊς, εν πάρε δώσε.

**Είσιετε ποτέ παράπονα που μετανάστες
εργάτες που έπρεπε να απευθυνθείτε στην
αστυνομία, για κάτι σοβαρό που έγινε; Πώς**

αντέδρασαν οι αστυνομικοί;

GW5: Ναι πρόσφατα εβοηθήσαμε έναν Φιλιπινέζο. Εν του επληρώσαν τον μισθό του για 7 μήνες, τζιαι εβοηθήσαμε να αποδεσμευτεί που τον εργοδότη του. Μετά επήε ολόισσια στο immigration office. Εγώ είπα του να μεν πάει τζιαμέ αλλά εν με άκουσε τζιαι επήε τζιαι είδαν το στάτους του στο σύστημα τζιαι ήβραν ότι εν παράνομος για 7 μήνες επειδή εν επλήρωσε κοινωνικές ασφαλίσεις, όταν εδούλευκε στον εργοδότη. Μετά, το immigration εσυνέλαβεν τον τζιαι εβάλαν τον φυλακή. Εδιαμαρτυρήθηκε στους αστυνομικούς αλλά είπαν του εν παράνομος, τούτη εν η διαδικασία. Τζιαι παίρνει τζιαιρό η υπόθεση. Τζείνος ανησυχεί πολλά επειδή εν φυλακή, εν έσσιει επαφή με κάποιον να τον βοηθήσει. Τζιαι έκαμε αίτηση ασύλου μέσ την απελπισία του. Αλλά στην περίπτωση του... εν νομίζω να γίνει κάτι, εννοώ σου εν νομίζω να πιάει καν τα λεφτά για τους 7 μήνες.

**Οπότε, εδούλευκε, ο εργοδότης του εν
τον επλήρωσε για 7 μήνες, πάει να κάμει
παράπονο τζιαι ήβραν τον παράνομο επειδή
εν επληρώσε κοινωνικές ασφαλίσεις για 7
μήνες. Τζιαι το πρόβλημα ήταν ο εργοδότης
αλλά ο εργάτης εν φυλακή...**

GW6: Τωρά εν έξω επειδή έκαμε αίτηση ασύλου αλλά ο εργοδότης του εν ελεύθερος, χωρίς κανένα πρόβλημα.

Γιατί έκαμε αίτηση ασύλου;

GW6: Επειδή εν έθελε να μείνει φυλακή. Ο εργοδότης του εν έσσιει καμιά υποχρέωση. Εσυμβουλέψαν τον άλλο φιλιπινέζο να κάμει αίτηση ασύλου, εν ξέρουν τι σημαίνει.

Μα ποιοι διούν έτσι συμβουλές;

GW1: Φίλοι, ερωτικοί σύντροφοι.

**Α, τωρά που το ανέφερες. Δουλεύκετε
έξι φορές την εβδομάδα οι παραπάνω,
οι εργοδότες σας παρεμβαίνουν στην
προσωπική σας ζωή; Με τους φίλους σας,
με τους ερωτικούς συντρόφους σας;**

GW1: Που τζείνα που θωρώ, όι, εν παρεμβαίνουν.
GW6: Εν σε αφήνουν όμως να φέρεις τον φίλο ή την φίλη σου σπίτι.

**Η ανάπτυξη των τελευταίων χρόνων στη
Λεμεσό επηρέασε σας με κάποιον τρόπο;**

GW1: Ποια ανάπτυξη λαλείς;

**Ε ξέρεις, οι πύργοι, ούλλα τα λεφτά που
σσιωνώννουν στην πόλη, αλλάσσει η
Λεμεσός.**

GW6: Τζείνο που μας επηρέασε εν η αξία του ευρώ, αν σκεφτείς ότι ο μισθός μας εν χαμηλός, κάμνει πολλή διαφορά στο πόσα εννα στείλουμε στη χώρα μας.

Η αξία των ευρώ; Δηλαδή;

GW1: Μπορείς να το δεις τζιαι έτσι. Ο μισθός εν 400 ευρώ. Μετά πληρώνεις το νοίκι, φκαίννουν που τα 400.

GW6: Για το νοίκι 100 ευρώ, αλλά το θέμα εν τζιαι οι μετακινήσεις. Για παράδειγμα εγώ δουλεύω στην Πάφο τζιαι πιάννω 400 ευρώ τον μήνα. Ξοδεύω 100 μόνο για μετακινήσεις. Έρχομαι δαμέ τζιαι εν μεινίσκω στην Πάφο αφού η οργάνωση που εκάμαμε εν δαμέ τζιαι οι παραπάνω φίλοι μου εν δαμέ. Πρέπει να φάω τζιόλας, προφανώς. Οπότε εν μπορείς να κάμεις τζιαι τίποτε, ξέρεις.

GW4: Μια φιλιππινέζα που ήρτε πέρσι, πριν ανάμιση χρόνο σχεδόν, εν είσσει εγγραφεί. Ήρτε τζαι ήταν παράνομη, επειδή εν το εδήλωσε. Τζαι εζήτησέ μου να μιλήσω με τον εργοδότη της τζαι το agency. Έκαμα το εγώ. Αλλά το agency είπεν χρειάζεται 300 ευρώ για να εγγραφεί, οπότε είπεν να τα πληρώσει. Αλλά για ανάμιση χρόνο ήταν παράνομη. Ποιος νόμος εν να την προστατέψει όταν την συλλάβει η αστυνομία τζαι κάμει της έλεγχο; Εννα την βάλουν φυλακή τζαι εν να την απελάσουν τζαι ο εργοδότης τζαι το agency εν μια χαρά;

Όταν ήρτε, ήρτε παράνομα;

GW4: Ήρτε με άδεια εργασίας. Όταν έρκεσαι είσαι με προσωρινή visa. Αλλά πρέπει να πάεις στο immigration να γραφτείς. Το agency εν το έκαμεν ποτιέ τούτο.

Άρα φταίει το agency αλλά άμαν την έβρει η αστυνομία εν θα φταίξει το agency.

GW4: Εν έσσει νόμο να προστατέψει την εργάτρια σε τούτην περίπτωση. Τζαι κάποιες φορές έσσει θέματα με τες κοινωνικές ασφαλίσεις, αποφεύγουν τες επειδή αν εν παράνομοι εν πληρώνουν κοινωνικές ασφαλίσεις.

Τι εν τα σχέδιά σας για το θέμα των κοινωνικών ασφαλίσεων; Έσσειτε κάποιες κινήσεις έτοιμες; Ξέρουμε ότι ήδη εστέιτε το petition με υπογραφές στην κυβέρνηση για να συνδεθεί το σύστημα με της χώρας σας.

GW1: Η επόμενη μας κίνηση, εννα θέλαμε να ενώσουμε ούλλες τες οργανώσεις φιλιππινέζων δαμέ για να μιλήσουμε με μια φωνή στην κυβέρνηση, να φέρουμε τούτα τα θέματα τζαι να μας ακούσουν. Οπότε πρώτα να ενωθούμε τζαι μετά... Το petition εν στους νομοθέτες.

GW2: Είχαν μια συνάντηση με τον διευθυντή των κοινωνικών ασφαλίσεων τζαι είπαν εννα κάμουν κάποιες συστάσεις. Τζαι για ποιους εν τούτες οι συστάσεις; Ο νομοθέτης εν τζείνος που κάμνει τους νόμους, αλλά πάει στον πρόεδρο τζαι ο πρόεδρος πιάννει την τελική απόφαση. Εν ξέρω αλλά ο διευθυντής είπεν ότι στηρίζουν μας τζαι ενδιαφέρονται αλλά ότι πρέπει τζαι μεις να κάμουμε κάτι. Αν ενδιαφέρεστε γιατί πρέπει να κάμουμε εμείς κάτι; Πρέπει να κλάψουμε; Επειδή ο πρόεδρος είπεν ότι τα λεφτά ένεν για την κυβέρνηση, εν δικά μας, αλλά πρέπει να κάμουμε κάτι. Γι αυτό εσυγχύστηκα. Τι να κάμουμε; Τζείνος πιάννει την απόφαση αλλά εμείς πρέπει να κάμουμε κάτι; Νάμπουν τούτο; Πρέπει να ζηθικιανέψουμε;

Εν τω μεταξύ οι greens είσαστεν κάποιου είδους επίσημη ομάδα ή σωματείο, έσσειτε καταστατικό;

GW1: Όι εν είμαστε. Εκάμαμε ένα μανιφέστο αλλά όι μόνο σαν greens. Εν ένας συνδυασμός

μεταναστών εργατών που τες Φιλιππίνες. Επειδή αν αποφασίσουμε κάτι μόνο εμείς, η κυβέρνησή σας εν τζαι εννα μας ακούσει. Οπότε εν καλλύτερα να ενωθούμε ούλλοι οι μετανάστες εργάτες που τες Φιλιππίνες. Όι μόνο που τες Φιλιππίνες. Ούλλοι οι μετανάστες εργάτες. Τζαι σεις που μας μιλάτε, είσαστε μαζί μας, ακούτε μας τζαι απευθύνεστε τζαι στην κυβέρνηση. Μετά πρέπει να σκεφτούμε τι εν το επόμενο βήμα, για τζείνο που ερώτησε πριν. Εμένα η ιδέα μου σαν πρόεδρος, εννα μαζέψω τους συνάδελφους, εννα κάμουμε μια συνάντηση τζαι εννα μιλήσουμε για την επόμενη κινητοποίηση. Τζαι εννα έχουμε τζαι στήριξη που άλλες οργανώσεις, αν θέλουν, επειδή είπαν μας να περιμένουμε. Το χαρτί, το petition, εν ήδη στη βουλή, εν χρειάζεται να περιμένουμε. Εννα κάμουμε τζαι κάτι, όσο κινείται το χαρτί εννα κινούμαστε τζαι μεις, εκατάλαβες. Εν θα τζιοιμηθούμε, εν θα αράξουμε καθιστοί πίνοντας την Carlsberg μας. Πρέπει να κινηθούμε, για να δει τζαι η κυβέρνηση ότι οι μετανάστες είμαστε ειλικρινείς.

Για τη διαδήλωση που εκάμετε, είσσειτε καλέσει τζιάλλες εθνικότητες, κόσμο που Σρι Λάνκα, Νεπάλ, αλλά εν είχαν έρτει πολλοί. Πώς εν οι σχέσεις σας με άλλες ομάδες μεταναστών;

GW1: Για να είμαι ειλικρινής τζείνη η κινητοποίηση ήταν μόνο για φιλιππινέζους. Τωρά οργανώνουμε την επόμενη, που εννα τους μαζέψουμε, εννα έρτουμε σε επαφή μαζί τους τζαι εννα ζητήσουμε να ενωθούν μαζί μας. Οι σριλανκέζοι έχουν το ίδιο πρόβλημα με μας, με διμερή συμφωνία που την κυβέρνησή τους τζαι τη δική σας, απ όσο ξέρω. GW2: Εν έχουν διμερή συμφωνία, εν πιάννουν επιδόματα. Γιαυτό διαμαρτύρονται τζαι τζείνοι.

GW1: Πρέπει να τους μιλήσουμε.

GW2: Πρέπει να ξεκινήσουμε να χτίζουμε σχέσεις με άλλες εθνικότητες, να ενωθούμε, αν θέλουμε να πιάνει διαστάσεις το θέμα. Εν ξέρω αν θα ασχοληθούν με το petition ή τες νομοθετικές προτάσεις, επειδή εν υπάρχει deadline ή κάποια συγκεκριμένη ημερομηνία τζαι είπαν ενι ξέρουν πότε. Τούτη εν η απάντηση που επίασαμε.

GW1: Ο διευθυντής των κοινωνικών ασφαλίσεων τούτο είπεν, απλά περιμένετε. Αλλά πότε; Απλά είπεν περιμένετε. Αν πάω πίσω στη χώρα μου τι εννα γίνει με τες κοινωνικές ασφαλίσεις μου; Εν μεγάλο θέμα. Ποιος εννα χρησιμοποιήσει τα λεφτά μου; Η κυβέρνηση σας; Οξά ο κόσμος που μεινίσκει δαμέ; Οι κυπριαίοι έν έχουν δουλειά; Ένεν δίκαιο.

Άμαν είσαι Κύπρο για 7 χρόνια μπορείς να αιτηθείς υπηκοότητα, ξέρουμε που τα πανό σας στην τελευταία διαδήλωση ότι λαλείτε ότι είσαστε δαμέ προσωρινά. Τούτο εν κάτι πάστο συμβόλαιό σας;

GW2: Εν έσσει πληροφορίες για τούτο, ούτε που τες κοινωνικές ασφαλίσεις. Εν έσσει

πληροφορίες με το συμβόλαιο, ούτε για την συνθήκη παραμονής στην Κύπρο. Μπορείς να κάμεις αίτηση αλλά εν θα την δεχτεί κανένας. (στυμ: η κατάσταση των μεταναστών εργατών στην Κύπρο, σύμφωνα με τον νόμο, εν προσωρινή. Τούτο σημαίνει ότι εν υπάρχει δικαίωμα για υπηκοότητα, αφού η παραμονή τους θεωρείται προσωρινή. Υπήρξαν περιπτώσεις μεταναστριών εργατριών στο δικαστήριο, που ήταν στην Κύπρο για 20 χρόνια τζαι αιτηθήκαν υπηκοότητα τζαι εν τους εδόθηκε. Θκυο δεκαετίες θεωρούνται προσωρινή παραμονή...)

GW2: Μπορείς να κάμεις την αίτηση αλλά εν την εγκρίνουν. Πρέπει να είσαι δαμέ για 7 χρόνια συνεχόμενα, τζαι να μεν φύεις μετά, τζαι πρέπει να είσαι σε κάποια τοπική οργάνωση ή άλλες δραστηριότητες τζαι να έσσεις τραπεζικό λοαρκασμό.

GW1: Πρέπει νάσσεις κάποια λεφτά.

GW2: Πρέπει να μιλάς καλά ελληνικά τζαι ενι ξέρω τι άλλο. Πολλές κάμουν αίτηση αλλά απορρίπτουν την.

GW3: Εγώ έκαμα αίτηση το 2012. Καρτεράς την κυβέρνηση να τη δεχτεί ή όι. Εκαρτερούσα ένα χρόνο τζαι εν την εδεχτήκαν. Εν την εδεχτήκαν. Η μάνταμ μου είδε στο χαρτί ότι ήταν επειδή εν καταλάβω ελληνικά.

GW4: Τζαι η δική μου μάνταμ είπεν μου να κάμω αίτηση επειδή είμαι δαμέ 10 χρόνια τζαι εν 7 που χρειάζεσαι. Ερώτησα το immigration, τζαι είπαν μου ότι μπορείς να κάμεις αίτηση αλλά πρέπει να αποδείξεις ότι μιλάς ελληνικά, γράφεις ελληνικά, μιλάς καλά ελληνικά...

GW3: Εσύ έσσεις λεφτά, μπορείς να γοράσεις σπίτι (γέλια)

GW7: Εγώ εν έχω λεφτά να γοράσω σπίτι!

GW1: Πώς να έχουμε λεφτά να γοράσουμε σπίτι;

G4: ...τζαι εν 2300 ευρώ τούτο τζαι καρτεράς να το δεχτούν ή όι.

GW3: Νομίζω αν παντρευτείς κυπριαίο πιάνεις την εύκολα! Εγώ εν είμαι παντρεμένη οπότε...

G1: Καλά τούτο εν άλλη κουβέντα (γέλια) Γιατί εν παντρεύεσαι λοιπόν; (γέλια)

GW3: Επειδή δουλεύω, αν επαντρεύκουμουν εν θα εδούλευκα, να δουλέψουν οι άντρες, εκουράστηκα!

GW1: Ακόμα τζαι αν παντρευτείς δουλεύεις. Ίντα παντρευκούμαστε; Εν θέλω να παντρευτώ!

GW3: Εγώ αν επαντρεύκουμουν εν θα εδούλευκα.

Αν παντρευτείς εννά χάσεις τζαι το off της κυριακής (γέλια).

για την στρατιωτικοποίηση της Λευκωσίας

[ως πρόλογος του αυταρχικού κράτους]

το αίσθημα ασφάλειας τζιαι οι περιπολίες

Αδιαμφισβήτητη η Λευκωσία εν μια στρατιωτικοποιημένη πόλη. Η στρατιωτικοποίηση αποτελεί κομμάτι της καθημερινότητάς της που το '63 τζιαι έπειτα. Που την εθνοφρουρά, ως τα UN, τζιαι που τες βαρέλες ως τα συρματοπλέγματα τζιαι τους διαχωρισμούς που συντηρούν, η υλική πραγματικότητα της πόλης θυμίζει μας πως ο πόλεμος εν δαμέ. Σε τούτο άρθρο μιλούμε για τες αλλαγές τζιαι εντάσεις τούτης της συνθήκης στο κέντρο του αστικού ιστού. Να ξεκινήσουμε με μια απλή παρατήρηση: ο στρατός θωρεί προς τα μέσα. Ένεν κάτι νέο ότι τα φυλάκια στην εντός των τειχών Λευκωσία θωρούν νότια, όι βόρεια. Αν τζιαι πάντα ακούμε πως ο εχθρός εν νάρτει που τον βορρά, παρατηρούμε τζιαι αναλύουμε στη συνέχεια πως η πόλη τζιαι οι λειτουργίες της μετατρέπονται σε στρατιωτικά αντικείμενα, με τον «εχθρό» να αποτελεί σύμπτωμα του ίδιου του αστικού περιβάλλοντος. Ο милитарιστικός λόγος οργανώνεται μέσα στο απειρίοριστο τζιαι ασαφές πεδίο της «ασφάλειας» με βασική κατεύθυνση την αντιμετώπιση των προκλήσεων-απειλών, που αναπαράγονται στη σύγχρονη μητρόπολη (σύμφωνα με τη λογική του κράτους δηλαδή τους τούρκους, τους μετανάστες, τον ιό κ.τ.λ.). Τούτη η αντιμετώπιση διευρύνεται σε κάθε πτυχή της αστικής καθημερινότητας επιτρέποντας στες στρατιωτικές δυνάμεις να ενεργούν ως δυνάμεις εσωτερικής αστυνόμευσης τζιαι στις δυνάμεις εσωτερικής αστυνόμευσης να στρατιωτικοποιούν διαρκώς το ρόλο τους.^[1]

Στην περίπτωση της Λευκωσίας το φαινόμενο της στρατιωτικοποίησης αναβαθμίζεται υλικά τζιαι οπτικά με μια σειρά πρακτικών οι οποίες ξεκινούν που το τέλος του προηγούμενου έτους τζιαι εντείνονται σταδιακά που την αρχή της εμφάνισης του covid-19 μέχρι τζιαι την μετά-lockdown εποχή, πάντα με πρόσχημα την ασφάλεια. Αρχικά, λίγο πριν τα Χριστούγεννα του '19 ξεκινούν κοινές ένοπλες περιπολίες στρατού τζιαι αστυνομίας στην εντός των τειχών πόλη, οι οποίες συνεχίζουν μέχρι τζιαι σήμερα.^[2] Ρίγη ασφάλειας μοιράζονται απλόχερα στους «ανυπεράσπιστους» πολίτες μαζί με μαθήματα αγνού εθνικισμού. Θεωρούμε ότι ουσιαστικός στόχος των περιπολιών εν το αίσθημα φόβου τζιαι η παρουσία καταστολής να εδραιωθούν στην καθημερινότητα ντόπιων και μεταναστών.

Αντιλαμβανούμαστε την οπτικοποιημένη милитарιστική καθημερινότητα ως μια μόνιμη υπενθύμιση αόρατων εχθρών στο πλαίσιο της συνεχούς στρατιωτικοποίησης του τόπου. Οι αόρατοι εχθροί που οι περιπολίες θέλουν να αντιμετωπίσουν, εκ των πραγμάτων εν υπάρχουν, άρα πρέπει να επινοηθούν που τον κρατικό λόγο. Βλέπουμε πως προς τούτην την κατεύθυνση οργανώνονται σκούπες εναντίον μεταναστών στο κέντρο της πόλης με στόχο την στοχοποίηση τζιαι δαιμονοποίησή τους ως εγκληματικά στοιχεία.^[3] Επιπλέον, θεωρούμε ότι στόχος του κράτους εν η υπενθύμιση ότι η Λευκωσία παραμένει μια εμπόλεμη ζώνη μέσα που την καθημερινή συνύπαρξη του πληθυσμού με το στρατό. Άλλωστε οι βαρέλες τζιαι τα συρματοπλέγματα εν πλέον συνηθισμένο κομμάτι του καθημερινού βιώματος των ντόπιων. Βέβαια, αφού εσυνθήσαμε την παρουσία του στρατού τζιαι κάπως εν κάτι μπανάλ, το κράτος χρειάζεται μια νέα πρακτική που να

θυμίζει ότι ο «εχθρός» εννάρκεται πάντα που το βορρά τζιαι ότι εχθροί εννα υπάρχουν πάντα, άρα η άμυνα απέναντί τους εν απαραίτητη. Η πανδημία του covid-19 τζιαι το μεταναστευτικό ως φορέας της άλλωστε κυριαρχούν τζιαι στον λόγο των ΜΜΕ. Η απάντηση του κράτους τζιαι όσων πείθει βέβαια εν η επιβλητική παρουσία του στρατού τζιαι της αστυνομίας με την αυξημένη δραστηριότητά τους.

μια ιστορική αναφορά στην ΕΦ

Η δημιουργία της εθνικής φρουράς εν μια πτυχή του άκλαφτου πραξικοπήματος του '63, με τα 13 σημεία τζιαι την ανάληψη του μηχανισμού της κυπριακής δημοκρατίας αποκλειστικά που την ελληνοκυπριακή ηγεσία. Στην κυριολεξία, εν η ένοπλη φρουρά του ελληνοκυπριακού έθνους-κράτους, δηλαδή της απόπειρας της ελληνοκυπριακής πολιτικής διοίκησης να επιβληθεί απέναντι στη μειονότητα των τουρκοκυπριών με στρατιωτικούς όρους. Παράλληλα, η εθνική φρουρά εν κομμάτι της δημιουργίας ενός ελληνοκυπριακού λαού ταυτισμένου με τες αιμοβόρες επιδιώξεις της ελληνοκυπριακής διοίκησης, ένα εθνικά ομοιογενές κοινωνικό σώμα χωρίς τον ταξικό ανταγωνισμό των εσωτερικών εχθρών. Το γεγονός ότι η εθνική φρουρά εν η άνευ όρων νομιμοποίηση τζιαι στρατηγική απορρόφηση παραστρατιωτικών εθνικιστών πιστολέρο που το ελληνοκυπριακό κράτος έσσει πολλά να πει για τους λόγους τζιαι τους στόχους της δημιουργίας της. Στην ουσία, η ΕΦ (τζιαι ολόκληρο το κράτος της ΚΔ μετά το '63) συνιστά μια μονιμοποίηση του καθεστώτος εξαίρεσης ενάντια στους τουρκοκύπριους, ενάντια στη δικονομική εργατική τάξη. Θυμίζουμε πως η μόνη νικηφόρα μάχη που έδωκε η «ένδοξη» εθνική φρουρά εν το πραξικόπημα του '74.

Η εθνική φρουρά στοχεύει προς τα μέσα. Εκ των πραγμάτων εν πολλά πιο αποτελεσματική σαν μορφή πειθάρχησης της ελληνοκυπριακής κοινότητας στον εθνικό κορμό, παρά σαν πολεμική μηχανή σε πραγματικό χώρο τζιαι χρόνο. Όσο τζιαι αν διατυμπανίζει ότι εν η γραμμή άμυνας απέναντι στον «Τούρκο εισβολέα», αναγνωρίζουμε τον ιστορικό της ρόλο στες πολιτικές τζιαι στρατιωτικές συγκρούσεις που επροκάλεσε η απόπειρα των ελληνόψυχων να κυριαρχήσουν. Αντιλαμβανούμαστε τη στρατιωτικοποίηση σαν μια διαδικασία πρώτα τζιαι κύρια κοινωνική. Δηλαδή η στρατιωτικοποίηση ιστορικά εν πρώτα τζιαι κύρια η κοινωνική αποτύπωση της βίαιης προσπάθειας κυριαρχίας του ελληνοκυπριακού κεφαλαίου πάνω στην εδαφική επικράτεια αλλά τζιαι μέσα στο δικονομικό κράτος του '60. Ο στρατός, η εθνική φρουρά, οι αγορές εξοπλισμού εν υλικές πραγματικότητες συνδεδεμένες με την ευρύτερη διαδικασία της στρατιωτικοποίησης. Τωρά που πόροι τζιαι ανθρώπινο δυναμικό της ΕΦ μπαίνουν σε κίνηση απέναντι σε έναν τζιαινούργιο εξωτερικό εχθρό, τες ροές μεταναστών, τονίζουμε το: η δραστηριότητα της εθνικής φρουράς στοχεύει πρώτα προς τα «μέσα». Δηλαδή στες μετανάστες που ήδη ζουν στην κύπρο (σαν προειδοποίηση), τζιαι στην ελληνοκυπριακή κοινότητα (σαν επικύρωση ρατσιστικών επιθυμιών) – χωρίς να αποκλείεται μέσα σε ένα κλίμα ευρύτερης

ΠΟΙΟΙ ΓΟΥΣΤΑΡΟΥΝ «ΣΚΟΥΠΕΣ» ΣΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ;

Στο κέντρο της Λευκωσίας που εν γερμάτο με νυχτερινά μαχαζιά τζαί κλαμπς, κάποιοι φταν για τον θόρυβο τους μετανάστες...

Στο κέντρο της Λευκωσίας που μεσουρανή η (κυριακάτοχη τζαί οι μόνο) μαφία, κάποιοι φταν τους μετανάστες για το νερκεμπόριο...

Στο κέντρο της Λευκωσίας που αφρηκτικά που τα καφέ τζαί τα εστιατόρια που καταλαμβάνουν κάθε δημόσιο χώρο, κάποιοι φταν τες μετανάστριες που επιμένουν να κάθονται στο δρόμο, στα παγκάκια, στις πλατείες, στα πάρκα...

Στο κέντρο της Λευκωσίας που ανθεί η παρανομοποιημένη εργασία, κάποιοι φταν τες μετανάστρες που προσπαθούν να επιβιώσουν με κάθε τρόπο, την ώρα που τα αφενικά επιβάλλουν ότι συνθήκες γουστάρουν...

Στο κέντρο της Λευκωσίας του διάκτου σεξισμού τζαί των πόντων, κάποιοι φταν τες μετανάστρες που διεκδικούν τον έλεγχο πάνω στα σώματά τους, την αξιοπρέπεια τζαί την οργάνωση τους...

Στο κέντρο της Λευκωσίας του airbnb τζαί του gentrification, κάποιοι φταν τις μετανάστρες που εν ορατές στην ίδια την καρδιά της πόλης...

Στο κέντρο της Λευκωσίας όπου η Εκκλησία κάφκει τζαί ράφκει, χτίζοντας καθεδρικούς κατά Βούλνισια, κάποιοι φταν τους μετανάστες για την έλλειψη «τάξης» στην πόλη...

Κάποιοι θέλουν να δουν το κέντρο «καθαρό» που μετανάστες, τζαί ένεν ταλαιπωρημένοι, ούτε μόνοι τους. Έχουν τα ΜΜΕ, που περιγράφουν την «αφόρητη» κατάσταση, Έχουν τους μπάτσους που εκκενώνουν, δέρον, συλλαμβάνουν. Έχουν το κράτος που παρανομοποιεί, φυλακίζει τζαί απελαίνει, εξηπρετώντας τες εκάστοτε ανάγκες του κεφαλαίου.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΡΙΩΝ ΤΖΙΑΙ ΤΗΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

antifa λευκωσα

antifaleukosia.org

στρατιωτικοποίησης να δούμε τον στρατό τζαί σε νέες περιπέτειες. Οι αποκλειστικά συμβολικές στρατιωτικές περιπολίες στο κέντρο ούτως ή άλλως εν θα μπορούσαν, εκ των πραγμάτων, να εμποδίσουν την είσοδο μεταναστριών. Η ΕΦ λοιπόν συγκροτείται πρώτα ενάντια στις τουρκοκύπριες τζαί τους δικαιοδικούς αγώνες, τζαί πλέον ενάντια στους μετανάστες τζαί την πολυεθνική εργατική τάξη.

gentrification & ρατσισμός: η εντός των τειχών Λευκωσία

Στο προηγούμενο τεύχος αναφερθήκαμε στην παγκόσμια αλλαγή παραδείγματος με την οποία ο χώρος της πόλης έγινε προνομιακό πεδίο άντλησης κέρδους.^[4] Στην παλιά Λευκωσία, τούτη η διαδικασία εντάθηκε ραγδαία που το '12 τζαί μετά, με σημαντική αύξηση της δραστηριότητας νόμιμων επιχειρήσεων τζαί τη μεταφορά μεγάλου τμήματος της βιομηχανίας διασκέδασης εντός των τειχών. Τούτες οι αλλαγές αντιμετωπίζουν την προηγούμενη πραγματικότητα της παλιάς πόλης: μετανάστριες, εκμεταλλεόμενες τα φτηνά νοίκια, επέλεξαν να κατοικήσουν, να ανοίξουν μαγαζιά τζαί συλλόγους τζαί γενικότερα να οικειοποιηθούν τους χώρους της παλιάς Λευκωσίας. Αντιμετωπίζουν όμως επίσης τη διαχρονική παρουσία τζαί δράση της μαφίας τζαί του παράνομου κεφαλαίου, τα αποτελέσματα των οποίων ένεν πάντα υπό τον άμεσο έλεγχο των μπάτσων. Αντιλαμβανόμαστε την ένταξη μεταναστών στην εγχώρια μαφία σαν απόρροια της κρατικής πολιτικής για τη μετανάστευση, σαν επακόλουθο των επιλογών του κράτους για τον καταμερισμό εργασίας των μεταναστών, τζαί τα στενά περιθώρια που επιβάλλουν τούτες οι επιλογές σε χιλιάδες μετανάστες που ζουν στην κύπρο^[5]. Αν, όπως υποστηρίζουμε, η μεταναστευτική πολιτική κινείται με βάση τις ανάγκες του κεφαλαίου, το παράνομο κεφάλαιο έσσει τζαί τζαίνο ανάγκες σε στελέχωση που οι κρατικοί του σύμμαχοι οπωσδήποτε

ΤΟ ΝΕΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ:

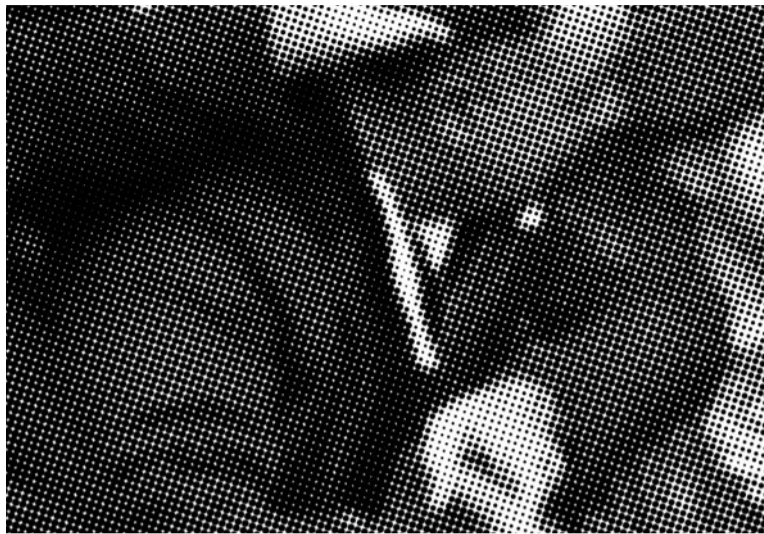

...ΤΟΥΝΤΕΣ ΡΟΕΣ
ΠΟΙΟΣ ΕΝΝΑ ΤΕΣ
ΚΑΘΑΡΙΣΕΙ;

φροντίζουν. Οι αναφορές στην εγκληματικότητα εν σημαντικές, αφού το έγκλημα γίνεται όχημα για την συνεχιζόμενη μιντιακή τζαί νομοθετική στοχοποίηση των μεταναστών. Όπως είπαμε τζαί παραπάνω, υπολογίζουμε ότι τούτο έσσει να κάμει παραπάνω με το χτίσιμο ενός λόγου τζαί μιας πρακτικής ενάντια σε αόρατους εχθρούς παρά με μια αληθινή έγνοια για το έγκλημα ή την πραγματική σχέση μεταναστών τζαί εγχώριας μαφίας. Εξ' άλλου, όποτε ακούς για εγκληματικότητα, μάλλον προσπάθεια οργάνωσής της παίζει, τζαί οι πάταξης όπως ισχυρίζονται κυβέρνηση τζαί ΜΜΕ.

Παραθέτουμε μερικά αποσπάσματα που το βιβλίο του Χρήστου Φιλιππίδη «Μικροί Πόλεμοι σε Μεγάλες Πόλεις» που μας εφάνηκαν ιδιαίτερα χρήσιμα για την κατανόηση του σύγχρονου, αόρατου εθνικού εχθρού (μετανάστες) εν αντίθεση με τον πολλά ορατό ιστορικό εθνικό εχθρό (Τουρκία).

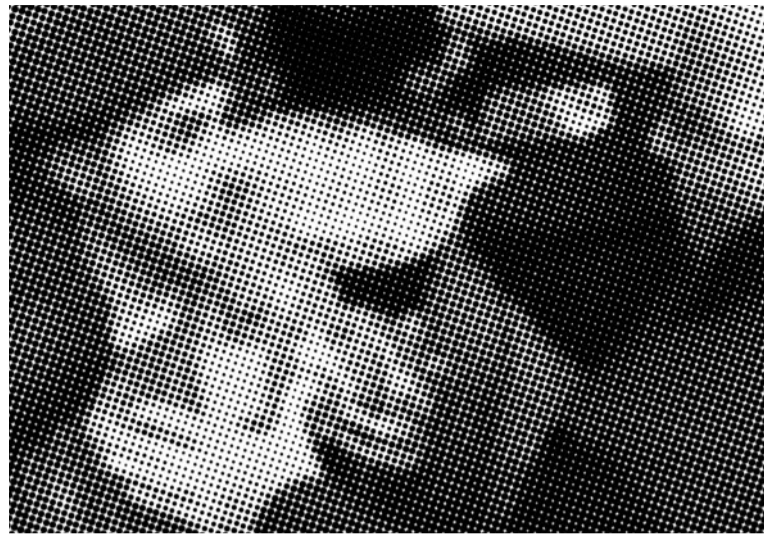
«...η έμφαση στον αυστηρό προσδιορισμό του Εχθρού φαντάζει εν πολλοίς ως μια αναχρονιστική εμμονη, μη λειτουργική και μη παραγωγική. Απεναντίας, μια από τις βασικές αρχές που φαίνεται να κατευθύνει τους σχεδιασμούς της σύγχρονης αντιεξέγερσης περιγράφει τον Εχθρό ως ένα πεδίο σχέσεων, πιθανοτήτων, πληθυσμών και χώρων, οδηγώντας σε μια νέα αντίληψη του πεδίου επέμβασης που εστιάζει στις λειτουργίες και τις δομές εκείνου του περιβάλλοντος μέσα στο οποίο ο Εχθρός ζει και κινείται. Οδηγώντας, με άλλα λόγια, σε μια επιχειρησιακή κουλτούρα που δεν μπορεί να αντιληφθεί τον Εχθρό παρα μόνο ως σύμπτωμα του ίδιου του αστικού περιβάλλοντος, μετατρέποντας εντέλει εξ ολοκλήρου την πόλη και τις λειτουργίες της σε κατεχοχίν στρατιωτικά αντικείμενα... Μέσα από την μετάβαση προτείνεται μια πιο ολιστική κατανόηση του αστικού περιβάλλοντος, που δίνει έμφαση στον κοινωνικό ιστό των πόλεων και προκρίνει το σχεδιασμό των επιχειρήσεων με γνώμονα τη διαπλοκή του φυσικού και κοινωνικού πεδίου... Διαμορφώνεται έτσι ένα τοπίο θεώρησης των πόλεων μέσα στο οποίο είναι συχνά αδύνατο να διακρίνει κανείς τα άλλοτε ορατά όρια

ανάμεσα στον τομέα της πολιτικής προστασίας, τα σώματα εσωτερικής αστυνόμευσης, τους φορείς παροχής υπηρεσιών και τις στρατιωτικές δυνάμεις. Τα ειδικά εργαλεία για αυτήν την προσέγγιση παρέχει ο λόγος περί δημόσιας ασφάλειας... Η διεύρυνση του αντικειμένου της δημοσίας ασφάλειας διαμορφώνει λοιπόν σήμερα μια ζώνη αδιακρίσιας ανάμεσα στην "υψηλής έντασης αστυνόμευση" (high intensity policing) και της "χαμηλής έντασης πόλεμο" (low intensity warfare).»

Οι παλιοί εχθροί εν σίγουροι, αμετάβλητοι στον χρόνο. Οι νέοι εχθροί εν θολοί, ρευστοί, δυνητικοί. Το σημαντικό εν ότι οι νέοι εχθροί εν υπάρχουν χωρίς τον λόγο που τους παράγει, στην προκειμένη την κρατική τζιαι θεαματική στοχοποίηση των μεταναστριών τζιαι τις αναφορές στο γκετοποιημένο κέντρο. Να σημειώσουμε επίσης την γενικευμένη χρήση της μεταφοράς του πολέμου: ενάντια στα ναρκωτικά, ενάντια στο έγκλημα, ενάντια στην τρομοκρατία, ανάγοντας παραδοσιακά ζητήματα δημόσιας τάξης σε εχθρούς με τους οποίους είμαστε σε πόλεμο. Η αντιμετώπιση τούτων των εχθρών γίνεται προληπτικά. Το πεδίο δραστηριότητας του στρατού επεκτείνεται που τες εγκαταστάσεις του σε ολόκληρη την πόλη, κάτι που γίνεται ξεκάθαρο που την ίδια την πρακτική της περιπολίας, η οποία μεταφέρεται που το εσωτερικό των στρατοπέδων στο κέντρο της Λευκωσίας. Το μήνυμα εν διπλό. Η ίδια η Λευκωσία μετατρέπεται σε ένα μεγάλο στρατόπεδο για την αντιμετώπιση, αν τζιαι όταν χρειαστεί, των αόρατων εχθρών. Η ίδια η Λευκωσία μετατρέπεται σε εμπόλεμη ζώνη, ο πόλεμος πλέον αποτελεί κομμάτι της καθημερινότητας στην πόλη. Παράλληλα, θολώνουν τα ίδια τα περιθώρια δράσης της εθνικής φρουράς που πλέον αναλαμβάνει καθήκοντα, έστω τζιαι συμβολικά, δημόσιας τάξης. Ένα παράδειγμα εν η παρουσία φαντάρων μαζί με μπάτσους σε διαδήλωση στο οδόφραγμα Λήδρας, κάτι που εννά δούμε αναλυτικότερα πιο κάτω. Όπως λαλεί τζιαι ο Φιλιππίδης, οι στόχοι της δημόσιας ασφάλειας εκφράζονται που την σύγκλιση της υψηλής έντασης αστυνόμευσης τζιαι του χαμηλής έντασης πολέμου. Μέσα στο διευρυμένο πλαίσιο της στρατιωτικοποίησης της Λευκωσίας ο στρατός ξεκινά να μοιάζει με αστυνομία τζιαι η αστυνομία με στρατό...

Με βάση τες παραπάνω διαπιστώσεις μπορούμε να αντιληφθούμε τους κρατικούς τζιαι δημοτικούς σχεδιασμούς για τη Λευκωσία, δηλαδή το gentrification τζιαι τη στρατιωτικοποίηση σαν θκυο πλευρές του ίδιου νομίσματος. Ο δήμος βάζει τους τοίχους για να καθαρίσει τους βανδαλισμούς δεκαετιών. Οι μπάτσοι περιπολούν (μαζί τζιαι με στρατό άμα λάχει) για να στείλουν το μήνυμα ότι ένεν τόσο εύκολο να βανδαλίσεις τούντους τοίχους πλέον. Το κράτος στοχοποιεί τους μετανάστες εργάτες με κλειστά κέντρα κράτησης, νομοθετικές τροποποιήσεις τζιαι ρατσιστικές μαλακίες στα ΜΜΕ. Ο στρατός προσέχει την πράσινη γραμμή στο κέντρο της πόλης για να στείλει το μήνυμα ότι η ΚΔ ένεν φιλόξενο μέρος για μετανάστες χωρίς χαρτιά. Η διαδικασία της στρατιωτικοποίησης όμως ένεν μόνο συμβολική. Στο κέντρο της Λευκωσίας μπορεί να έσσει να κάμει παραπάνω με το αίσθημα ασφάλειας τζιαι την ικανοποίηση ρατσιστικών τζιαι μιλιταριστικών φαντασιώσεων, αλλά παράλληλα επηρεάζει τζιαι δημιουργεί υλικές πραγματικότητες. Το γεγονός ότι λιμενόμπατσοι εξεκίνησαν να

κάμνουν επιχειρήσεις απώθησης ενάντια σε βάρκες μεταναστών εν άρρηκτα συνδεδεμένο με το ευρύτερο πλαίσιο της στρατιωτικοποίησης. Το γεγονός ότι τα οδοφράγματα εν κλειστά τόσο τζιαιρό επίσης. Τζιαι να σημειώσουμε ότι η κοινωνική νομιμοποίηση των κοινών περιπολιών μπάτσων τζιαι στρατού έπλαθε μια νέα κανονικότητα πολλά πριν την έλευση του ιού – ο κομβικός ρόλος της αστυνομίας στη διαχείρισή του εν επροέκυψε τυχαία.

που τα οδοφράγματα τζιαι τον covid-19 μέχρι σήμερα

Που την αρχή τζιόλας της «επέλασης» του covid, πρώτο μέτρο «πρόληψης» αποτέλεσε το κλείσιμο τεσσάρων οδοφραγμάτων. Μετά που το 2003 τα οδοφράγματα κλείουν για πρώτη φορά τζιαι με τούντην κίνηση σηματοδοτείται η κανονικοποίηση της διχοτόμησης (τζιαι) με στρατιωτικούς όρους. Όπως προαναφέρθηκε, η παρουσία στρατού στις διαδηλώσεις για το άνοιγμα των οδοφραγμάτων αποτέλεσε την οπτική τζιαι υλική μετουσίωση του στρατού ως δημόσια τάξη. Μεταπολεμικά ο στρατός (τζιαι οι στρατοί) στην Κ.Δ. αποτελεί ειδική συνθήκη, χωρίς βέβαια να υπάρχουν τα ανάλογα αντανάκλαστα που να αντιδρούν σε τούτο. Η εθνοφρουρά εν σαν την ιερή αγελάδα του κράτους με μια τεράστια κοινωνική νομιμοποίηση η οποία εν δύσκολο να διαρρηχθεί. Αναμενόμενη λοιπόν τζιαι η μιντιακή τζιαι κοινωνική κατακραυγή που ακολούθησε μετά τον πάτσο διαδηλωτή σε μέλος της εθνοφρουράς στες ίδιες διαδηλώσεις. Με απδία επακολουθήσαμε μια κοινωνία με πληγωμένο το εθνικό της φρόνημα να επιχειρεί να λιτσάρει τον διαδηλωτή με κάθε τρόπο για τούντην πράξη «προδοσίας». Να μεν τα ξαναλέμε, ενάντια στον αόρατο εχθρό εν απαραίτητη η πειθάρχηση της κοινωνίας στον εθνικό κορμό. Άλλωστε οι φλυαρίες περί ατομικής ευθύνης στην ουσία λαλούν ότι είμαστε ούλλοι στην ίδια μοίρα απέναντι στον ιό, αλλά τζιαι κομμάτια του ίδιου εθνικού σώματος που χρειάζονται την προστασία του εθνικού κράτους.^[6] Σε τούτα ούλλα προστίθεται τζιαι ο ρόλος του στρατού ως βασικού διαχειριστή στον έλεγχο των χώρων καραντίνας τον Μάρτιο αλλά τζιαι η παρουσία του ως διαμεσολαβτικού προσωπικού στα αεροδρόμια. Άλλωστε, άμαν το μόνο εργαλείο που έσσει εν ένα κατσιαβίδι, ούλλα τα προβλήματα μοιάζουν με βίδες. Έτσι, με πειθάρχηση τζιαι καταστολή εννα εξαφανιστεί ο covid όπως εμαθαίναμε που τα διαγγέλματα κατά τη διάρκεια του lockdown.

Ο πληθυσμός εκπαιδεύτηκε δαμέ τζιαι τζιαιρό να αντιλαμβάνεται τζιαι τες πανδημίες ως έναν αόρατο εχθρό, μια ασύμμετρη απειλή που εννά φύει μόνο με την πειθάρχησή του στες προσταγές του κράτους-σωτήρα. Η στρατιωτική οχύρωση ως κρατική διαχείριση της επιδημίας εν διαρκώς παρούσα, που τες τηλεοράσεις ως τους δρόμους που κινούμαστε, ο covid εν ο εχθρός αλλά είμαστε ούλλες ύποπτες ως πιθανοί φορείς του. Ο αυταρχικός χαρακτήρας του κράτους επήρε σάρκα τζιαι οστά μέσα που τα διαγγέλματα ως νέα μορφή διακυβέρνησης, αφού εκμεταλλευόμενο τον πανικό τζιαι τον φόβο που επικρατεί το κράτος-σωτήρας επροχώρησε σε παραβιάσεις

ελευθεριών που προηγουμένως εφάνταζαν αδιανόητες. Με τον τύπο «πολεμικού ανακοινωθέντος», κάθε απόγευμα, ελαλούσαν μας νέα μέτρα, νέους νόμους, νέους τρόπους να υπάρχουμε, να στοιχιζόμαστε στα σούπερ μάρκετ σαν σωστοί στρατιώτες, να κυκλοφορούμε μόνο μια φορά τη μέρα τζαι τη νύχτα να κωνούμαστε έσσο μας. Να παίρνουμε άδεια που το κράτος για την κυκλοφορία μας τζαι να μεν μας φαίνεται περίεργη η επέμβαση μπάτσων στες κατοικίες μετά που κάλεσμα ρουφιάνων γειτόνων. Η ρητορική πολέμου πλασιώνει τζαι συμπληρώνει τέλεια την προσέγγιση της πανδημίας ως εθνικού ζητήματος, διαιωνίζοντας την εθνική αφήγηση. Στο πλαίσιο διαχείρισης της πανδημίας, το κράτος επιλέγει να επενδύσει σε μπάτσους τζαι στρατιωτικούς αντί για τη δημόσια υγεία. Υπεύθυνοι για τη δημόσια υγεία ένεν το αντίστοιχο υπουργείο, αλλά τα σώματα ασφαλείας τζαι οι παρατηρητές της γειτονιάς, σε συνάρτηση με τα ίδια τα άτομα σαν μονάδες.

Στην εποχή μετά το lockdown ελάχιστα αλλάξαν. Τη μια νύχτα είχαμε απαγόρευση κυκλοφορίας τζαι την επομένη με τη χαλάρωση των μέτρων ανοίξαν αμέσως τζαι τα μπαρ (της αλλοτρίωσης) όπου εστοιβαζόμασταν πάλε αλλά με τους κανονισμούς του κράτους. Άλλωστε που τα διαγγέλματα εμαθαίναμε ότι στες πλατείες, στο δημόσιο χώρο, υπάρχει ακόμα ο covid, ενώ στα μαγαζιά ούλλα καλά παιθικά, να πάτε τζαμέ να τονώσετε τζαι την οικονομία. Βλέπουμε πως με αφορμή την πανδημία, το κράτος επιστρατεύει παλιές τζαι νέες πρακτικές πειθάρχησης που σκιαγραφούν τες μελλοντικές επιβολές. Πρακτικές, δηλαδή, που ήρταν ως «λύση» στην απειλή της πανδημίας αλλά εννά μείνουν για πάντα. Η κρατική τζαι εταιρική παρακολούθηση, επιτήρηση τζαι πειθάρχηση εντείνονται που την εφαρμογή τους σε συγκεκριμένους «υπόπτους», στην εφαρμογή τους σε ολόκληρο τον πληθυσμό. Επιπλέον, η συνθήκη «ο στρατός ως αστυνομία τζαι η αστυνομία ως στρατός» κρατεί καλά ακόμα. Οι περιπολίες συνεχίζονται τζαι εντατικοποιούνται, οι MMAΔίτες φορούν ακόμα τα παντελόνια-παραλλαγές, ενώ ο αστυνομικός έλεγχος της πόλης εμπεδώνεται κοινωνικά τζαι κανονικοποιείται πλήρως. Με το πρόσχημα διαχείρισης του ιού, η ΚΔ συνεχίζει να εφαρμόζει πρακτικές ρατσιστικές τζαι μισάνθρωπες, τζαι στο πλαίσιο διαχείρισης του μεταναστευτικού, εντός τζαι εκτός των τειχών. Οι λιμενόματσοι συνεχίζουν να απωθούν βάρκες με μετανάστες που τη Συρία τζαι το Λίβανο, ενώ ε/κ στρατιώτες τζαι μπάτσοι παν εκδρομές στα ελληνοτουρκικά σύνορα για αντίστοιχες αποστολές στρατιωτικοποίησης του συνόρου τζαμέ.^[7]

επίλογος

Η εισαγωγή τζαι εντατικοποίηση ένοπλων περιπολιών στην πόλη, η στρατιωτική διαχείριση της πανδημίας, η επιτήρηση των σωμάτων, των κινήσεων τζαι των ζωνών ντόπιων τζαι μεταναστών που το έθνος-κράτος-σωτήρα, αποτελούν κάποιες που τες πιο πρόσφατες πρακτικές εντεινόμενης στρατιωτικοποίησης του τόπου. Θεωρούμε ότι ενώ οι παραπάνω πρακτικές στοχεύουν στον έλεγχο, την καταστολή τζαι την πειθάρχηση του πληθυσμού,

προστίθενται τζαι στο γενικότερο πνεύμα αυξημένης στρατιωτικοποίησης του κρατικού αυταρχισμού σε σχέση τζαι με τες διακρατικές εντάσεις τζαι διεκδικήσεις στην ανατολική μεσόγειο. Η στρατιωτικοποίηση συντελείται εν τέλει σε πολλαπλά επίπεδα τζαι αφού όπως είπαμεν ο εχθρός ένει μια αόρατη τζαι αυθαίρετη κατασκευή, αλλάσσει σύμφωνα με τα συμφέροντα κράτους τζαι κεφαλαίου π.χ άλλοτε οι τούρκοι, άλλοτε οι μετανάστες, άλλοτε η πανδημία κτλ. Το κράτος με τούτες τες διαδικασίες τελικά θέλει να δημιουργήσει ανασφάλεια σε ντόπιους τζαι μετανάστες, αλλά υπόσχεται ασφάλεια άμπα τζαι συσπειρωθείς με τους σκοπούς του. Τούντο το αίσθημα ανασφάλειας βέβαια ένεν μόνο για τες μετανάστριες αλλά τζαι για όσους περισσεύουν, για τους εσωτερικούς εχθρούς της κρατικής μηχανής. Τούτη η προσπάθεια εν άρρηκτα συνδεδεμένη με την υπεράσπιση ενός συγκεκριμένου τρόπου ζωής, εργασίας τζαι κατανάλωσης που κινδυνεύει, παραπάνω που την παγκόσμια κρίση που βαθυνίσκει τζαι τες επιπτώσεις της, παρά που τον ιό εννα ελαλούσαμε. Το ανταγωνιστικό κίνημα τζαι οι διεκδικήσεις της πολυεθνικής εργατικής τάξης εν μπορούν παρά να εν ένας που τους αόρατους εχθρούς, που για την ώρα ενεν ιδιαίτερα απειλητικός. Όπως είπαμε τζαι στο προηγούμενο τεύχος, το ζήτημα της πόλης παραμένει ανοιχτό - η έκβαση των αγώνων που εννα δοθούν σε τζείνη τζαι για τζείνη επίσης.

1. Φιλιππίδης Χ. 2017. Μικροί πόλεμοι σε μεγάλες πόλεις. Θεωρίες τεχνολογίες και γεωγραφίες αντιεξέγερσης. Εκδόσεις των ξένων, Θεσσαλονίκη.
2. Sigmalive 5. 12. 19. Κοινές περιπολίες Αστυνομίας-ΕΦ: Χαρτογράφηση αναγκών και πολιτικής απόφασης.
3. antifa λευκωσα 2019. Ποιοι γουστάρουν σκούπες στο κέντρο της Λευκωσίας; (αφίσα) Μπορεί να βρεθεί στο antifanicosia.espivblogs.net
4. Περιοδικό antifa Τροπικαλ #1 2019. Σημειώσεις για το gentrification στη Λευκωσία. Μπορεί να βρεθεί στο antifanicosia.espivblogs.net
5. antifa λευκωσα 2019. Σώματα Φτηνά Σώματα Ξ. (μπροσούρα) Μπορεί να βρεθεί στο antifanicosia.espivblogs.net
6. antifa λευκωσα 2020. Η Πανδημία, η Καραντίνα & εμείς. (μπροσούρα) Μπορεί να βρεθεί στο antifanicosia.espivblogs.net
7. Λουκιανός Λυρίτσας 8.9.20. Επαναπροωθήσεις προσφύγων στην Κύπρο στο dw.com & Εφημερίδα των Συντακτών 29.9.20. Η Human Rights Watch καταγγέλλει την Κύπρο για επαναπροωθήσεις προσφύγων στο efsyn.gr

Στες 25 μάρτ 2020, στες μακρινές ΗΠΑ, δολοφονείται που μπάτσους ο 46χρονος μαύρος George Floyd. Ακολουθεί μια παθιασμένη τζιαι βίαιη εξέγερση ενάντια στον ρατσισμό τζιαι την αστυνομική βία σε ούλλη τη χώρα. Η πόλη του Portland είσσιε πρωταγωνιστικό ρόλο, αφού οι διαδηλώσεις συνεχίζουν μέχρι τζιαι σήμερα, τέλη σεπτέμβρη, που κλείει η ύλη του περιοδικού. Η εξέγερση ως η γλώσσα των σοράτων εσάρωσε την χώρα, εσυγκρούστηκε με την πάνοπλη αστυνομία, εκατέλαβε χώρους τζιαι χρόνους σε μητροπόλεις τζιαι χωρικά, ελεηλάτησε καταστήματα τζιαι έκρουσε αστυνομικούς σταθμούς. Κάποια κομμάθκια της εμιλήσαν με γνώριμο, αριστερό ύφος τζιαι εζητήσαν τη μείωση των δαπανών για την αστυνομία τζιαι ψήφους στους Democrats. Άλλα επέλεξαν να μιλήσουν με τη φωθκιά τζιαι τη δύναμη του οργισμένου πλήθους. Η πολύμορφη τζιαι πολύπλοκη πραγματικότητα που συνθέτει τες δυνάμεις των εξεγερμένων επηρέασε την καθημερινότητα τζιαι τη δημόσια συζήτηση, όι μόνο στες ΗΠΑ, αλλά τζιαι σε ούλλη την υφήλιο. Η εξέγερση τους ενέπνευσε διαδηλώσεις αλληλεγγύης ανά το παγκόσμιο, τζιαι ο αγώνας που εδόθηκε μέσα τζιαι έξω που την Πουρνάρα εσυνδέθηκε με μια γενικότερη αμφισβήτηση τζιαι κριτική του συστημικού ρατσισμού – την ίδια ώρα που το ελληνοκυπριακό κράτος τζιαι τα ελληνόψυχα κανάλια ελαλούσαν μας «σκάστε, έχουμε πανδημία». Η ευφυΐα, η αποφασιστικότητα τζιαι η ανυποχώρητη στάση των αγωνιζόμενων της αμερικής γενικότερα, τζιαι των κατοίκων του Portland συγκεκριμένα, μπροστά σε ένα σφοδρό κύμα καταστολής εν κάτι που μας ενέπνευσε. Εμιλήσαμε με τους συντρόφους του Rose City Antifa, μιαν αντιφασιστική ομάδα με πολύχρονη δράση στο Portland, για να μάθουμε πώς εβίωσαν τούτο το κίνημα, τζιαι πώς εφτάσαμε δαμέ σήμερα – που την ίδρυση της ομάδας τους, στην εκλογή του Trump, στη συνθήκη της πανδημίας τζιαι τέλος στην πρόσφατη έκρηξη, συνδεδεμένη με το κίνημα του Black Lives Matter.

ΕΞΕΓΕΡΣΗ & ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΤΗ «ΜΙΚΡΗ ΒΗΡΥΤΟ»

Συνέντευξη με συντρόφους που το Rose City Antifa του Portland

Είσαστεν η πρώτη antifa ομάδα στες ΗΠΑ. Πέτε μας λλιο για τες ιδέες τζιαι τες συνθήκες που σας επηρέασαν στην αρχή, τες δράσεις τζιαι τους στόχους της ομάδας μέχρι την προεκλογική εκστρατεία τζιαι εκλογή του Τραμπ.

Το Rose City Antifa εδημιουργήθηκε το 2007 τζιαι εφκήκε μέσα που μια πρωτοβουλιική συμμαχία της ίδιας χρονιάς η οποία είσιεν ως σκοπό την ακύρωση ενός νεοναζιστικού μουσικού φεστιβάλ, του Hammerfest, που ήταν προγραμματισμένο να γίνει στο Portland. Αφού εκαταφέραμε να εμποδίσουμε την πραγματοποίηση του Hammerfest, (χρησιμοποιώντας έναν συνδυασμό τηλεφωνικών εκστρατειών, για να τους πετάξουν έξω που το συναυλιάδικο, τζιαι μαζικών διαδηλώσεων), μια μικρή ομάδα αντιφασιστών συμμετεχόντων αποφάσισε να συνεχίσει να

δουλεύει ενάντια σε φασιστικές οργανώσεις στο Portland. Εμπνευθήκαμε που τη μακράν ιστορία των ευρωπαϊκών αντιφασιστικών κινήματων, τζιαι πολλά που τα ιδρυτικά μέλη μας είχαν έρτει στες ΗΠΑ που την Ευρώπη τζιαι εδιατηρούσαν δεσμούς με τούτες τες ομάδες.

Μέχρι πριν 5-6 χρόνια, η δράση μας επικεντρώνετον σε χώρους τής υποκοουλτούρας (συναυλιάδικο, πανκ χώρους, κτλ) τζιαι εθεωρήτον πολλά περιθωριακή, ακόμα τζιαι ανάμεσα σε αριστερούς την τότε εποχή. Η ομάδα μας εκατάφερεν επίσης να εμποδίσει την οργάνωση μιας εθνικής, νεοναζιστικής συμμορίας φυλακισμένων, της Volksfront, που είσιεν έδρα στο Portland. Λόγω της προσπάθειας τής ομάδας μας, η Volksfront εδιαλύθηκε το 2012.

Το Portland είσσιε φήμη για αναρχικά τζιαι

αριστερά κινήματα. Πέτε μας λλίο για τον χώρο, τζαι για το πώς τοποθετείται το RCA σ' αυτόν.

Όπως αναφέραμε τζαι προηγουμένως, για μεγάλο χρονικό διάστημα η αντιφασιστική δράση ήταν περιθωριακή, ακόμα τζαι για τους αριστερούς του Portland. Πρόσφατα, όμως, ο αντιφασισμός εξελίχθηκε σε κάτι ευρέως διαδεδομένο τζαι εν πολλά συνηθισμένο πια να ακούεις τες συμμετέχουσες στες συνεχιζόμενες διαδηλώσεις δαμε στο Portland να αυτοπροσδιορίζονται ως αντιφασίστριες.

Υπάρχουν άλλες πολιτικές ομάδες στο Portland με τες οποίες συνεργάζεστε; Αν ναι, πώς διαφέρουν οι πολιτικές τζαι οι τακτικές σας, τζαι πού βρίσκετε κοινό έδαφος;

Μια ομάδα με την οποίαν συνεργαζόμαστεν ονομάζεται PopMob (Popular Mobilization), οι ίδιοι αυτοαποκαλούνται «καθημερινοί αντιφασίστες», τζαι προσπαθούν να κάμουν τον αντιφασισμό πιο προσιτό σε κόσμο του Portland που αν και στηρίζει τη δουλειά μας εν μπορεί να συμμετέχει σε κάποιες που τες τακτικές άμεσες δράσης που χρησιμοποιεί η ομάδα μας. Το PopMob πιάνει μια λιότερο συγκρουσιακή κατεύθυνση, όμως η επιτυχία τής συνεργασίας μας εν ότι εκαταφέραμεν να κατεβάσουμε στο δρόμο περισσότερο κόσμο για να αντιμετωπίσουμε τες ακροδεξιές απειλές στην κοινότητά μας.

Το Portland θεωρείται το κάστρο του φιλελευθερισμού (στυμ: του δημοκρατικού κόμματος) αλλά το Oregon εν ιστορικά μια κυρίως λευκή πολιτεία, με την ΚΚΚ να έσσιεν μιαν σημαντική παρουσία την εποχή της δόξας της. Πώς τούτη η επίδραση τής ΚΚΚ επηρεάζει τα σημερινά πολιτικά πράγματα στην περιοχή;

Το Portland ζει μέσα σε μια liberal προστατευτική γυάλα η οποία βρίσκεται μέσα σε μια κατά τα άλλα συντηρητική πολιτεία. Τούτο σημαίνει ότι πόλη μας έγινε στόχος για ακροδεξιά παρενόχληση τζαι βία. Τούτο σημαίνει επίσης πως όταν η ακροδεξιά θέλει να διαδηλώσει στο Portland πρέπει να συνάξει υποστήριξη που τες γύρω περιοχές για να έχουν αρκετό κόσμο στο δρόμο. Το Pacific Northwest (στυμ: η γεωγραφική περιοχή του Oregon) έσσει μια μακρά ιστορία δεξιών παραστρατιωτικών ομάδων, που ασκούν επιρροή κυρίως στες πιο αγροτικές περιοχές της πολιτείας.

Ο Trump ανακοινώνει την υποψηφιότητά του για την προεδρία. Ξεκινά να μορφοποιείται το alt-right, η εναλλακτική δεξιά. Πώς είδατε το τοπίο να αλλάζει; Υπήρχαν σημάδια που κατέδειχναν το τι έμελλε να ακολουθήσει, τα όσα είδαμε στην εποχή του Trump;

Η άνοδος alt-right φιγούρων όπως ο Richard Spencer τζαι ο Milo Yiannopoulos, ήταν μια ξεκάθαρη προειδοποίηση για την κατεύθυνση

που ακολουθούσεν η χώρα. Το alt-right εβοήθησε να κανονικοποιηθούν οι κώδικες τζαι η ρητορική του dog whistle που θα επέτρεπαν στον Trump να εκλεγεί μέσω μιας καμπάνιας μίσους, απαλλάσσοντας τον ταυτόχρονα που την ευθύνη για τις συνέπειες των όσων έλεγε. (στυμ: η έκφραση dog whistle αναφέρεται σε εκφράσεις τζαι θεματικές που επικαλούνται συντηρητικές τζαι ακροδεξιές αξίες χωρίς να το λαλούν ρητά. Ένα παράδειγμα εν η επίκληση στο δόγμα τάξη τζαι ασφάλεια, που στοχεύει και στιγματίζει έμμεσα κοινότητες μαύρων σαν εγκληματίες)

Ο Trump εκλέγεται πρόεδρος τζαι μπαίνουμε πλέον σε μια νέα εποχή. Βλέπουμε μια πληθώρα ακροδεξιών ομάδων να δρουν στο σύνολο των Η.Π.Α. Στο Portland έσσιετε ομάδες όπως το Patriot Prayer με ηγέτη τον Joey Gibson, τζαι το τοπικό τμήμα των Proud Boys. Ποια ήταν τα πρώτα επακόλουθα των εκλογών; Τι άλλαξε τα επόμενα χρόνια;

Όπως πολλά σωστά εδιαπιστώσατε, η δημιουργία ομάδων όπως το Patriot Prayer τζαι οι Proud Boys εν μια που τες μεγαλύτερες αλλαγές που είδαμε μετά τες εκλογές. Όπως αναφέραμε, μεγάλο κομμάτι της δουλειάς μας πριν τες εκλογές ήταν περιθωριακό τζαι συγκεκριμένο για τους χώρους υποκοουλτούρας στους οποίους κινούμασταν. Ομάδες όπως το Patriot Prayer εδώκαν χώρο σε υπέρμαχους της λευκής ανωτερότητας τζαι σε φασίστες κάθε είδους να συλλογικοποιηθούν τζαι να δράσουν με τρόπους που εν εσυνηθίζαν πριν το 2017. Που τότε είδαμε μια συνεχόμενη κλιμάκωση της βίας που τούντες ομάδες, αλλά τζαι πιο αποθρασυμένες συνεργασίες με το κράτος.

Πώς αντιδράσατε στη συγκυρία της πανδημίας; Πώς αντιδράσαν άλλες αντιφασιστικές τζαι αναρχικές ομάδες; Τι άλλαξαν στην οργάνωση τζαι τη δράση σας;

Σαν ομάδα αυτοάμυνας της κοινότητας, ήταν σημαντικό να καταλάβουμε πως η πανδημία εν πραγματική απειλή για την κοινότητά μας, τζαι ανάλογα επροσαρμόσαμε κάποια οργανωτικά, δηλαδή κρατούμε κάποιες αποστάσεις στες συνελεύσεις, φορούμε μάσκες τζαι έτσι. Νιώθουμε όμως την ανάγκη να συνεχίσουμε τη δράση μας ενάντια στην ακροδεξιά όποτε αυτή εμφανίζεται, τζαι η πανδημία εν επιβραδύνει τες προσπάθειές μας, απλά αναγκάζει μας να παίρνουμε κάποιες προφυλάξεις.

Δολοφονείται ο George Floyd που μπάτσους. Η δολοφονία του καταγράφεται σε βίντεο τζαι δημοσιεύεται στο διαδίκτυο. Στη Μινεάπολη ξεσπά εξέγερση. Βλέπουμε συγκρούσεις σε ούλλη τη χώρα, με το Portland να έσσει ιδιαίτερα ενεργή παρουσία με καθημερινές διαδηλώσεις. Μπορείτε να μας μιλήσετε λλίο για τούτο τζαι να μας δώκετε μια ιδέα του πώς εξελίχτηκαν τα πράματα;

Νιώθουμε πως εν μπορούμε να απαντήσουμε

αναλυτικά, κυρίως γιατί το τωρινό κίνημα διαδηλώσεων βασίζεται στη δράση τοπικών ομάδων της μαύρης απελευθέρωσης τζαι εμείς εν έχουμε εμπλακεί βαθειά στην οργάνωση τούτων των δράσεων. Ελπίζουμε να δώσουμε μια γεύση των τελευταίων μηνών μέσα που την υπόλοιπη συζήτηση.

Ποιά άλλα στοιχεία τζαι καταστάσεις επηρεάσαν την εξέγερση, για παράδειγμα, συνδέεται με την συνθήκη της πανδημίας; Γιατί νομίζετε διάφορες κοινωνικές ομάδες εστηρίξαν την εξέγερση, όπως πχ τα μπλοκ μαμάδων τζαι μπαμπάδων στες διαδηλώσεις;

Στες Η.Π.Α., διαδηλώσεις του black lives matter ενάντια στες κρατικά νομιμοποιημένες δολοφονίες μαύρων γίνονται για τα τελευταία 6 χρόνια, τζαι ο αγώνας για μαύρη απελευθέρωση για πολλά περισσότερα. Εν είδαμε σχεδόν καμιά σημαντική αλλαγή στην επίσημη πολιτική τζαι τη στάση της κυβέρνησης σε ούλλο τούτο το διάστημα. Γενικά πολλός κόσμος εσιχάθηκεν πλέον, τζαι τούντο καλοτζίρι, με τον θυμό για την διαχείριση της πανδημίας τζαι με την βίαιη απάντηση του ομοσπονδιακού κράτους στες διαδηλώσεις, οι εντάσεις εκτυπήσαν κόκκινο. Τα κινήματα που διαδηλώνουν υπέρ του BLM τζαι ενάντια στην κυβέρνηση του Trump εφέραν παραπάνω κόσμο στους δρόμους που όσον είδαμε τα τελευταία 4 χρόνια.

Το Portland μπαίνει στον τέταρτο μήνα εξέγερσης. Τι έπαιξε ρόλο στο να διαρκέσει τόσο πολλά; Πώς συνδέεται με την ιστορία της πόλης τζαι γιατί η εξέγερση έχασε δυναμική σε άλλες περιοχές;

Εν δύσκολο να πούμε κάποιο συγκεκριμένο λόγο γιατί οι διαδηλώσεις εκρατήσαν παραπάνω σε σύγκριση με άλλες πόλεις. Εν μέρει οι εντάσεις δαμέ ανεβήκαν όταν η κυβέρνηση του Trump έστειλε ομοσπονδιακούς μπάτσους να καταστείλουν τες διαδηλώσεις, που σε μεγάλο βαθμό είχαν ηρεμήσει σε τζείντη φάση. Επίσης είχαμε πάντα δυνατή τζαι οργανωμένη αναρχική σκηνή δαμέ τζαι τούτες οι διαδηλώσεις εχτιστήκαν πάνω στα θεμέλια μιας κουλτούρας της διαδήλωσης που σιγά-σιγά εριζώσε στην πόλη. Στα 90s ο τότε πρόεδρος H.W. Bush εχακτήρισε το Portland «μικρή Βηρυτό», ένα όνομα που κόμα εκπροσωπούμε με καμάρι.

Πέτε μας λλίο για την αντίδραση του κράτους αλλά τζαι του δημάρχου του Portland. Τι καταστολή αντιμετωπίσατε τζαι πώς αντιδράσατε;

Παρά τες δηλώσεις του για στήριξη τού κινήματος τού black lives matter εδω τζαι τρεις μήνες, η στάση τού δημάρχου εν ξεκάθαρα υπέρ της αστυνομίας. Ακόμα πιο ανησυχητικό εν ότι είδαμεν μια σημαντική αύξηση στην καταστολή τζαι δίωξη αντιφασιστών τζαι BLM ακτιβιστών τούντο καλοτζίρι. Πρόσφατα, ο William Barr, γενικός

εισαγγελέας των Η.Π.Α, εδημοσίευσε μια δήλωση όπου επαινούσαν την εξωδικαστική δολοφονία που μπάτσους του Michael Reinhoehl - του αντιφασίστα που εσκότωσαν ένα μέλος των Patriot Prayer (στυμ: ακροδεξιά οργάνωση) στις 29 Αυγούστου, δηλώνοντας πως οι δρόμοι του Portland εν πιο ασφαλείς πλέον. Πιστεύουμε πως τούτη η δολοφονία έσσει καθαρά πολιτικά κίνητρα που την μερκα του κράτους. Η δουλειά που κάμνουμε εν σημαντική, τζαι αναγνωρίζουμε πως έρκεται με κάποιους κινδύνους. Όσο τρομακτικό τζαι αν ένει να οργανώνεσαι στη σημερινή συγκυρία, με την έντονη πολιτική καταστολή, πιστεύουμε πως εν σημαντικό η οργάνωσή μας ναν στους δρόμους, έτοιμη να υπερασπιστεί την κοινότητά μας.

Ένα που τα πιο δημοφιλή τζαι διαδεδομένα στοιχεία των διαδηλώσεων ήταν πράματα όπως τα riot ribs τζαι τα βανάκια με σνακ (στυμ: αναφερούμαστε σε υποδομές διαδηλωτών για προσφορά φαγητού την ώρα των διαδηλώσεων τζαι συγκρούσεων). Τούτα πόθεν επρόκειψαν;

Ομάδες όπως τα riot ribs τζαι τα σνακ μπλοκ εβοηθήσαν να συμπληρωθεί ένα κενό που υπήρχε στην υποστήριξη των διαδηλώσεων. Έχουμεν δει παρόμοιες ομάδες να παρέχουν πρώτες βοήθειες, ψυχολογική υποστήριξη, κτλ... Ο κόσμος θέλει να συνεχίσουν οι διαδηλώσεις ώσπου να δουν τα αιτήματά τους να γίνονται πραγματικότητα, τζαι τέθοκιες προσπάθειες υποστήριξης εν δαμέ για να παρέχουν φροντίδα τζαι για να εγγυηθούν τη συνέχεια του αγώνα.

Αμέσως μετά το ξέσπασμα τής εξέγερσης στην Μινεάπολη, οι Φιλελεύθεροι (democrats/liberals) αρκέψαν να εφαρμόζουν διάφορες τακτικές για να κατευνάσουν το θυμό, με κύριαν την ρητορική του εξωτερικού παράγοντα/ υποκινητή/προβοκάτορα, υπονοώντας τους λευκούς αναρχικούς που υποτίθεται εχρησιμοποιούσαν τις διαδηλώσεις για τους δικούς τους, ξεχωριστούς σκοπούς. Πώς αντιμετωπίσατε τούτο θέμα;

Η ομάδα μας απαρτίζεται που άτομα με έδρα το Portland τζαι στηρίζουμε οποιοσδήποτε τακτικές κριθούν απαραίτητες για την προστασία των κοινοτήτων μας. Ευτυχώς, τουλάχιστον τωρά, η εμπροσθοφυλακή των διαδηλώσεων δείχνει μια κατανόηση τζαι έναν σεβασμό στην πολυμορφία των τακτικών. Το ότι υπάρχει τζαι ένας αριθμός φιλελεύθερων ΜΜΕ που δείχνουν ενδιαφέρον

προς το αντιφασιστικό κίνημα σε σχέση με τις πρόσφατες διαδηλώσεις του BLM εν επίσης βοηθητικό. Συνήθως εν που την ακροδεξιά που έρκονται οι λασπολογίες, η οποία εννά κάμει το σιδήποτε να ταιρκαζει με την αφήγησή της. Προσπαθούμε πάντα να βρίσκουμε τους καλύτερους τρόπους να προστατέψουμε τις κοινότητές μας, τζαι εν μας απασχολεί τόσο το τι εννα πει ο καθένας για τις πράξεις μας.

Πιστεύετε πως οι προσεχείς εκλογές εννα επηρεάσουν τη μαχητικότητα των διαδηλώσεων;

Αν μη τι άλλο πιστεύουμε πως οι διαδηλώσεις εννα συνεχιστούν ως τζαι μετά τις εκλογές. Το κράτος εντείνει τις προσπάθειές του για καταστολή τζαι πολλός κόσμος εκουράστηκε με την κατάσταση που βιώνουμε στις Η.Π.Α.

Σε μια, ενδεχομένως, δεύτερη νίκη του Trump, βλέπετε τη δεξιά να ενδυναμώνεται; Να περιμένουμε μια κλιμάκωση της ακροδεξιάς βίας που είδαμεν τον τελευταίο τζαιρό αν κερδίσει ο Biden;

Όποιο τζαι νά'ναι το αποτέλεσμα των επερχόμενων εκλογών, η κατάσταση εν θα εν καλή για μας. Αν νικήσει ο Trump, εννα μπορέσει να τιμεντώσει ούλλες τις καταπιεστικές πολιτικές που τζείνος τζαι η κυβέρνησή του εφαρμόσαν. Επίσης, εννα συνεχίσει να ασκεί σημαντική επιρροή στους βίαιους ακόλουθούς του. Αν κερδίσει ο Biden πολλά πιθανό η δεξιά της χώρας να μεν δεχτεί το αποτέλεσμα, τζαι πιστεύουμε εννα βλέπαμε μια βίαιη δεξιά αντίδραση.

Τι νομίζετε για την κλιμάκωση της βίας που είδαμε προς το τέλος του καλοτζαιρικού;

Όπως είπαμε τζαι προηγουμένως, θεωρούμεν το ζήτημα ακριβώς όπως το θέτετε, σαν μια κλιμάκωση της βίας. Τα τελευταία 4 χρόνια (στυμ: κατά τη διάρκεια της προεδρίας του Trump), είδαμε τζαι που την μερκα της ακροδεξιάς τζαι που την μερκα του κράτους μια κλιμακούμενη ένταση βίας, τζαι εν μας ξαφνιάζει που αποθρασύνονται. Οι πολιτικοί ηγέτες της πόλης μας εν εκάμαν τίποτε για να το αποτρέψουν τζαι η ακροδεξιά βία συνεχίζει ανενόχλητη.

updates & πληροφορίες για τους Rose City Antifa στο rosecityantifa.org τζαι στις σελίδες τους στα social media.

ΚΥΠΡΟΣ: 3000 ΧΡΟΝΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ...OR NOT?

ΜΕΡΟΣ 1 ο: Μύθοι του εθνικισμού

«Ο εθνικισμός προσπαθεί να αντιμετωπίσει τον εαυτό του ως προφανή και αυταπόδεικτη αρχή, προσιτή σε όλους τους ανθρώπους, και η οποία παραβιάζεται μόνο εξαιτίας κάποιας ξεροκέφαλης εθελουφλίας. Στην πραγματικότητα ωστόσο, οφείλει την αληθοφάνειά του και την επιτακτική του φύση μόνο σε ένα πολύ ειδικό σύνολο συνθηκών, οι οποίες εκπληρώνονται τώρα, υπήρξαν ωστόσο ξένες προς το μεγαλύτερο μέρος της ανθρωπότητας και της ιστορίας. Κηρύσσει και υπερασπίζεται τη συνέχεια, οφείλει όμως τα πάντα σε μια αποφασιστική και ανείπωτα βαθιά ρωγμή στην ανθρώπινη ιστορία. Κηρύσσει και υπερασπίζεται την πολιτισμική ποικιλία, όταν στην πραγματικότητα επιβάλλει την ομοιογένεια τόσο στο εσωτερικό όσο και, σε μικρότερο βαθμό, μεταξύ πολιτικών οντοτήτων»¹¹

εισαγωγή στη σειρά

Η Κύπρος ήταν ανέκαθεν ελληνική, η χιλιόχρονη ελληνική μας ιστορία, ο πολιτισμός, η γλώσσα, η θρησκεία, το αθάνατο ελληνικό πνεύμα, η υπερήφανη εθνική ψυχή που μας παρέδωσαν οι προγόνι, κτλ κτλ κτλ... Εβαρεθήκατε να ακούτε τέτοιες ατάκες στα οικογενειακά τραπέζια; Αηδίασατε να τις υπομένετε στο σχολείο, στον στρατό, στις ειδήσεις, στις ομιλίες των πολιτικών, στα γήπεδα, στα καφενεία; Διψάτε να απαντήσετε πίσω αλλά νιώθετε πως σας λείπουν τα θεωρητικά εργαλεία; Τούτο το κείμενο εν για σας, για μας, για όσους εν μπορούν ή εν θέλουν να καταπίνουν αμάσητη την κυρίαρχη εθνικιστική ρητορική.

Το κείμενο που κρατάτε στα σσιέρκα σας αποτελεί το έναυσμα μιας σειράς με τίτλο «Κύπρος: 3000 χρόνια ελληνικής ιστορίας» που σκοπό έσσει να ασκήσει ιστορική κριτική πάνω ακριβώς στην ιδέα περί «καιώνιας ελληνικότητας» του νησιού. Μεθοδολογικά, εννα εργαστούμε τόσο με την κριτική ιστορική μελέτη, δηλαδή την κριτική ανάγνωση της υπάρχουσας βιβλιογραφίας τζαι πρωτογενών πηγών, όσο τζαι με τις βιωματικές εμπειρίες, οι οποίες μας ωθήσαν εξ αρχής στην ανάγκη μιας τέτοιας απόπειρας. Εννα ασχοληθούμε τόσο με θεωρητικές πτυχές του εθνικιστικού φαινομένου, λόγου τζαι ιδεολογίας, όσο τζαι με συγκεκριμένες ιστορικές περιόδους. Που την εθνικιστική χρήση της αρχαιολογίας, ως τις δικαιοδικές εξεγέρσεις της οθωμανικής περιόδου, που την καθημερινή αναπαραγωγή του εθνικισμού ως τον ρόλο της βιολογικής αναπαραγωγής τζαι των έμφυλων ζητημάτων, εννα θέσουμε στο μικροσκόπιό μας πολλαπλές ιστορικές τζαι θεματικές πτυχές του ζητήματος.

Στο πρώτο μέρος της σειράς διεξάγουμε μια απόπειρα κριτικής τζαι απομυθοποίησης κάποιων εκ των θεμελιωδών μύθων του εθνικισμού. Όπως εννα δείξουμε παρακάτω, αντιλαμβανόμαστε τα έθνη ως κοινωνικά κατασκευάσματα, παράγωγα συγκεκριμένων οικονομικών, πολιτικών τζαι πολιτισμικών συνθηκών σε συγκεκριμένες ιστορικές περιόδους. Εν έρχονται ως φυσικά δεδομένα που τα βάθη της ιστορίας, εν ορίζονται μόνο με «αντικειμενικούς» παράγοντες, όπως η γλώσσα ή η φυλή, εν αποτελούν πεπρωμένο ή «φυσικό κανόνα». Παρ' όλα αυτά, το έθνος αποτελεί μια πραγματικότητα, τη βία της οποίας νιώθουμε καθημερινά στο πεσί μας. Ο εθνικισμός αποτελεί την ιδεολογία του έθνους, κατασκευάζει τζαι παρέχει ταυτότητα στους πολίτες ενός έθνους-κράτους, ορίζει τις πρέπουσες ιδέες τζαι συμπεριφορές, ερμηνεύει αλλά τζαι πλάθει την ίδια την πραγματικότητά μας. Στόχος του κειμένου είναι να αναλύσει τζαι να ασκήσει κριτική πάνω στους κεντρικούς πυλώνες στους οποίους βασίζονται τα φαντασιακά, αλλά πραγματικότητας, οικοδομήματα που αποτελούν το έθνος τζαι ο εθνικισμός.

Μύθος νο. 1: «Υπήρχες πάντα μέσα στην ψυχή μου...» - Η προαιώνια καταγωγή των εθνών

*«Υπήρχες πάντα μέσα στην ψυχή μου
συγκατοικούσαμε μες το κορμί μου
υπήρχες πάντα φτιάχτηκες για μένα
ανήκαμε στου κόσμου τα γραμμένα»*

Σύμφωνα με την κυρίαρχη εθνικιστική ιδεολογία, τα έθνη υπήρχαν ανέκαθεν. Το επιχείρημα τούτο ξέρουμε το καλά: πόσες φορές ακούσαμε για το αθάνατο ελληνικό πνεύμα, την ελληνική ψυχή, την «ρωμιούσση» που «εν φυλή συνόττ'αίρη του κόσμου...». Σύμφωνα με αυτή τη θεώρηση, ο εθνικός πυρήνας υπήρχε που πάντα, μαζί με ένα «προαιώνιο πρόταγμα» που εν να έβρισκε την ολοκλήρωσή του στον σχηματισμό ενός έθνους. Στην περίπτωση της Κύπρου, το «προαιώνιο πρόταγμα» εν ήταν άλλο που την Ένωση με την Ελλάδα.

Η εθνικιστική θέση περί «προαιώνιου» έθνους λαμβάνει κάποιους παράγοντες ως δεδομένους. Αρχικά, θεωρεί δεδομένο ότι «οι γενεές που διαδέχονται η μία την άλλη ανά τους αιώνες, σε ένα έδαφος κατά προσέγγιση σταθερό και με ένα όνομα οπωσδήποτε κοινό, κληρονομούν μια ουσία αναλλοίωτη».^[2] Το τι εν τούτη η ουσία, φυσικά, εν αδύνατο να προσδιοριστεί: καθώς η γλώσσα, η θρησκεία, η «φυλή» εν αδύνατο να οριστούν ως σταθερές παράμετροι στον χρόνο, το τι απομένει εν η αυθαίρετη, αφαιρετική ιδέα ενός «εθνικού πνεύματος».

Δεύτερον, θεωρεί ότι είμαστε μέρος μιας χρονικής εξέλιξης η οποία γεννιέται στα βάθη της ιστορίας με το εθνικό πνεύμα τζαι καταλήγει, ως πεπρωμένο, στη σημερινή εθνική μας ταυτότητα. Με άλλα λόγια, υιοθετεί την αυταπάτη ότι το τυχαίο που αποτελεί η γέννησή μας σε ένα συγκεκριμένο χρόνο τζαι χώρο αποτελεί πρόταγμα τζαι πεπρωμένο.^[3] Στην περιπτώσή μας, όποιος γεννιέται στην Κύπρο (που ε/κ γονείς φυσικά γιατί οι υπόλοιποι εν χωρούν στο εθνικό σώμα), θεωρείται απόγονος του Σωκράτη, του Αριστοτέλη, του Μεγαλέξανδρου κτλ κτλ κτλ. Φυσικά υπό το πρίσμα της ορθολογικής σκέψης, πέραν κάποιων γλωσσικών ομοιοτήτων, εν υπάρχει καμιά σύνδεση. Είμαστε «απόγονοι» των αρχαίων Ελλήνων όι επειδή υπάρχει κάποια βιολογική, πολιτική ή πολιτισμική συνέχεια, αλλά γιατί μας συνδέει αυθαίρετα το φαντασιακό νήμα της εθνικιστικής ιστορικής αφήγησης.

Τρίτον, ο εθνικισμός λαμβάνει ως δεδομένο ότι τα έθνη αποτελούν εγγενή στοιχεία της ανθρωπίνης ιδιότητας, τα οποία αποτελούν φυσικές πραγματικότητες. Όπως όμως φανερώνει η ιστορική μελέτη, ο εθνικισμός εν αποτελεί την αφύπνιση ενός έθνους που ανέκαθεν ήταν τζιαμέ, μιας ομοιογενούς κοινότητας με κοινή γλώσσα, θρησκεία τζαι πολιτισμό. Αντιθέτως, αποτελεί «συνέπεια μιας νέας μορφής κοινωνικής οργάνωσης, θεμελιωμένης πάνω σε βαθιά εσωτερικευμένους, εξαρτώμενους από την εκπαίδευση υψηλούς πολιτισμούς, που καθέννας τους προστατεύεται από το δικό του κράτος».^[4]

Σύμφωνα με τον θεωρητικό του εθνικισμού Ernest Gellner, τα έθνη ένεν εγγεγραμμένα στη φύση των πραγμάτων, ούτε αποτελούν εκδήλωση του πεπρωμένου των εθνοτικών ή πολιτισμικών ομάδων. Ομαδοποιημένες κουλτούρες υπήρχαν, βέβαια, ανέκαθεν, με δικιά τους ιδιαίτερη γλώσσα ή/τζαι θρησκεία. Τούτες όμως ήταν διαχεόμενες η μια στην άλλη, συχνά αλληλοεπικαλυπτόμενες, χωρίς σαφή τζαι αυστηρά όρια να τις διαχωρίζουν. Περαιτέρω, υπήρχαν ανέκαθεν πολιτικές οντότητες, όπως το κράτος, σε πολλά μεγέθη τζαι μορφές, οι οποίες όμως στο παρελθόν εν εσυγκλίναν αναγκαστικά με τις πολιτισμικές ομάδες.^[5] Με άλλα λόγια, υπήρχαν ανέκαθεν πολιτισμικά διαχωρισμένες κοινωνικές ομάδες τζαι συγκροτημένες μορφές πολιτικής εξουσίας. Εν αποτελούνταν, όμως, ούτε που έθνη, ούτε που έθνη-κράτη.

As μεταφερθούμε, για χάρη παραδείγματος, στην Κύπρο της οθωμανικής αυτοκρατορίας στα μεσαιωνικά χρόνια. Η συντριπτική πλειοψηφία των κατοίκων εν αγρότες οι οποίοι κατοικούν σε μικρές κοινότητες σε χωράκια. Εν αγράμματοι, ζουν ούλλη τους τη ζωή μέσα στο χωράκι τους, η καθημερινότητά τους καθορίζεται που τις οικονομικές τους ανάγκες. Εν υπάρχει μια επίσημη γλώσσα την οποία μιλούν, αντιθέτως υπάρχουν πολλές διάλεκτοι ανάλογα με το που βρίσκεσαι. Η ταύτισή τους γίνεται με βάση τη θρησκεία, την οικογένεια,

το χωράκι, τζαι όι με βάση την εθνικότητα, τη γλώσσα, τον πολιτισμό.^[6] Η ίδια η έννοια του έθνους εν παντελώς άγνωστη. Την ίδια ώρα, υπάρχει μια κυρίαρχη μειοψηφία υπεύθυνη για τη διαχείριση της βίας, την τήρηση της τάξης, την άσκηση πολιτικής τζαι οικονομικής εξουσίας. Η άρχουσα τάξη εν εγγράμματη, ζει μια ζωή αυστηρά διαχωρισμένη που τους αγρότες. Η ταύτισή της γίνεται με βάση την οικονομική, πολιτική, θρησκευτική θέση εξουσίας που κατέχει. Σ' αυτήν, όπως τζαι στην τάξη των αγροτών, ανήκουν τζαι χριστιανοί αλλά τζαι μουσουλμάνοι. Η ομοιογενής πολιτισμική ταυτότητα του Έλληνα, όπως παρουσιάζεται σήμερα, εν υπάρχει καν ως διανοητική πιθανότητα.^[7]

Πως φτάνουμε που τούντην πραγματικότητα στις εθνικές ιδέες, τους εθνικούς αγώνες κτλ.; Όι μέσα που την εξέλιξη του εθνικού πεπρωμένου, αλλά μέσα που κοινωνικές, πολιτικές, οικονομικές εξελίξεις. Το ζήτημα της γένεσης της εθνικιστικής ιδεολογίας εν πέραν των δυνατοτήτων τούντου κειμένου. Η εξέλιξη της έσσει να κάμει πάντως, σε μεγάλο βαθμό, με την εξέλιξη του καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής: ο εθνικισμός βρίσκει πρόσφορο έδαφος για να αναπτυχθεί, όταν πληρούνται οι γενικές κοινωνικές προϋποθέσεις για «τυποποιημένες, ομοιογενείς και κεντρικά διοικούμενες υψηλές κουλτούρες, που διαποτίζουν ολόκληρους πληθυσμούς και όι μόνο μειοψηφικές ελίτ».^[8] Έθνος τζαι καπιταλισμός εν ταυτίζονται κατ' ανάγκην: στην ιστορία του καπιταλισμού αναδείχθηκαν τζαι άλλες κρατικές μορφές εκτός της εθνικής, όπως ήταν, για παράδειγμα, οι αυτοκρατορίες. Για διάφορους λόγους όμως, μεταξύ των οποίων η κυριαρχία πάνω στους ταξικούς αγώνες τζαι η δυνατότητα ανάδυσης πολλαπλών αστικών τάξεων, η μορφή του έθνους-κράτους υπήρξε η κυρίαρχη ιστορική εξέλιξη στο καπιταλιστικό σύστημα παραγωγής.^[9]

Μύθος νο.2: «Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική...» - Ο εθνικισμός ορίζεται από αντικειμενικά χαρακτηριστικά

Ρωτώντας εθνικόφρονες πολίτες στον περίγυρό μας να μας απαντήσουν τι είναι, τελικά το περίφημο ελληνικό έθνος, συνήθως λαμβάνουμε απαντήσεις όπως: η γλώσσα, η θρησκεία, το αίμα, το πνεύμα, η παράδοση, ο πολιτισμός, τα ήθη τζαι έθιμά μας. Υπάρχει βέβαια τζαι η εκδοχή του «συνταγματικού» εθνικισμού, όπως είναι ο γαλλικός, ο οποίος διά έμφραση στα «πολιτικά κριτήρια», δηλαδή το σύνταγμα, τα δικαιώματα, η κοινή πολιτική συνείδηση. Στην περιπτώσή μας, όμως, έχουμε να κάμουμε με τη «ρομαντική» αντίληψη του εθνικισμού, που επικεντρώνεται στους δεσμούς εδάφους, αίματος τζαι πολιτισμού.^[10]

As εστιάσουμε σε μερικούς που τους σημαντικότερους παράγοντες για τους εθνικιστές: τη γλώσσα, τη θρησκεία τζαι τη φυλή. Πριν την εμφάνιση της εθνικιστικής ιδεολογίας, η γλώσσα αποτελούσε, για τις κατώτερες τάξεις, μια «σταδιακή, ασυνείδητη, πραγματιστική, για να μην πούμε τυχαία, εξέλιξη».^[11] Η γλώσσα των διοικούντων αρχών εν ήταν κατ' ανάγκη η γλώσσα των υπηκόων, αφού εν υπήρχε η ανάγκη συστηματικής επιβολής της. Οι ίδιοι οι πληθυσμοί μιας αυτοκρατορίας ή ενός κράτους ήταν γλωσσικά διαφορετικοί, ενώ υπήρχαν «ασύμβατες» γλωσσικές διαφορές μεταξύ κυρίαρχων-κυριαρχούμενων, αλλά τζαι μεταξύ ιερού-εγκόσμιου.^[12] Η ιδέα μιας ομογενοποιημένης, επίσημης εθνικής γλώσσας, αποτέλεσε παράγωγο του ίδιου του εθνικισμού. Εμπόρεσε να συμβεί μέσα σε ένα πλαίσιο συγκεκριμένων εξελίξεων, όπως η παρακμή των λατινικών, η ανάπτυξη της τυπογραφίας τζαι του έντυπου λόγου.^[13]

Αντιστρέφοντας την εθνικιστική ρητορική, μπορούμε έτσι να πούμε πως οι εθνικές γλώσσες αποτέλεσαν παράγωγο, τζαι όι κληρονομιά, της εθνικής συνείδησης. Την πραγματικότητα τούτη ξέρουμε την καλά στην Κύπρο, όπου ένας ολόκληρος τοπικός γλωσσολογικός πλούτος έδωσε τη θέση του στην επίσημη νεοελληνική γλώσσα, την επίσημη γλώσσα του κράτους που επιβλήθηκε μέσα που τα ΜΜΕ, τα σχολεία, την Εκκλησία κτλ. Παρόλο που ο κυρίαρχος λόγος παρουσιάζει την εθνική γλώσσα σαν να υπήρχε ανέκαθεν, η κοινότητα γλώσσας είναι στην πραγματικότητα «μια κοινότητα σημερινή».^[14] Ακόμα τζαι στο σημερινό στάδιο των ομογενοποιημένων εθνικών γλωσσών, υπάρχουν ρωγμές στην εθνικιστική ρητορική. Πληθυσμοί που μοιράζονται την ίδια γλώσσα, όπως η Αυστραλία τζαι οι ΗΠΑ, εν μοιράζονται το ίδιο έθνος, ενώ έθνη-κράτη χωρίς εθνική γλώσσα, όπως η Ελβετία, έχουν τη δικιά τους εθνική ταυτότητα.

Όσον αφορά στη θρησκεία, η ίδια η ιστορία του εθνικισμού διδάσκει πως εν υπάρχει κάποια άρρηκτη σύνδεσή της με την έννοια του έθνους. Αντιθέτως, η Γαλλική Επανάσταση, η οποία θεωρείται το έναυσμα των εθνικών επαναστάσεων, αποτέλεσε εν πολλοίς μια άγρια μάχη μεταξύ κοσμικού τζιαι θρησκευτικού κράτους. Η επιχειρηματολογία εμφανίζει, ακόμα, τις ίδιες κριτικές με αυτήν της γλώσσας. Πως γίνεται οι ΗΠΑ να αποτελούν έθνος με τόσο μεγάλη θρησκευτική ποικιλία; Πως γίνεται η Γαλλία να αποτελεί έθνος όταν πρόκειται για το πιο κοσμικό, ίσως, κράτος του κόσμου;

Η επιχειρηματολογία για τη «φυλετική» κοινότητα έγινε δέκτης ριζικής κριτικής κατά τον τελευταίο μισό αιώνα. Η μετανάστευση τζιαι το μπιστάρδεμα των ανθρώπων συμβαίνουν που την απαρχή της ίδιας της ανθρωπότητας τζιαι αποτελεί πλέον κοινή θέση ότι εν υπάρχουν «καθαρές φυλές». Μηροστά στην ολική απόρριψη που εδέχτηκε η θέση περί «βιολογικής καθαρότητας» μετά την πτώση του ναζισμού, οι εθνικιστές αναγκαστήκαν να αναπροσαρμόσουν τις θέσεις τους, μιλώντας για μια διαχρονική διασύνδεση των ατόμων που μεταδίδουν που τη μια γενιά στην άλλη όι μόνο μια βιολογική αλλά τζιαι μια πνευματική ουσία, γεγονός που τους καθιστά μέλη μιας κοινής εθνικής οικογένειας.^[15] Όπως είδαμε, αλλά τζιαι όπως εννα δούμε μελλοντικά, τούτη η «πνευματική ουσία», που στα μέρη μας ονομάζεται άλλοτε ελληνικό πνεύμα τζιαι άλλοτε ευρωπαϊκός πολιτισμός, αποτελούν κοινωνικά κατασκευάσματα της ίδιας της εθνικιστικής ιδεολογίας.

As πάρουμε, τέλος, το παράδειγμα του πολιτισμού τζιαι της παράδοσης. Ο εθνικισμός αρέσκειται να αυτοπαρουσιάζεται ως ο θεσμοφύλακας του αιώνιου εθνικού πολιτισμού, ως ο προστάτης της εθνικής παράδοσης. Στην πραγματικότητα, ο εθνικισμός κατά την περίοδο εδραιώσής του αντικατέστησε τις τοπικές «χαμηλές» κουλτούρες των αγροτών τζιαι εργατών με μια «υψηλή» κουλτούρα. Στην εθνικιστική, καπιταλιστική κοινωνία, οι σύνθετες δομές τοπικών ομάδων με τις δικές τους λαϊκές παραδόσεις, κουλτούρες, διαλέκτους κτλ, αντικαθίστανται που μιαν ανώνυμη, απρόσωπη κοινωνία που αποτελείται που άτομα που μοιράζονται έναν κοινό «υψηλό» πολιτισμό. Ο «υψηλός» πολιτισμός επιβάλλεται μέσω της εκμάθησης στα σχολεία της εθνικής γλώσσας, την οποία παράγουν τζιαι επιτηρούν εθνικόφρονες ακαδημαϊκοί, τζιαι η οποία εξυπηρετεί σκοπούς γραφειοκρατικής τζιαι τεχνολογικής επικοινωνίας, απαραίτητης για τις καπιταλιστικές συνθήκες παραγωγής.^[16]

Τη στιγμή, λοιπόν, που οι παλαιότερες λαϊκές τοπικές παραδόσεις τοποθετούνται σε μουσεία τζιαι φολκλορ φεστιβάλ στην ύπαιθρο, το έθνος-κράτος επιλέγει, σκαρτάρει, επανανοηματοδοτεί τζιαι εφευρίσκει τις δικές του παραδόσεις, τις οποίες παρουσιάζει ως εθνικές, άρα αιώνιες. Σύμφωνα με τον μαρξιστή ιστορικό Hobsbawm, τα έθνη-κράτη είναι υπεύθυνα για αυτό που αποκαλεί «επινοημένη παράδοση»: «ένα σύνολο πρακτικών οι οποίες συνήθως διέπονται, φανερά ή σιωπηρά, από αποδεκτούς κανόνες και με τελετουργική ή συμβολική φύση, και οι οποίες επιδιώκουν να ενσταλάξουν ορισμένες αξίες και κανόνες συμπεριφοράς μέσω επανάληψης, γεγονός που αυτόματα συνεπάγεται τη συνέχεια με το παρελθόν».^[17] Χαρακτηριστικό παράδειγμα επινοημένης παράδοσης αποτελεί ο εθνικός ύμνος: ένα μουσικό κομμάτι γραμμένο για να εξυμνήσει το αιώνα, θάνατο έθνος, γραμμένο στη νεωτερική εποχή που την ίδια την εθνικιστική ιδεολογία. Στην περίπτωση της Κύπρου, η χρήση του ελληνικού εθνικού ύμνου φανερώνει ακόμα πιο έντονα τη χρήση των «επινοημένων παραδόσεων».

Στρέφοντας το βλέμμα μας πίσω στο σήμερα, θεωρούμε πως η καπιταλιστική πραγματικότητα γίνεται ούλλο τζιαι πιο βίαιη. Η επισφάλεια, ο φόβος, η

αγωνία επιβίωσης κυριαρχούν στους ανθρώπους της εργατικής τάξης. Δαμέ ακριβώς ο εθνικισμός βρίσκει πρόσφορο έδαφος, δρώντας καταλυτικά στην ατομική ψυχολογία: Δημιουργεί στις μάζες το συναίσθημα ότι ανήκουν σε μια μεγάλη κοινωνική ομάδα που λέγεται ελληνικό έθνος. Οι ταξικές διαφορές αποκρύπτονται πίσω που το φανταστικό πέπλο του έθνους. Εν υπάρχουν καταπιεστές τζιαι καταπιεσμένοι γιατί «είμαστε ούλλοι Έλληνες». Για οποιοδήποτε πρόβλημα (κοινωνικό ή ακόμα τζιαι προσωπικό), εύκολα τζιαι πολλές φορές υποσυνείδητα, γίνονται στόχοι όσοι εν διαφορετικοί τζιαι εν ανήκουν στην ευρεία έννοια του έθνους (βλέπε Τουρκοκύπριοι, μετανάστριες, κομμουνιστές κτλ). Η εθνικιστική ιδεολογία παράγει την εθνική ενότητα τζιαι υπερηφάνεια. Με τα εργαλεία που κατέχει, πλάθει όι μόνο το παρελθόν, τον τρόπο με τον οποίο μαθαίνουμε την ιστορία του κόσμου στον οποίο ζούμε, αλλά τζιαι (σχεδόν) κάθε στιγμή του παρόντος του.

Μείντε συντονισμένοι: στο επόμενο τεύχος εννα αναλύσουμε 2 ακόμα μύθους του εθνικισμού: 1) Τον μύθο της λαϊκής κυριαρχίας, σύμφωνα με τον οποίο κάθε «λαός» ανήκει σε ένα έθνος, 2) Τον μύθο που υποστηρίζει πως ο εθνικισμός εν απλά ένα ακραίο φαινόμενο ακροδεξιών ή τζιαι αποσχιστικών κινήματων. Εννα υποστηρίζουμε πως η ίδια η έννοια του λαού αποτελεί κοινωνικό κατασκευάσμα, το οποίο συγκροτείται προς εξυπηρέτηση των ιδίων των εθνικών σκοπών. Εννα υποστηρίζουμε επίσης, πως ο εθνικισμός ένεν ακραίο φαινόμενο των κακών ελαμιτών, αλλά αποτελεί τον κυρίαρχο τρόπο σκέψης τζιαι δράσης ολόκληρης της πραγματικότητάς μας, καθώς παράγεται τζιαι αναπαράγεται καθημερινά που τις κρατικές δομές. Εννα υποστηρίζουμε, ακόμα, πως ο εθνικισμός εν αποτελεί ιδεολογία αποκλειστικά της δεξιάς: οι αριστερές εκδοχές του πρέπει να γίνουν δέκτες εξίσου σκληρής κριτικής. Τέλος, εννα αναλύσουμε το πως μπορούμε να φτάσουμε σε μια θεωρητική κατανόηση του τι είναι έθνος, εθνική ταυτότητα τζιαι εθνική ιδεολογία, ούτως ώστε να επιχειρήσουμε να αναπτύξουμε τα εργαλεία που εννα επιτρέψουν, όσο το δυνατόν, το διανοητικό ξεπέρασμά τους.

[1] Ernest Gellner, *Έθνη και Εθνικισμός*, 1990, σ. 219-220

[2] Ετιέν Μπαλιμπάρ, *Η μορφή Έθνους: ιστορία και ιδεολογία*, στο: Μπαλιμπάρ & Βαλλερστάιν, *Φύλος, Έθνος, Τάξη. Οι διαφορούμενες ταυτότητες*, 2017, σ. 177

[3] Ο.π., Μπενεντίκτ Άντερσον, *Φανταστικές Κοινότητες. Στοχασμοί για τις απαρχές και τη διάδοση του εθνικισμού*, 1997, σ. 33.

[4] Gellner, σ. 93.

[5] Ο.π., σ. 95

[6] Umut Özkirimli, *Θεωρίες του Εθνικισμού. Μια κριτική προσέγγιση*, 2016, σ. 114

[7] Για την αγρο-εγγράμμη πολιτεία, βλ. Gellner, ό.π., σ. 26-33.

[8] Gellner (1990), σ. 55.

[9] Μπαλιμπάρ, ό.π., σ. 140-143.

[10] Υφανέτ, *Ένας είναι ο Εχθρός*, 2007, σ. 11

[11] Άντερσον, σ. 77

[12] Μπαλιμπάρ, σ. 154

[13] Άντερσον, σ. 77-79

[14] Μπαλιμπάρ, σ. 156

[15] Μπαλιμπάρ, σ. 157

[16] Gellner, σ. 108-109

[17] Eric Hobsbawm, *The Invention of Tradition*, 1983, σ. 1

THE BAD DAYS WILL END

ΟΔΟΦΡΑΓΜΑΤΑ, LOCKDOWN, ΠΟΥΡΝΑΡΑ: ΣΥΛΛΟΓΙΚΕΣ ΑΝΤΙΣΤΑΣΕΙΣ ΕΝ ΜΕΣΩ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ

Η ύλη του τεύχους κλείει με το ξεκίνημα ενός νέου κύκλου αγώνων που συνδέουν τη διχοτόμηση τζαι το μεταναστευτικό με τη γενικότερη στρατηγική του κεφαλαίου μετά τες αποκαλύψεις των cyrgus papers. Τα γεγονότα επιβεβαιώνουν κάποιες υποθέσεις μας - το τρίτο σημείο συγκεκριμένα πιστεύουμε εν ιδιαίτερα χρήσιμο.

1. Εισαγωγή

Ξεκινούμε με μια απλή διαπίστωση. Το lockdown εν ήταν κάποιου είδους τομή, ούτε στην κρατική διαχείριση του ιού, ούτε στη βιωμένη εμπειρία μας. Αν μη τι άλλο, κοιτώντας πίσω, μπορούμε σήμερα να διακρίνουμε τες πολιτικές διασυνδέσεις ανάμεσα στο lockdown, στο κλείσιμο των οδοφραγμάτων, στες περιπολίες στη Λευκωσία, στες αυταρχικές τζαι εθνικιστικές τάσεις στην κοινωνία, στα μήντια τζαι στην κυβέρνηση - αν τζαι η αλήθεια εν ότι η αμχανία λλίο πριν τζαι αμέσως μετά την ανακοίνωση του lockdown, εθόλωσε τούτες τες διασυνδέσεις. Μπορούμε επίσης να αναγνωρίσουμε συνέχειες μέσα στην καθημερινότητά μας, παρά το γεγονός ότι το lockdown φαντάζει, εκ πρώτης όψεως, σαν κάτι πρωτόγνωρο. Σε τούντο κείμενο λοιπόν κινούνται παράλληλα θκυο νήματα: ένα της πολιτικής ερμηνείας της συγκυρίας τζαι ένα της συλλογικής εμπειρίας. Τα θκυο τούτα νήματα συγκλίνουν στους αγώνες που εγίναν τζαι μέσα που το πρίσμα τούτων των αγώνων προσπαθούμε να χτίσουμε μια συλλογική, κριτική κατανόηση της περιόδου πριν, κατά τη διάρκεια τζαι μετά το lockdown. Κοιτούμε τη δική μας, άμεση εμπειρία, όι σαν κάτι ιδιαίτερα ξεχωριστό, αλλά σαν κομμάτι της κοινωνικής κίνησης. Τα συναισθήματα, οι σκέψεις τζαι οι πράξεις μας αντικατοπτρίζουν πραγματικότητες που μας ξεπερνούν, κάτι που είδαμε τζαι στες αντιρατσιστικές διαδηλώσεις με το τέλος του lockdown. Εν σημαντικό να κοιτάξουμε τι επροηγήθηκε τζείνων των διαδηλώσεων για να καταλάβουμε την απήχηση τζαι τη δυναμική τους. Όπως είπαμε, αντιλαμβανούμαστε τούτην την περίοδο σαν κάτι ενιαίο, σαν μια ενιαία κρατική πολιτική, αλλά τζαι σαν μια ενιαία προσπάθεια άρνησης τζαι αγώνα. Τούντο κείμενο πραγματεύεται τούντην περίοδο τζαι την εμπειρία των αγώνων. Επιπλέον, αντιλαμβάνεται τη σημασία των αγώνων, πέρα που τα ζητήματα τζαι τα αιτήματα που ανέδειξαν, στην επίμονη κριτική που αντιφασιστική σκοπιά. Την κριτική τζαι τη σκέψη στες οποίες προσπαθούμε να συμβάλουμε μέσα που τούτες τες σελίδες. Την κριτική τζαι τη σκέψη οι οποίες, για μια σύντομη αλλά επίπονη στιγμή στα τέλη Μάρτη, επαγώσαν.

2. Σημειώσεις πάνω στο αυταρχικό κράτος

Συνεχίζουμε με μια απλή διαπίστωση. Το lockdown ήταν η δυναμική εμφάνιση ενός αυταρχικού κράτους με επικεφαλής τον δικηγόρο των πραξικοπηματιών του 1974. Το lockdown ξεκίνησε με μια πανηγυρική νίκη του φόβου. Τούτη η νίκη εσυνοδεύτηκε που μια οχύρωση στο άτομο (βλέπε ατομική ευθύνη, ατομική υπευθυνότητα, ατομικά μέτρα προστασίας) τζαι τες οργανωμένες του εκφράσεις, δηλαδή την οικογένεια (η κύρια έκφραση στήριξης τζαι βοήθειας στην καραντίνα) τζαι το έθνος (η στοργική τζαι συνάμα ασφυκτική αγκαλιά του ελληνοκυπριακού κράτους). Το lockdown ξεκίνησε όμως τζαι με μια διπλή ήττα, μια ήττα με σημαντικές κοινωνικές τζαι ταξικές προεκτάσεις. Που τη μια, ήταν η αδυναμία να κρατηθούν ανοιχτά τα οδοφράγματα, παρά τον πρώτο κοινό αγώνα ε/κ τζαι τ/κ μετά που αρκετό τζαιρό. Που την άλλη, ήταν η αδυναμία να υπερασπιστούμε, ως τάξη αλλά τζαι ως χώρος, συλλογικές μορφές ζωής τζαι σχεδόν οποιαδήποτε εναντίωση στον κρατικό αυταρχισμό που εσάρωσε την καθημερινή ζωή. Θυμούμαστε, για παράδειγμα, τα περίπου 30.000 άτομα που υπέγραψαν petition για αυστηρό lockdown που τες 21 Μάρτη τζαι έπειτα. Εν παράξενα ειρωνικό, αφού εν κάτι συνηθισμένο στην πολιτική ζωή της Κύπρου, να υπάρχει ένα ζήτημα-αδιαμφισβήτητη προτεραιότητα. Να σημειωθεί λοιπόν ότι η αλλαγή του ζητήματος που το κυπριακό στον covid-19, ενώ είσσιεν ληφθεί η πολιτική απόφαση να κλείσουν τα οδοφράγματα, αποτελεί μια συμβολική αποτύπωση της διαδικασίας της διχοτόμησης.

Πριν να πούμε κάτι άλλο για το lockdown τζαι τον κρατικό αυταρχισμό, να πούμε θκυο κουβέντες για το ίδιο το κράτος. Το κράτος ένεν κάποιου είδους μονολιθική οντότητα με πάγιες θέσεις τζαι πάγιες στρατηγικές. Η μόνη σταθερά των δυτικών κρατών εν η προστασία του καπιταλιστικού μοντέλου παραγωγής, ενώ σε επιμέρους ζητήματα (βλέπε περιβαλλοντικά ή ζητήματα φύλου) η κατάσταση εν πολλά πιο ρευστή τζαι οι διαφορές μεταξύ κρατών αρκετά ξεκάθαρες. Το κράτος λειτουργεί σαν το κόμμα των αφεντικών τζαι κινείται ανάλογα με τες ανάγκες τζαι τες διαθέσεις τους, ενώ επηρεάζεται τζαι που τους κοινωνικούς ανταγωνισμούς τους οποίους απορροφά τζαι καταστέλλει. Για παράδειγμα, η εκλογή Χριστόφια το 2009 θα μπορούσαμε να πούμε ότι συνδέεται με ελπίδες για τη λύση του κυπριακού, ελπίδες τόσο που κομμάτια της κοινωνίας, όσο τζαι του κεφαλαίου. Η εκλογή Αναστασιάδη, που την άλλη, προκύπτει που τον πηρό αντιδραστικό απόηχο της έκρηξης στο Μαρί με τες κινητοποιήσεις της δεξιάς τζαι της ακροδεξιάς, αλλά τζαι τες διαχρονικά απορριπτικές τάσεις του ελληνοκυπριακού κεφαλαίου.

Η αποτυχία της αριστεράς στην κυβέρνηση τζαι η επαναφορά της εγχώριας δεξιάς στο προσκήνιο, σε κυβερνητικό τζαι σε κοινωνικό επίπεδο, επιβεβαιώνουν θκυο πράγματα χρήσιμα για τη συζήτηση δαμέ. Πρώτον: το κράτος ένεν μόνο ένας διοικητικός μηχανισμός αλλά ένα σύνολο κυβερνητικών, κοινωνικών τζαι πολιτισμικών θεσμών. Στην Κύπρο, as πούμε, η εκκλησία τζαι οι σύνδεσμοι ξεφτίλ... μας συγχωρείτε, οι σύνδεσμοι αγωνιστών εν σάρκα που τη σάρκα του κράτους – οι κατανάγκη επειδή συμμετέχουν άμεσα στους μηχανισμούς του, αλλά επειδή η δραστηριότητά τους συμπληρώνει, διευκολύνει τζαι επεκτείνει την κρατική εξουσία. Δεύτερον: παρά τη φαινομενική ή πιθανή ελαστικότητα στες θέσεις τζαι τες κινήσεις του κράτους ανά πάσα στιγμή, όπως αναφέραμε προηγουμένως, το ελληνοκυπριακό κεφάλαιο τζαι κατ' επέκταση το ελληνοκυπριακό κράτος

έχουν μακροχρόνιους στόχους, συμμάχους τζαι εχθρούς που συνδέονται με την προάσπιση των συμφερόντων τους. Τζαι αν φαίνεται κάποτε ότι ούλλα αλλάζουν, εν για να μείνουν τα ίδια. Εκ πρώτης όψης, τα γεγονότα του 20ού αιώνα στην Κύπρο, με την αιματηρή νίκη των εθνικιστών τζαι του κεφαλαίου απέναντι στη δικαιοδική εργατική τάξη, εδημιουργήσαν ένα στάτους κβο που καθιστά τες προοπτικές αγώνα δύσκολες.

3. Κρατικός αυταρχισμός & ΜΜΕ

Με βάση την οπτική που αναλύσαμε προηγουμένως, η θεαματική πυγμή που επέδειξε το κράτος, η επιβολή lockdown, το curfew τζαι τα διατάγματα εν επέσαν που τον ουρανό. Σχετίζονται άμεσα με κάποιες συγκεκριμένες πτυχές της κίνησης τζαι της δραστηριότητας του κράτους πριν το lockdown τζαι τούτο φανερώνεται τζαι σε επίπεδο φυσικών προσώπων. Ο Νουρής που υπόσχετον μμαδίτες να μπουκκάρουν μέσσε σπίθκια με το έτσι θέλω, εν ο ίδιος Νουρής που στοχοποιεί μετανάστριες με τη νέα μεταναστευτική πολιτική, εν ο ίδιος Νουρής που έστελλε μπάτσους τζαι στρατό να περιπολούν την εντός των τειχών Λευκωσία. Φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι, παρά την κρατική δημαγωγία που μας πελεκά, οι αποφάσεις που παίρνονται λόγω covid εν έχουν να κάμουν αποκλειστικά με τον covid. Συνδέονται τζαι με μια αναδιάρθρωση του καπιταλιστικού μοντέλου παραγωγής λόγω κρίσης, μια αναδιάρθρωση που γίνεται με όρους πανδημίας. Η αναδιάρθρωση για την οποία μιλούμε εν η αλλαγή παραδείγματος για τον καπιταλισμό, που την παγκόσμια κλίμακα τζαι το ενδεχόμενο τέλος της νεοφιλελεύθερης αφήγησης, μέχρι το επίπεδο της καθημερινότητάς μας, το πώς δουλεύουμε, το πώς καταναλώνουμε, το πώς κοινωνικοποιούμαστε. Η πειθάρχηση εν κομμάτι της προσαρμογής στες νέες συνθήκες. Στην Κύπρο η πειθάρχηση ήταν η κεντρική πτυχή της κρατικής διαχείρισης του αρχικού ξεσπάσματος της πανδημίας. Σε καμιά περίπτωση εν ανακαλύψαμε την τασισινόπιττα. Τούτα τα συμπεράσματα εν εύκολα, σίγουρα, αλλά κάπως εκατάφερε το κράτος να πείσει ότι η αντίδρασή του στον ιό, με αυστηρά ελεγχόμενο lockdown τζαι απαγόρευση κυκλοφορίας ήταν οριακά αυτονόπη. Ακόμα τζαι αν σε άλλες χώρες υπήρξε μια ευρεία γκάμα κρατικών χειρισμών, το lockdown δαμέ εν γίνεται αντιληπτό ως πολιτική επιλογή του κράτους, όπως για παράδειγμα γίνεται με το κλείσιμο των οδοφραγμάτων.

Πώς εκατάφερε η κρατική δημαγωγία να χαράξει το lockdown στες συνειδήσεις ως τη μόνη πιθανή διαχείριση του ιού, ως αναγκαίο κακό; Εν ισχύει μόνο για το lockdown, αλλά τζαι γενικότερα: η πραγματικότητα όπως την ε παρουσίαζε το κράτος ήταν η μόνη πραγματικότητα, με μηδαμινή αμφισβήτηση, ακόμα τζαι που ριζοσπαστικά εχειρήματα, σύνολα τζαι άτομα. Να υπενθυμίσουμε δαμέ τα αυτονόπη: εν υπάρχει σωστή ή λάθος κρατική πολιτική για μας. Ως αντιφασίστριες, ως κομμάτι της εργατικής τάξης, βλέπουμε την κρατική πολιτική στο σύνολό της να στρέφεται εναντίον μας, καθώς κύριο μέλημά της εν η διατήρηση των κυρίαρχων κοινωνικών σχέσεων. Τούντο διάστημα εβίωσαμε μια άνευ προηγουμένου σύμπλευση κράτους τζαι ορισμένων ΜΜΕ, σε μια οργανωμένη εκστρατεία εκφοβισμού τζαι πειθάρχησης. Εν μας ξαφνιάζει ιδιαίτερα, αφού κάτι παρόμοιο εσυνέβαινε που πριν. Το να αναλαμβάνει όμως το Sigma τζαι ο Τσουρούλλης ρόλο κυβερνητικού εκπροσώπου για τον ιό, για το μεταναστευτικό αλλά τζαι για τα σκάνδαλα με τα διαβατήρια, εν εντυπωσιακά αποκάλυπτο. Παράλληλα παρατηρούμε πως υπάρχουν

THE BAD DAYS WILL END

κομμάτια της ακροδεξιάς που εκφράζονται τζαι με το παραπάνω που το κράτος τζαι που τα ΜΜΕ, ενώ στηρίζουν τες αποφάσεις τζαι τα λόγια τους με πράξεις στον δρόμο. Εν χρειάζεται να σκεφτούμε αν εν η κότα ή το αυκό που ήρτεν πρώτο, αλλά εν ξεκάθαρο ότι οι διαδηλώσεις φασιστοχούλιγκαν υπέρ του κλεισίματος των οδοφραγμάτων, παν σσιέρι σσιέρι με την κρατική απόφαση τζαι τη θεαματική της μεσολάβηση που τα ΜΜΕ. Με παρόμοιο τρόπο, οι συγκεντρώσεις παρακρατικών τραμπούκων στη Χλώρακα τζαι την Αγλαντζιά ενάντια στην παρουσία μεταναστών, γίνονται παράλληλα με το ξεδίπλωμα της νέας μεταναστευτικής πολιτικής του Υπουργείου Εσωτερικών τζαι τη στοχοποίηση των μεταναστών στα κανάλια τζαι τες εφημερίδες. Αν μη τι άλλο, η προπαγάνδα κράτους τζαι ΜΜΕ εκατάφεραν τα λλίο υπερβολικά καλά... Οι μόνοι που αρθρώνουν οργανωμένο λόγο συγκεκριμένα ενάντια στη διαχείριση του ιού εν μια περίεργη μίξη εθνικιστών, συνωμοσιολόγων, 5g-ψεκασμένων που εδιαδηλώσαν σε Λευκωσία τζαι Λεμεσό. Η συνωμοσιολογία βέβαια, πάλε τη δουλειά του κράτους κάμνει, δημιουργώντας μια τεχνητή πόλωση μεταξύ των κυβερνητικών επιλογών τζαι της κρουσμένης αμφισβήτησής τους, με σοβαρές δόσεις αντισημιτισμού τζαι ρατσισμού.

Πιστεύουμε ότι ο άξονας κυβέρνησης-ΜΜΕ-ακροδεξιάς μπορεί να συνδεθεί με τζείνο που ονομάζουν κάποιοι «διαφθορά». Εμείς εννά το ονομάζαμε «πολιτική πρόσοδο» ή «κράτος της προσόδου». Τι σημαίνει πολιτική πρόσοδος; Εν η αναγνώριση πως το κράτος τζαι οι διαφορετικές κυβερνήσεις που αναλαμβάνουν τα νία του, έσσειι σχέσεις με άλλα άτομα ή σύνολα, με οφέλη για ούλλα τα εμπλεκόμενα μέρη. Δηλαδή, υπάρχει μια ιεράρχηση συσχετισμών που αντιστοιχεί σε οικονομικά, νομικά τζαι κοινωνικά ωφελήματα, αναλόγως της ιδιαίτερης σχέσης με το κράτος ή την εκάστοτε κυβέρνηση. Ένα απλό παράδειγμα εν οι μικρές πληρωμές του ΔΗΚΟ για ψήφο στο κόμμα τους. Ένα πιο τρανταχτό εν η διασφάλιση της εκκλησιαστικής εξουσίας, τα προνόμια των εκκλησιών εν μέσω πανδημίας, αλλά τζαι ευρύτερα η διαχρονική, αμφίδρομη σχέση εκκλησίας-κράτους. Τούτη η πελατειακή σχέση με το κράτος εν βαθιά εμπεδωμένη στην αντίληψη των ελληνοκυπρίων σε βαθμό που περιγράφει το σύνολο των σχέσεων του κράτους με τον κοινωνικό σχηματισμό. Η «διαφθορά» που ακούμε λοιπόν, εν απλά εξόφθαλμες εκφράσεις της πολιτικής προσόδου. Όπως για παράδειγμα στην περίπτωση του Χρύσανθου Τσουρούλλη. Ο Τσουρούλλης εν CEO του συγκροτήματος Δίας τζαι του Sigma. Ο Τσουρούλλης εν παντρεμένος με τη Γιολίτη, υπουργό δικαιοσύνης τζαι πρώην δικηγόρο φοροδιαφυγής σε πλανητικό κλίμακα. Ο Τσουρούλλης υπερασπίζεται με σθένος τη μεταναστευτική πολιτική του κράτους τζαι την επερχόμενη σκλήρυνσή της, ενώ το κανάλι του έλαβε 1.3 εκ. ευρώ (για «αντιρατσιστική» μαγειρική εκπομπή!) μέσω του Υπουργείου Εσωτερικών που ευρωπαϊκά ταμεία ασύλου τζαι μετανάστευσης. Ο Τσουρούλλης υπερασπίζεται με σθένος το ξέπλυμα χρήματος τζαι το εμπόριο διαβατηρίων, υποστηρίζοντας ότι η κριτική εκ των έσω αποτελεί εθνική προδοσία. Επιπλέον, η γυναίκα του, ενώ ήταν αρχικά ενεργή ως δικηγόρος σε τούντες διαδικασίες, πλέον έλαβε προαγωγή τζαι τολμούμε να πούμε ότι εν η αρχιεπιστάτριά τους ως υπουργός δικαιοσύνης. Συνεχίζοντας, μέσα που το ίδιο πρίσμα της πολιτικής προσόδου, μπορούμε να δούμε τη σχέση κράτους-ακροδεξιάς, με διαφορετικές εντάσεις τζαι μεθόδους βέβαια. Η κυβέρνηση έκλεισεν όπως είπαμε τα οδοφράγματα, ικανοποιώντας τζαι σε κάποιο βαθμό εξουδετερώνοντας την ακροδεξιά που είδε το διαχρονικό της αίτημα να γίνεται πραγματικότητα. Σε αντάλλαγμα, η κυβέρνηση λαμβάνει τη νομιμοποίηση, τη στήριξη τζαι πιθανότατα την ψήφο

covid diaries
χρονολόγιο καραντίνας

29/2 κλείει η Λήδρας τζαι άλλα 3 οδοφράγματα. Γίνεται η πρώτη διαμαρτυρία
4/3 ανακοίνωση για pushbacks τζαι αλλαγή κανόνων εμπλοκής στην πράσινη γραμμή, με δυνατότητα προειδοποιητικής χρήσης όπλου που τους στρατιώτες στην πράσινη γραμμή
7/3 μεγάλη δικαιοδική συγκέντρωση μετά που 2 φασιστοπορείες για κλείσιμο οδοφραγμάτων
11/3 πρώτο διάταγμα
12/3 ανακοίνωση σχεδίου δράσης «για την ολιστική αντιμετώπιση των μεταναστευτικών ροών»: τερματισμός

ενοικίασης χώρων διαμονής που κράτος για αιτητές, πρόταση για νέο κεντρο κλειστού τύπου
13/3 ανακοίνωση για κλείσιμο αεροδρομίων που 15 μαρτίου για ξένους, μη εργαζόμενους στην χώρα κτλ
16/3 δεύτερο πιο αυστηρό διάταγμα, κλείουν καφετέριες, εμπορικά κέντρα κτλ
20/3 πρώτο pushback στην θάλασσα
20/3 έναρξη μεταφοράς μεταναστών στην Πουρνάρα που τους χώρους διαμονής τους
22/3 διαμαρτυρία μερίδας κρατούμενων στην Μενόγεια για τες συνθήκες εγκλεισμού τζαι απουσίας μέτρων προστασίας που covid
23/3 διάγγελμα Αναστασιάδη για νέα μέτρα: «Έχουμε πόλεμο»

της ακροδεξιάς. Θεωρούμε ότι οι φιλίες του κράτους τζαι ο τρόπος που εκφραστήκαν μέσα στην πανδημία, έχουν πολλά να μας πουν για το μέλλον. Παρατηρώντας μια ευρείας κλίμακας επιστροφή στη μορφή του έθνους κράτους, θεωρούμε τζαι δαμέ μια περιχαράκωση στα εθνικά σύνορα, στο εθνικό σώμα, στο εθνικό ιδεολόγημα. Το ελληνοκυπριακό κράτος επιλέγει να γίνει τούτη η επιστροφή με τους γνωρίμους όρους της προσόδου, αννοίοντας την αγκαλιά του προς τη βαθιά δεξαμενή των ελληνόψυχων ρατσιστών, των συντηρητικών χριστιανών, των παρακρατικών ακροδεξιών. Το μήνυμα εν ξεκάθαρο: η συμπίεση με τες επιλογές του κράτους έσσειι οφέλη. Που την άλλη, η εχθρικήτητα απέναντί του εννα στοχοποιηθεί ως εσωτερική προδοσία τζαι εννα τιμωρηθεί, όπως στην περίπτωση αντιφασιστριών διαδηλωτριών.

4. Ψυχισμός & κρατικά εγκεκριμένα συναισθήματα

Δαμέ θέλουμε να αναφερθούμε, μέσω συγκεκριμένων παραδειγμάτων, στον ψυχισμό, τα συναισθήματα δηλαδή που εβίωσαμε πριν, κατά τη διάρκεια τζαι μετά το lockdown. Όπως αναφέραμε πριν, τούτα τα συναισθήματα εν θεωρούμε ότι εν διαχωρισμένα που τζείνα του ευρύτερου κοινωνικού ιστού. Εβίωσαμε μια πληθώρα συναισθημάτων τζαι καταστάσεων, συνδεδεμένων με τες αλλαγές στην καθημερινότητά μας. Τζείνο που θέλουμε να σημειώσουμε αρχικά εν η κρατική τζαι θεαματική μεσολάβηση των συναισθημάτων σε πρωτόγνωρο βαθμό. Για παράδειγμα, στην αρχή του lockdown εδημοιουργήθηκε ένας ελεγχόμενος πανικός με τες συνεχείς αναφορές κυβέρνησης-ΜΜΕ σε απείθαρχους τζαι άτακτους πολίτες που εν υπακούν στα μέτρα. Βέβαια, όποιος επερίπατσε στους δρόμους της πόλης τζαι είσσειεν τα μμάθκια του ανοιχτά, εθώρεν μια πραγματικότητα εντελώς διαφορετική. Η πειθαρχία στις κρατικές εντολές ήταν συντριπτική, όπως τζαι ο φόβος που την εσουνόδευε. Υπήρξαν, εννοείται, μικρές παραβιάσεις της απαγόρευσης κυκλοφορίας, αλλά σε μοριακό επίπεδο. Μια βόλτα με το μωρό στο πάρκο, μια συνάντηση στα πεταχτά στη γειτονιά. Ωστόσο εμείναν τζιαμέ, εν επίασαν δημόσια διάσταση, ούτε υπήρξαν με κάποιον τρόπο οργανωμένες τζαι συλλογικές διεκδικήσεις κατά τη διάρκεια του lockdown. Το κράτος για μια στιγμή εκατάφερε να ευθυγραμμίσει μεγάλο κομμάτι της καθημερινότητάς μας με τον αυταρχισμό του. Σε αντίθεση με τούντην περίοδο, μέσα στο καλοτζίαιρι, ενώ το κράτος είσσειεν χαλαρώσει τα μέτρα, τζαι παρά το γεγονός ότι ο αριθμός των κρουσμάτων ήταν σε παρόμοια επίπεδα με την αρχή του lockdown, εν έπαιζε σε καμία περίπτωση ο ίδιος φόβος. Προφανώς ο πανικός εν εταιράκαζε στις κρατικές μεθοδεύσεις ελέω τουριστικής σεζόν. Μιλώντας τζαι με κόσμο που έφκαλε το lockdown σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες γίνεται πασιφανές ότι η συναισθηματική πραγματικότητα που εβίωσαμε στη νότια Κύπρο όι απλά εν ήταν καθολική, αλλά ήταν εντελώς τζαι εντέχνως δημιουργημένη.

Θεωρούμε ότι το κλίμα που εδημοιουργήθηκε τζαι τα συναισθήματα που το ακολουθούσαν συνδέονται άμεσα με τους αγώνες που εκδηλωθήκαν στη συνέχεια, τους τρόπους που εκφραστήκαν αλλά τζαι την τελική έκβαση των στόχων τους. Είπαμε πολλές φορές, στην αρχή του lockdown ήταν διάχυτος ο φόβος, φορητά με φέρετρα στες ειδήσεις, επέθανε η μισή βόρεια Ιταλία τζαι ούτω καθ' εξής. Εν επροέκυψε ξαφνικά τούτος ο φόβος αφού εκτίζετον για μέρες τζαι βδομάδες. Αναλύσαμε ήδη πως συνέβαλαν τα ΜΜΕ σε τούτο. Πριν την ανακοίνωση του lockdown έπαιζε μια γενικότερη αμχανία, μια αμχανία που εκατάπιεν τον αγώνα για να ανοίξουν τα οδοφράγματα.

Διλήμματα. Κάμνουμε εκδηλώσεις τζαι διαδηλώσεις όπως πριν; Βρεθούμαστε με συγγενείς τζαι φίλους πιο μεγάλους σε ηλικία ή με προβλήματα υγείας; Άλλωστε εν είμαστε ούτε εμείς υπεράνω της πραγματικότητας, συναισθηματικής τζαι υλικής, που εδημιούργησε το κράτος. Η διαδήλωση για να ανοίξει το οδόφραγμα της Λήδρας στες 7 Μάρτη ήταν η τελευταία δημόσια εμφάνιση του αντιεξουσιαστικού χώρου, τζαι όι μόνο, για αρκετό τζαιρό. Ενώ επαίζαν διλήμματα για το πώς ανταποκρινούμαστε στην κατάσταση, ανακοινώνεται το lockdown τζαι τα περιθώρια στενεύουν ακόμα παραπάνω. Πάλε διλήμματα. Πώς τζαι με ποιούς όρους αμφισβητούμε το lockdown; Αξίζει να φάμε προστίματα τζαι καταστολή για ένα μοίρασμα; Σιγά σιγά η κυβέρνηση προχωρά με τα διατάγματα τζαι όσο το συζητούμε τόσο φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι η κατάσταση που βιώνουμε εν πραξικόπημα με πέπλο την προστασία της δημόσιας υγείας. Όπως προαναφέραμε, με τις μεθοδεύσεις κράτους-MME τζαι με τη συνθήκη του lockdown τζαι των μνημάτων, σιγά σιγά εδημιουργήθηκε μια ευρεία δυσaréσκεια, χωρίς όμως να βρει κάποια οργανωμένη έκφραση, ενώ η μόνη κινηματική προσπάθεια προς τούντην κατεύθυνση απέτυχε οικτρά (βλ. σημείο 6). Η εξατομίκευση τζαι ο κοινωνικός κανιβαλισμός υπερτερήσαν έναντι των συλλογικών διεκδικήσεων. Το έθνος των μυριάδων Εγώ ήταν η κυρίαρχη έκφραση του κοινωνικού σχηματισμού, χωρίς βέβαια να ξεχνούμε τες μικρές αλλά υπαρκτές εκφράσεις κοινωνικής αλληλεγγύης τζαι αλληλοβοήθειας μέσα στην καθημερινότητά μας. Βέβαια, η υπομονή εκέρδισε τζαι με τα πολλά πολλά το lockdown ετέλειωσε. Τζαι άφηκε ένα χρέος βαρεμάρας τζαι θυμού. Καθόλου συμπτωματικά εξεπρόβαλλε μια μερίδα της κοινωνίας, που υπερασπίστηκε τες μετανάστριες εργάτριες, δημόσια τζαι με αυτοπεποίθηση, συνδέοντας τον αγώνα τους μέστην Πουρνάρα με τους αγώνες ανά το παγκόσμιο, ενάντια στον ρατσισμό τζαι την κρατική καταστολή. Τα διλήμματα που έφεραν η αμχανία τζαι η ολιγωρία μπροστά στην επέλαση του αυταρχικού κράτους απαντηθήκαν με σιουρκά. Όι μόνο που οργανωμένες αντιφασίστριες, αλλά τζαι που κάποιες εκατοντάδες ατόμων που εδειξαν συγκινητική αποφασιστικότητα. Ναι, κάμνουμε διαδηλώσεις. Ναι, αμφισβητούμε τα μέτρα της κυβέρνησης με τους δικούς μας, συλλογικούς όρους. Ναι, αξίζει να φάμε προστίματα τζαι καταστολή για να προχωρήσει τούτος ο αγώνας.

Για το μπερδεμένο νήμα του ψυχισμού εννά αναφερούμε τζαι πιο κάτω. Να σημειώσουμε κάτι δαμέ όμως. Τζείνο που επροσπαθούσαν επιμελώς να χώσουν οι συναισθηματικοί εκβιασμοί κράτους τζαι MME εν απλό τελικά. Η κατάσταση έκτακτης ανάγκης εν έκφραση του ταξικού ανταγωνισμού που τα αφεντικά τζαι το κράτος τους. Εν μια προσπάθεια να αυτονομηθούν που τη δραστηριότητα των αντιπάλων τους, δηλαδή της εργατικής τάξης τζαι γι' αυτό ανανεώνεται διαρκώς. Όπως εφάνηκε που τες αντιρατσιστικές διαδηλώσεις με το τέλος του lockdown, όμως, ευτυχώς εν παίζουν μόνοι τους. Υπάρχει η πολιτική δυνατότητα να σταθούμε απέναντί τους. Υπάρχει όμως τζαι η δυνατότητα να μας φάει αλλό μια προέλαση αυταρχισμού. Εν για τα μαθήματα των αρχικών αμχανιών τζαι των διαδηλώσεων που ακολουθήσαν, που θέλουμε να μιλήσουμε στη συνέχεια. Για τες αρνήσεις, τζαι της παλιάς, τζαι της νέας εποχής, που ούλλα αλλάζουν τζαι ούλλα ίδια βρέθονται απέναντί μας. Για τες κάποτε απελπισμένες τζαι κάποτε ελπιδοφόρες προσπάθειες να αντισταθούμε στην επέλαση του κεφαλαίου, του κράτους, του έθνους. Για τες εκφράσεις της ατέρμονης, πεισματάρικης δουλειάς του γερο-τυφλοπόντικα της ιστορίας που σκάφει τα λαγούμια του αθόρυβα.

5. Σκέψεις για το κλείσιμο των οδοφραγμάτων ή υπερβαίνοντας τους διαχωρισμούς πίσω που τες βαρέλες

Το μονομερές κλείσιμο των οδοφραγμάτων που το ελληνοκυπριακό κράτος, αρχικά σε τέσσερα σημεία συμπεριλαμβανομένου τζαι της Λήδρας/Lokmaci, αξίζει ιδιαίτερη αναφοράς. Το κλείσιμο ενεργοποίησε κάποια γλήορα τζαι μαχητικά αντανακλαστικά μέσα στο κίνημα της επανένωσης, φανερώνοντας ταυτόχρονα τζαι τες χρόνιες αδυναμίες που αντιμετωπίζει ως προς το να κινητοποιήσει μαζικά κόσμο αλλά τζαι να επανανοηματοδοτήσει τον κοινωνικό του ρόλο μέσα σε συνθήκες εδραίωσης τζαι κανονικοποίησης της διχοτόμησης. Εν μέρος, τούτο αποτυπώνεται στο ότι ο μέσος όρος ηλικίας των συμμετεχόντων στες δικαιοδικές συγκεντρώσεις ήταν αρκετά ψηλός. Η ενεργοποίηση τούτων των αντανακλαστικών άνοιξε τον δρόμο για την οργάνωση θκυο δυναμικών συγκεντρώσεων στο συμβολικό σημείο της Λήδρας/Lokmaci, ενός σημείου που άνοιξε το 2008 μετά που κινητοποιήσεις τζαι που τες θκυο πλευρές της πράσινης γραμμής. Η πρώτη που τες συγκεντρώσεις ήταν ουσιαστικά η πρώτη εκδήλωση, συνδιοργανωμένη που δικαιοδική συνέλευση, που το καλοτζαίρι του 2017. Αναμενόμενα, ούλλο το κρατικό τζαι μιντιακό φασισταρκό έστησε θέαμα δαιμονοποίησης των διαδηλωτών τζαι κλίμα πανικού τζαι αποπροσανατολισμού στα πλαίσια του επερχόμενου lockdown. Επίσης, η αμήχανη κατάσταση πριν την ανακοίνωση του lockdown τζαι η φύση του δικαιοδικού κινήματος σαν κάτι πολύμορφο τζαι ετερογενές, εκάμαν το πολλά δύσκολο να συζητηθεί τζαι να αμφισβητηθεί έμπρακτα η στρατηγική του κράτους για τον ιό. Όπως αναφέραμε τζαι πριν, ο δρόμος προς το lockdown εκατάπτε τον αγώνα για να ανοίξουν τα οδοφράγματα. Το lockdown ειδικωμένο μέσα που την εμπειρία του αγώνα για τα οδοφράγματα, εν η επιτυχημένη συνέχεια των μπάτσων τζαι των στρατιωτών που επαραταχτήκαν απέναντι στους διαδηλωτές στη Λήδρας/Lokmaci. Τζαιμέ που ο μιλιταρισμός με υλικούς όρους τζαι στρατιωτικό προσωπικό εν τα κατάφερε καλά, ο μιλιταρισμός με ιατρικό μανδύα επήεν τα περίφημα. Το κλείσιμο των σημείων διέλευσης τζαι η πολιτική διαχείριση της κατάστασης ήταν στην ουσία μια πρόβα τζενεράλε για το show αυταρχισμού που στήνει η κυβέρνηση που τότε μέχρι σήμερα.

Η διάνοιξη των οδοφραγμάτων, παράγωγο των πολύχρονων τζαι πεισματάρικων αγώνων προηγούμενων γενιών του δικαιοδικού κινήματος, ήταν η βασική απτή συνθήκη που επέτρεπε τη διεξαγωγή κοινών δράσεων τζαι αγώνων μεταξύ των θκυο πλευρών, αλλά τζαι τη διαμόρφωση κοινών χώρων τζαι εμπειριών, ειδικότερα στην εντός των τειχών Λευκωσία. Επομένως, το γεγονός ότι μέχρι σήμερα τα οδοφράγματα παραμένουν ουσιαστικά κλειστά (πέρα που έναν αριθμό ατόμων που μπορεί να περνά) τζαι εν εκατορθώσαμε να πάμε να τα ανοίξουμε, αποτελεί μια που τες πιο μεγάλες νίκες των εθνικισμών τζαι των θκυο πλευρών, τόσο σε συμβολικό όσο τζαι σε υλικό επίπεδο, καθώς αναιρείται η δυνατότητα κοινών δράσεων τζαι της οποιασδήποτε καθημερινής συμβίωσης. Η ήττα του δικαιοδικού κινήματος δηλαδή εκφράζεται τζαι σαν χάσιμο μιας που τες πιο σημαντικές του παρακαταθήκες. Το ερώτημα που τίθεται επανειλημμένα τζαι ακόμα πιο έντονα με το επιχειρούμενο οριστικό κλείσιμο των οδοφραγμάτων, εν με ποιούς τρόπους διαμορφώνουμε τους κοινούς αγώνες του παρόντος τζαι του μέλλοντος. Η ομοσπονδιακή προοπτική φαίνεται να εθάφτηκε παντελώς. Η ΑΟΖοποίηση του κυπριακού στα πλαίσια του ανταγωνισμού των λεγόμενων μπτέρων πατρίδων, αλλά τζαι οι ακροβατισμοί του ελληνοκυπριακού κράτους

THE BAD DAYS WILL END

24/3 πρώτη απαγόρευση κυκλοφορίας, κυκλοφορία μόνο με φόρμες ή μηνύματα sms

31/3 lockdown, έξοδος μόνο μια φορά την μέρα με sms, curfew στις 21:00

6/4 δήλωση ΥΠΕΣ: «Δεν αντιλαμβανόμαστε με ποιο σκεπτικό ζητείται ελευθερία κινήσεων για τους μετανάστες»

8/4 επισημοποίηση απαγόρευσης εξόδου που Κοφίνου τζιαι Πουρνάρα, της μετατροπής τους δηλαδή σε κλειστά κέντρα κράτησης. Στο επόμενο χρονικό διάστημα υπάρχουν αναφορές για επιχειρήσεις σκούπα στο κέντρο τζιαι μεταφορά μεταναστών στην Πουρνάρα, σε άθλιες συνθήκες τζιαι πλημμυρισμένους χώρους.

23/4 ανακοίνωση-ξέπλυμα Επίτροπου Διοικήσεως για την κατάσταση στην Πουρνάρα: «Τα άσπρα αντίσκηνα αποτελούν την προσωρινή τους στέγη. Αυτή η ίδια ακριβώς στέγη που πριν 46 σχεδόν χρόνια φιλοξένησε τους Ελληνοκύπριους πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα. Μόνο που τότε ακούγονταν παιδικές φωνές να στολίζουν το πρώτο χριστουγεννιάτικο τους δέντρο στην προσφυγιά.»

4/5 πρώτη χαλάρωση που συνολικό lockdown, όριο 3 μηνύματα, ανοικτά κάποια καταστήματα που εν πουλούν είδη πρώτης ανάγκης. Curfew στις 22:00

19/5 ανακήρυξη Πουρνάρας ως μολυσμένη περιοχή που ψώρα

φαντάζουν ταφόπλακα της λύσης του. Όπως είπε ένας σύντροφος πρόσφατα για την κατάσταση στο κυπριακό, έχουμε να διαχειριστούμε ένα πτώμα.

Σε τούντες συνθήκες υπάρχει η ανάγκη αναβίωσης του δικαιοδικού κινήματος, αλλά τζιαι μιας βαθύτερης επανανοηματοδότησης του δικαιοδικού, ως έκφραση της ανυποχώρητα πλουραλιστικής κοινωνικής συνθήκης του κυπριακού χώρου. Καθώς είμαστε μπροστά στην ιστορική ήττα του αγώνα για την επανένωση, καθώς οι εθνικισμοί τζιαι νέοι φασισμοί εδραιώνονται στο νησί, η πρόκληση που πρέπει να αντιμετωπίσουμε ως αντιφασίστες περνά μέσα που την (αν)οικοδόμηση ενός δικαιοδικού που εννα μπορεί να υπερβεί τον διαφαινόμενο θάνατο της ομοσπονδιακής προοπτικής τζιαι της ήττας μιας ολόκληρης γενιάς. Τούτος ο δικαιοδικός, πρέπει να ψάξει τα νήματα που εννα ενώσουν τις παλιές παρακαταθήκες με τις τζιαινούργες γενιές, για να μπορεί να σηκώσει τους κοινούς αγώνες ε/κ, τ/κ τζιαι μεταναστών, στο πλαίσιο της βαρβαρότητας που εννα επιφέρει η διαπραγμάτευση της διχοτόμησης που τις ηγεσίες των θκυο πλευρών τζιαι τις κυβερνήσεις των μπτέρων πατρίδων. Ξέρουμε το καλά: η μόνη που μπορεί να τα βάλει με τους εθνικιστές τζιαι των θκυο πλευρών εν η εργατική τάξη τζιαι το αδυσώπητο ταξικό μίσος για τα σημάκια που εκαράξαν πάνω της οι φασίστες τζιαι τα αφεντικά τους που τα μέσα του 20ου αιώνα τζιαι έπειτα. Η διαδικασία της εργατικής τάξης να αντιληφθεί τη δύναμή της, τις δυνατότητές της να αλλάξει την κατάσταση, περνά μέσα που την ενότητα με όσους παρουσιάζονται ως εχθροί της, δηλαδή τους τ/κ τζιαι τις μετανάστες, ενάντια στους πραγματικούς της εχθρούς. Τζιαι αν δεν έβρουμε μια πειστική απάντηση στο «τζιαι τώρα τι;» που μας βασανίζει, εννά συνεχίσουμε να θωρούμε τους τουρκοκύπριους τζιαι τις τουρκοκύπριες αποκλειστικά στο tinder & το grindr.

6. Η περίοδος της αμηχανίας: αλληλεγγύη εν καιρώ lockdown

Τα σοβαρά οικονομικά προβλήματα τζιαι οι βαθιά ριζωμένες ανισότητες επροϋπήρχαν του covid, αλλά (όπως ήταν αναμενόμενο) τα αυταρχικά μέτρα της κυβέρνησης είχαν τζιαι έχουν τεράστιο αντίκτυπο στη δυνατότητα της εργατικής τάξης να αναπαραχθεί τζιαι να επιβιώσει οικονομικά μέσα σε τούτες τις πρωτόγνωρες συνθήκες. Το κόστος των ενοικίων (που ήταν ήδη στα ύψη), των ειδών πρώτης ανάγκης, του ίντερνετ, του νερού, όπως τζιαι ούλλων των άλλων καθημερινών εξόδων εν μειώθηκε. Σιλιές όμως εκάσαν τη δουλειά τους, μειώθηκαν οι ώρες τους ή περιμέναν απεγνωσμένα ένα επίδομα να τους σώσει. Ένα επίδομα που για πολλές εν ήρτε ποτέ. Ως αποτέλεσμα, επιστρατεύτηκε η δομή της οικογένειας σαν η κύρια μορφή στήριξης, ενώ η μεσολάβηση της αναπαραγωγής των εργατριών απαγκιστρώθηκε που το κράτος, αφού έννοιες όπως η φροντίδα τζιαι η υγεία περνούν στον κόσμο της ατομικής ευθύνης.^[1] Φυσικά, τούτη η δυσμενής οικονομική πραγματικότητα έμεινε εσκεμμένα σχεδόν αόρατη στα ΜΜΕ, τα οποία όπως προαναφέραμε, ασχολούνταν μόνο με τη δημιουργία τρομοκρατίας μέσω ακατάπαυστων αναφορών για περιστατικά ανυπακοής τζιαι με μια ψυχωτική εμμονή για τον αριθμό νέων κρουσμάτων με τη μορφή καθημερινού δελτίου καιρού.

Όπως είπαμε τζιαι πιο πάνω, η κυβέρνηση έδωκε πολλή σημασία στο επικοινωνιακό παιχνίδι γύρω που την «έγκαιρη και αποτελεσματική» κρατική πολιτική. Τούτος ο παράγοντας εξηγά ως ένα σημείο, γιατί η αντίδραση της κοινοβουλευτικής αριστεράς ήταν να κάμνει με το ζόρι μια πολλά χλιαρή κριτική

σε μια κυβέρνηση που εδιαχειρίστηκε την πανδημία με όρους επίθεσης ενάντια στην εργατική τάξη, αλλά τζιαι την τραγική έλλειψη δράσεων αλληλεγγύης. Να μεν ξεχνάμε ότι είδαμε ακόμα τζιαι διάφορα μέρη προοδευτικών πολιτικών κύκλων να απαιτούν που την κυβέρνηση πιο ψηλά προστίματα τζιαι πιο αυστηρά μέτρα «καταπολέμησης» του ιού. Ως μέρος της κριτικής ανάλυσης των πολιτικών αγώνων εν καιρώ πανδημίας τζιαι του πώς την εβιώσαμε εμείς, εν σημαντικό να αναφερθούν θκυο πρωτοβουλίες στις οποίες κάποιες/οι που μας εσυμμετείχαν. Οι πρωτοβουλίες τούτες εγεννηθήκαν αμφοτέρως μέσα στο κλίμα ατομικής τζιαι συλλογικής αμηχανίας που μας εδιακατείχε μέσα στο lockdown, όπου είχαμε να αντιμετωπίσουμε μια πρωτόγνωρη κατάσταση τόσο σε επίπεδο πολιτικών γεγονότων όσο τζιαι σε επίπεδο πολιτικών εργαλείων που εμπορούσαμε να χρησιμοποιήσουμε, όπως περιγράψαμε τζιαι παραπάνω.

Η πρώτη πρωτοβουλία ήταν η δημιουργία της σελίδας «Κοινωνική Αλληλεγγύη Covid-19» στο Facebook, που είσισε ως στόχο την προώθηση ριζοσπαστικών (κυρίως) πολιτικών για την αντιμετώπιση της πανδημίας. Με αιτήματα όπως δωρεάν περίθαλψη τζιαι εξέταση covid-19 για ούλλες, ακύρωση πληρωμών ενοικίου τζιαι αναστολή δόσεων τζιαι επιτοκίων, η ομάδα διαχείρισης της σελίδας επιδίωξε σε πρώτο βαθμό να επηρεάσει τον δημόσιο λόγο. Εδημιουργήθηκε επίσης διαδικτυακή σελίδα συλλογής υπογραφών υποστήριξης των αιτημάτων, όπως τζιαι σύνταξη πρότυπου γράμματος προς ιδιοκτήτες κατοικιών για να μπορούν οι ενοικιαστές να ζητήσουν πιο εύκολα μείωση ή αναστολή πληρωμής των ενοικίων τους.

Τούτη η πρώτη αμηχανία απόπειρα αντίδρασης στη lockdown-περίοδο απέτυχε. Η έστω διαδικτυακή απήχηση ήταν ελάχιστη, καθώς εν εκφράστηκε μαζική στήριξη για τα αιτήματα ή τον τρόπο ανάλυσης που επρωωθούσε η σελίδα. Μπορούμε να σκεφτούμε διάφορους λόγους που εξηγούν τούτη την αποτυχία. Καταρχάς, ήταν μια απόπειρα που εν ξεκίνησε οργανωμένα που μια προϋπάρχουσα ομάδα, άρα εν επροϋπήρχαν οι βασικές δομές επικοινωνίας. Τα γεγονότα αλλάσαν ραγδαία, η συνεννόηση όμως ήταν σποραδική τζιαι, αναγκαστικά, αποκλειστικά διαδικτυακή, ενώ έλειπε ο συντονισμός με άλλες πρωτοβουλίες στο νησί. Η σελίδα αποπειράθηκε να μιλήσει με ένα λαϊκίστικο ύφος ούτως ώστε να κερδίσει μαζικότητα. Στην τελική όμως εν εκατάφερε να μιλήσει στην ντόπια εργατική τάξη, ενώ τζιαι τα ίδια τα άτομα που εβουρούσαν το εγχείρημα ήταν διστακτικά ως προς την προπαγάνδισή του. Κάποια που τα αιτήματα εφάνηκε πως μπορεί να εκκάλαν νόημα σε άλλους τόπους αλλά οι στην κυπριακή πραγματικότητα. Πιο τρανταχτό παράδειγμα, το αίτημα ακύρωσης ενοικίων. Στην Κύπρο, σε πολλές περιπτώσεις οι ιδιοκτήτες των σπιθικών/διαμερισμάτων ένεν επενδυτικές εταιρείες που τις οποίες εννά μπορούσε κάποιος άνετα να απαιτήσει αποκοπή κερδών μέσω άρνησης πληρωμών, αλλά οικογένειες τζιαι μικροϊδιοκτήτες. Υπάρχει μια ευρεία ταύτιση με την έννοια της ιδιοκτησίας, αφού ο θεσμός εν διάχυτος κοινωνικά τζιαι, όσον αφορά στους ντόπιους, σχετικά διαταξικό φαινόμενο. Οι ιδιοκτήτες ένεν αντιληπτοί ως παρασιτικό κεφάλαιο, αλλά ως ο θεός, η γιαγιά, η οικογενειακή κληρονομιά. Ο θεσμός της ιδιοκτησίας τζιαι η χωρική τζιαι πολιτισμική του έκφραση εν πολλά σημαντικό κομμάτι της προσοδικής σχέσης της κοινωνίας με το κράτος που μεσολαβεί τζιαι διευκολύνει, ιστορικά, τη μικροϊδιοκτησία. Επίσης, ακόμα τζιαι αριστερές ομάδες ή κόμματα υπερασπίζονται σε μεγάλο βαθμό την ιδιοκτησία με αρκετά συντηρητικούς όρους, οπότε η προσπάθεια λαϊκίστικης απεύθυνσης, σε συνδυασμό με την ανίερη αμφισβήτηση της

θρησκείας των ιδιοκτητών, έπεσε στο κενό. Τούτο εξηγεί τζιόλας την αποτυχία της συλλογής υπογραφών με το σχετικό αίτημα.

Η δεύτερη πρωτοβουλία ήταν η εβδομαδιαία συλλογή τζιαι διανομή τροφίμων τζιαι ειδών πρώτης ανάγκης στον κοινωνικό χώρο Καγμακκί στο Καϊμακλί. Το εγχείρημα ελειτουργούσε ως εξής: εγίνετον κάλεσμα για συλλογή τζιαι διανομή αγαθών μια φορά την εβδομάδα. Την ημέρα τζιείνη έρκετον κόσμος για να φέρει αλλά τζιαι κόσμος για να πιάσει. Η ανταπόκριση ήταν εντυπωσιακή: πάρα πολλής κόσμος ήθελε να προσφέρει τζιαι έφερνε ό,τι εμπορούσε. Παράλληλα, η ζήτηση ήταν επίσης πολλά μεγάλη, που εφανέρωνε τζιαι την άσσημη κατάσταση στην οποία εβρεθήκαν κομμάθκια της εργατικής τάξης, ιδιαίτερα μετανάστριες χωρίς την οικογενειακή στήριξη στην οποία μπορούν να βασιστούν οι ντόπιοι, κατά τη χρονική περίοδο του lockdown.

Συγκρίνοντας τις θκυο πρωτοβουλίες, μπορούμε να συμπεράνουμε πως ένα καθαρά πρακτικό εγχείρημα υλικής αλληλοβοήθειας, με ξεκάθαρα όρια ως μια που τα κάτω εναλλακτική στη φιλανθρωπία, είσσιε πολλά μεγαλύτερη επιτυχία που μια πολιτική διαδίκτυακή καμπάνια. Η διανομή τροφίμων εκατάφερε να απευθυνθεί ακριβώς στις υλικές ανάγκες ενός μέρους της (μεταναστευτικής, κυρίως) εργατικής τάξης, την ώρα που η προώθηση πιο ριζοσπαστικών πολιτικών αιτημάτων απέτυχε να έσσιε μια τέθοκια απεύθυνση. Σε κάθε περίπτωση, μέσα σε ένα γενικότερο πλαίσιο καταστολής, τρομοκρατίας τζιαι αναδιοργάνωσης των ζώων μας, οι κινηματικές πρωτοβουλίες που ελάβαν χώρο κατά τη διάρκεια του lockdown στην Κύπρο ήταν ελάχιστες τζιαι σποραδικές. Οι κινηματικές αδυναμίες εν ήταν βέβαια αποκλειστικά αδυναμία του ντόπιου κινήματος αλλά ήταν αποτέλεσμα τόσο της αμχανιάς τζιαι αβεβαιότητας των ημερών, όσο τζιαι της αδυναμίας του παγκόσμιου ριζοσπαστικού κινήματος να ανταπεξέλθει άμεσα στις νέες συνθήκες που ήβρεν απέναντί του.

7. Κοινοί αγώνες ντόπιων-μεταναστριών

Όσον εθωρούσαμεν μέσα που τα σπίθκια μας τις κιντοποιήσεις των μεταναστών κατά τη διάρκεια της καραντίνας αλλά τζιαι τη σκλήρυνση των αντι-μεταναστευτικών πολιτικών (περιπολίες στην πράσινη γραμμή, πρώτο push back, επιχειρήσεις σκούπα) εζεκίνησε μια συζήτηση στο εσωτερικό μας για το πώς μπορούμε να δείξουμε την αλληλεγγύη μας τζιαι την έμπρακτη στήριξη μας στους αγώνες που εδιούσαν. Ήμασαν μουθκιασμένοι. Η κατάσταση με τον κορονοϊό τζιαι τα μέτρα που επαρθήκαν επεριορίζαν τη δράση τζιαι εσαντανώναν τη σκέψη μας. Έπρεπε να σκεφτούμε πώς να δράσουμε με τούντα πρωτόγνωρα δεδομένα που είχαμε. Παρ' όλα αυτά, παρακολουθώντας την κατάσταση στην Πουρνάρα τζιαι συζητώντας αναμεταξύ μας εσυνειδητοποιήσαμε πόσο αποφασισμένοι ήμασαν για το ότι έπρεπε να γίνει κάτι, μια δράση που να ταραξει τα νερά, μια αντίδραση που να δείχνει πως η κατάσταση τούτη ένενν ανεκτή. Εθέλαμε να δράσουμε άμεσα, κάτι που οι συνθήκες το lockdown εν μας επέτρεπαν. Μετά που πολύωρη συζήτηση επάρθηκε η απόφαση για την πρώτη παρέμβαση στην Πουρνάρα στις 24/5, τρεις μέρες μετά το τέλος του lockdown. Λόγω της δεδομένης κατάστασης, η παρέμβαση εγίνεν στόμα με στόμα, αφού οι συγκεντρώσεις τζιαι οι δημόσιες εκδηλώσεις ήταν ακόμα απαγορευμένες αλλά τζιαι για να μειώσουμε την πιθανότητα να μας περιμένει μεγάλος αριθμός μπάτσων ή ακόμα να μας κλείσουν τον δρόμο προς το

κέντρο κράτησης. Η παρέμβαση ήταν πολλά επιτυχημένη με συμμετοχή 80 περίπου ατόμων. Οι μετανάστες υποδεχθήκαν μας με ενθουσιασμό, ενώσαν τις φωνές τους μαζί μας τζιαι παράλληλα εμιλήσαν μας για τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης τους ως έγκλειστες στο κέντρο κράτησης.

Η μιτσιά στόμα-με-στόμα παρέμβαση είσσιε σοβαρό κοινωνικό αντίκτυπο. Ρεπορτάζ εφημερίδων, δηλώσεις Νουρή για λεγόμενους αντιεξουσιαστές «antifa Λευκωσα», πολιτική υπεράσπιση που συντρόφισσε τζιαι θετικά προσκείμενες αναλύσεις σε ΜΜΕ περιγράφουν το τι ακολούθησε της παρέμβασης. Άρχισε λοιπόν να δημιουργείται πολιτική πόλωση, με τον λόγο υπέρ των μεταναστών να βρίσκεται στο προσκήνιο τζιαι να επικρατεί στη δημόσια σφαίρα. Δυστυχώς για το κράτος τζιαι τους καλοθελητές του, το βλέμμα του κόσμου εν εστράφηκε ούτε στους ακροαριστερούς, ούτε στα «φαινόμενα αναρχίας» στην Κύπρο. Το βλέμμα εστράφηκε στην πραγματικότητα που εβίωναν οι κρατούμενοι στην Πουρνάρα. Οι άθλιες δηλώσεις του Νουρή τζιαι κάποια χυδαία ρεπορτάζ ελειτουργήσαν τελικά υπέρ μας, αφού εφανερώσαν το προσωπείο του ντόπιου κρατικού (τζιαι μη) ρατσισμού τζιαι φασισμού. Η τοπική συγκυρία ήρτεν τζι' έδεσεν με το παγκόσμιο κύμα οργής που ακολούθησε τη δολοφονία του Floyd, τη σταγόνα που εξεσσειλίσε το ποτήρι όσον αφορά τον συστημικό ρατσισμό στις ΗΠΑ - γεγονός που είσσιεν ως αποτέλεσμα κιντοποιήσεις στήριξης του BlackLivesMatter σε πάνω που 150 πόλεις διεθνώς. Μια που τζιείνες ήταν τζιαι η εκδήλωση στη Λευκωσία στις 10 Ιούλη με πρωτοβουλία μαθητών.

Εθεωρήσαμε πολλά σημαντικό σε τούντο κλίμα το οποίο εκτίζετον, να συνεχιστούν οι δράσεις. Επόμενη κίνηση λοιπόν η συνδιοργάνωση αντιρατσιστικής πορείας, με συντροφικές ομάδες που διάφορες πόλεις, στο κέντρο της Λευκωσίας στις 31/5. Την μέρα της πορείας αλλά τζιαι τις μέρες πριν, εδιακατείχε μας τεράστια αγωνία σε σχέση με το πόση συμμετοχή κόσμου εννά είσσιε αλλά τζιαι το πώς εννά οργανώνετον η πορεία σε σχέση με τα μέτρα τζιαι τον πανικό λόγω covid. Ο παγκόσμιος κοινωνικός αναβρασμός τζιαι το έντονο κλίμα μετά που θκυο μήνες καραντίνας, αλλά τζιαι οι στείρες προσπάθειες να δικαιολογηθούν τα αδικαιολόγητα με αφορμή την ψώρα, εβάλαν το σσιερούιν τους στην επιτυχία της πορείας, η οποία προς μεγάλη μας έκπληξη τζιαι χαρά, εζεπέρασε κάθε μας προσδοκία. Παρόλες τις απειλές των μπάτσων για προστίματα τζιαι κυρώσεις σε όποιον επαρέμενε στον χώρο της προσυγκέντρωσης τζιαι εσυμμετείχε στην πορεία, σχεδόν κανένας εν εγκατέλειψε τον χώρο. Τούτο, φυσικά, εν εστάθηκεν εμπόδιο στη στοχοποίηση ατόμων που τους μπάτσους (με πολιτικά ρούχα) τζιαι το γράψιμο προστίμων σε κάποιους μετά το τέλος της πορείας, όταν ο κόσμος εδιαλύετον. Τα προστίματα τούτα ήταν τα πρώτα που εδωθήκαν για συμμετοχή σε πολιτική εκδήλωση μετά το lockdown τζιαι ήπρεπει οπωσδήποτε να αναγνωστούν μέσα στο γενικότερο πλαίσιο της αυταρχικότητας του κράτους αλλά τζιαι στο συγκεκριμένο πλαίσιο απόπειρας ποινικοποίησης των διαδηλώσεων.^[2] Η πρώτη πορεία μετά το lockdown υπήρξε η μεγαλύτερη πορεία που εδιοργανώθηκε που τον αντιεξουσιαστικό χώρο τα τελευταία τουλάχιστον 10 χρόνια. Η αποφασιστικότητα του κόσμου που ήρτε, η οργή που έδειξε, τόσο προς τις μεταναστευτικές πολιτικές, όσο τζιαι γενικότερα προς την εντεινόμενη αυταρχικότητα του κράτους, αλλά τζιαι η ξεκάθαρη αλληλέγγυα στάση στους μετανάστες, ήταν καταλυτικά για την ανατίμηση της συλλογικής μας δυναμικής αλλά τζιαι για την ψυχολογική μας ενδυνάμωση για

THE BAD DAYS WILL END

21/5 άνοιγμα καφέ, εξωτερικών χώρων
24/5 πρώτη κινηματική παρέμβαση στην Πουρνάρα
25/5 άρθρο sigmalive για διαδήλωση «ακροαριστερών» έξω που την Πουρνάρα
25/5 παρέμβαση Συσπείρωσης Ατάκτων στο ΥΠΕΣ – ανακήρυξη του ως μολυσμένη από ρατσισμό περιοχή
26/5 αναφορά νουρή σε antifa lefkosa: «Δεν θα επιτρέψουμε φαινόμενα αναρχίας στην Κύπρο»
27/5 Ανακοινώσεις για μαζικές απελάσεις Γεωργιανών σε συνεργασία με FRONTEX τζιαι πρόθεσης για «εθελοντική επιστροφή» 150 ατόμων στο Καμερούν
31/5 μαζική κινηματική αντιρατσιστική

πορεία στη Λευκωσία
12/6 ανακοίνωση ΥΠΕΣ για επαναφορά πουρνάρας στην προ-covid λειτουργία της από 15 Ιούνη
13/6 μαζική κινηματική αντιρατσιστική πορεία στη Λεμεσό
18/6 ανακοίνωση «Νέας Μεταναστευτικής Πολιτικής»
29/6 δεύτερη παρέμβαση στην Πουρνάρα
22/7 Αυθόρμητη αντισυγκέντρωση στην Αγλαντζιά μετά που κάλεσμά «ομάδας πολιτών» για εκδήλωση ενάντια στα σχέδια για δημιουργία χώρου στέγασης μικρού αριθμού αιτητών ασύλου

συνέχεια των αγώνων.

Η δυναμική που εδημιουργήθηκε εκράτησε για λίγο ακόμα με τη μεγάλη αντιρατσιστική πορεία στη Λεμεσό, στα μέσα του Ιούνη τζιαι τη μετέπειτα επιστροφή στην Πουρνάρα, με μια δεύτερη παρέμβαση. Η πορεία στη Λεμεσό εσύνδεσε τον αγώνα εναντίον στα κέντρα κράτησης με την έξαρση ρατσισμού στο νησί, αλλά τζιαι με τις τότε δηλώσεις του αντιδημάρχου Λεμεσού Σύκα.^[3] Η τελευταία παρέμβαση στην Πουρνάρα, αν τζιαι μικρότερη αριθμητικά, ήταν εξίσου σημαντική με τις προηγούμενες, εφόσον εν είσσιεν αλλάξει τίποτε ουσιαστικά ακόμα. Να σημειωθεί ότι η παρουσία διαφορετικού κόσμου στην εν λόγω πορεία ήταν ενθαρρυντική, γιατί έδειξε το εύρος που είσσιεν πιάνει το κίνημα τον τελευταίο τζιαιρό. Βέβαια, το γεγονός ότι εν εκρατήσαμε μια σταθερότητα κόσμου τζιαι μια συνέχεια εδημιούργησε τζιαι προβληματισμούς. Σημειώνουμε επίσης πως παρόλο που οι μπάτσοι εμοιράσαν κάποιες απειλές στην αρχή της συγκέντρωσης, εν εμοιράσαν ούτε ένα πρόστιμο, κάτι που δείχνει πως οι κανόνες έννεν τζιαι τόσο απόλυτοι.

Η ανακοίνωση του ΥΠΕΣ που ακολούθησε στα μέσα του Ιούνη για επιστροφή του κέντρου στην κανονική του λειτουργία, εν μας εκαθησύχασε. Εξέραμεν ότι παρά τη νίκη που επετύχαμε συλλογικά με το άνοιγμα της Πουρνάρας, οι αγώνες μας εν εσταματούσαν δαμέ. Τζιαι οι αγώνες που ήδη εγίναν παρά την επιτυχία τους είχαν τζιαι κάποιες προβληματικές, πολλές που τις οποίες εν επερνούσαν ακριβώς που τα σσιέρκα μας. Μια που τούτες ήταν η μειωμένη συμμετοχή μεταναστών στις δράσεις μας λόγω του ρίσκου σύλληψης ή απελάσής τους. Δυστυχώς τα εμπόδια που βρίσκουμε στο να συναντηθούν οι αγώνες μας με τους δικούς τους έννεν πάντα αποκλειστικά φταίξιμο της καταστολής του κράτους. Τα βιώματα τζιαι τα κοινωνικοπολιτισμικά χαρακτηριστικά τα οποία αποκτήσαμε μεγαλώνοντας, όπως όμως τζιαι η γλώσσα έκφρασης, δημιουργούν κενά που πρέπει να μάθουμε να γεφυρώνουμε. Κενά, που όσο τζιαι να αφηφούμε αναγνωρίζοντας πως εν μας διαχωρίζουν ουσιαστικά με τις μετανάστριες, ούτε ως προς την ανθρώπινη ιδιότητα, αλλά ούτε ως προς την ταξική μας θέση, εν παύουν να υπάρχουν. Χωρίς να εξαλείψουμε τις διαφορές μας λοιπόν, ας δούμε πως συνεχίζουμε, πως χτίζουμε σχέσεις καθημερινές τζιαι πως μπορούμε να ζυμωθούμε μαζί τους, δημιουργώντας κοινές αντιστάσεις. Ο πιο αποτελεσματικός τρόπος να κατανοήσουμε τους τρόπους οργάνωσης τζιαι δράσης τους, εν μέσω της επαφής μαζί τους. Επαφής που είδαμε πως έσσει την προοπτική να χτιστεί οργανικά μέσω αράγματος σε πλατείες, της δημιουργίας ενός κοινού εδάφους στους χώρους εργασίας τζιαι μέσω πρωτοβουλιών όπως το χιπκοπ λαβ στην αγορά^[4] στο οποίο η κουλτούρα του χιπκοπ που εμοιραζούμασαν υπερέβηκε για λίγο τις διαφορές μας.

8. Τζιαι τωρά τι;

Οι αγώνες που επεριγράψαμε εκλείσαν τον κύκλο τους. Πιστεύουμε εν πολλά σημαντικό να δούμε τι μπορούμε να μάθουμε που τις διαδρομές που εχαράξαν, έτσι ώστε τούτη η εμπειρία να μας βοηθήσει στους αγώνες που τρέχουν τωρά τζιαι σε όσους έρχονται. Σε γενικές γραμμές, τζιαι όπως συζητούμε πιο πάνω, η εμπειρία τούτων των αγώνων ελειτούργησε σαν ένας φακός για να καταλάβουμε λίγο καλλύτερα τη συγκυρία στην οποία

βρισκόμαστε. Παράλληλα, έχουν πολλά να μας πουν για το ίδιο το κίνημα, τη θέση του στην κοινωνία, τις δομές τζιαι τις σχέσεις στο εσωτερικό του. Τούτο το κείμενο έδωκεν μας την ευκαιρία να γίνουν τούτες οι συζητήσεις συλλογικά τζιαι να γραφτούν κάτω, να επικοινωνηθούν προς τα έξω τζιαι επιλέγουμε να το κλείσουμε με τα συμπεράσματα τζιαι τις υποθέσεις που εκάμαμε ως συνέλευση, με το βλέμμα στους αγώνες του μέλλοντος.

Ο αντιεξουσιαστικός χώρος της Κύπρου εν μικρός, τζιαι πολλές φορές οι δράσεις τζιαι ο λόγος του εν έχουν ιδιαίτερη απήχηση. Τούτο πολλές φορές εδημιουργεί μια αίσθηση ματαιότητας, που πάνω κάτω μεταφράζει την απουσία πολλών ή νέων ατόμων στις διαδικασίες του χώρου ως πολιτική αποτυχία μας. Αναμφίβολα οι αριθμοί παίζουν ρόλο στις δράσεις τζιαι τις δυνατότητές μας, όμως η λογική των «ψηφών» ή των «μελών» του χώρου εν προβληματική λόγω της αδυναμίας της να εξηγήσει τα αποτελέσματα της δραστηριότητάς μας, πέρα που ένα αόριστο «εν μια τρύπα στο νερό». Τούτη η λογική, στην οποία καταλήγουμε τζιαι εμείς πολλές φορές, δυσκολεύεται να δει με ποιους τρόπους επηρεάζουμε την κοινωνική κίνηση, τη δημόσια συζήτηση τζιαι την κρατική πολιτική. Οι θκυο μεγάλες αντιρατσιστικές διαδηλώσεις βέβαια επιβεβαίωσαν, τζιαι στο επίπεδο των αριθμών, ότι τελικά μπορεί να έχουμε παραπάνω επιρροή απ' ότι νομίζουμε, απλά με διαφορετικούς τρόπους. Στην ουσία εφανερώσαν πως η χρόνια ενασχόληση (όχι μόνο δική μας, εννοείται) με το μεταναστευτικό, οι καμπάνιες αλληλεγγύης σε μετανάστες τζιαι μετανάστριες τζιαι η σύνδεση του μεταναστευτικού με άλλα ζητήματα επηρεάσαν πολλούς τζιαι πολλές έξω που το εσωτερικό τζιαι τη στενή περιφέρεια του αντιεξουσιαστικού χώρου. Εν σημαντικό να αντιληφθούμε ότι ο κόσμος που εκατέβηκε στις πορείες πολλά πιθανόν να μεν συμφωνεί με ούλλα όσα λαλούμε, αλλά ήβρεν ένα κοινό έδαφος με τη στάση τζιαι την πρωτοβουλία μας. Η ειλικρίνεια τζιαι το πάθος που εβάλαμε κάτω για τον αγώνα της Πουρνάρας αγαλιάστηκε πολλά παραπάνω που την πιο λαϊκίστικη, σοβαρή απόπειρα για κοινωνική αλληλεγγύη εν μέσω lockdown. Ξεφεύγοντας που μια στείρα λογική αντιφασιστικού member-club, πρέπει να δούμε πως χτίζουμε σχέσεις με τζιαινούρκο κόσμο, πως χτίζουμε μια κοινότητα τζιαι ένα κίνημα. Πρέπει να εύρουμε τρόπους οι εμπειρίες τζιαι οι γνώσεις μας να επιτρέπουν τζιαι σε άλλες να δρουν μαζί μας, αντί να μας διαχωρίζουν ως ειδικούς του αντιφασισμού. Τα άτομα τζιαι οι παρέες που ήρταν στις πορείες ένεν απλά «δικοί μας», εν σάρκα που την πολιτική σάρκα μας, εν το κυπριακό αντιφασιστικό κίνημα με ή χωρίς εμάς.

Με το τέλος του αγώνα για την Πουρνάρα υπήρχε, ομολογουμένως, μια κούραση ανάμεσά μας. Ο αγώνας των κρατούμενων είσσιεν νικήσει, τζιαι μετά τη δεύτερη παρέμβαση στο κέντρο κράτησης η ένταση, η συχνότητα των δράσεων εμειώθηκε σημαντικά. Πολλές φορές νιώθουμε ότι τα ζητήματα βουρούν τζιαι εν τα προλαβαίνουμε, ότι έχουμε κινηματικά καθήκοντα που πρέπει να εκπληρώσουμε πάση θυσία, άσχετα αν λιώνουμε που δουλειά τζιαι ρουτίνα. Τούτο, σε συνάρτηση με τις ελλείψεις άμεσων, χειροπιαστών αποτελεσμάτων που τις δράσεις σε πολλές περιπτώσεις, όπως αναφέραμε, οδηγά σε απογοήτευση, κούραση τζιαι εν τέλει δυσφορία με το κίνημα. Οι παρακαταθήκες του mainstream ακτιβισμού εν μας αφήνουν ανεπηρέαστους, αφού σε γενικές γραμμές αναπαράγεται μια κατάσταση όπου βουράς για το κίνημα στα 20s σου, στα 30s ξεκινάς τζιαι κουράζεσαι τζιαι ως τα 40 σου εν σώννεις άλλο. Εν σημαντικό να δώσουμε στην κοινωνική αναπαραγωγή του

χώρου τη σημασία που της αξίζει. Να επανανοηματοδοτήσουμε ρόλους τζαι σχέσεις ανάλογα. Παράλληλα, υπάρχει μια ανάγκη να συλλογικοποιήσουμε τους μηχανισμούς άμυνας απέναντι σε τούτην ούλληνη τη μαυρίλα που κάποτε φαίνεται να μας καταπίνει ολοκληρωτικά. Η φροντίδα τζαι οι συντροφικές σχέσεις εν πολλά σημαντικές στο να μπορούμε να είμαστε ενεργές σε βάθος χρόνου. Το στερεότυπο του αντιφασίστα ως σκληρού, μυώδη άντρα πέρα που αναχρονιστικό, εν αναγνωρίζει ούλλη την κρυφή δουλειά τζαι συναισθηματική επεξεργασία που επιτρέπει στο κίνημα να συνεχίζει να υπάρχει. Τούτος ο κόπος της φροντίδας, που βαραίνει δυσανάλογα γυναίκες συντρόφισσες, πρέπει να διαχυθεί μέσα στο σύνολο των σχέσεων τζαι δομών που οικοδομούμε. Επίσης εν σημαντικό να αντιληφθούμε τζαι ότι τα πολλά διάφορα, καφενέδες τζαι εκδηλώσεις, που γενικά είχαν χαρακτήρα διασκέδασης, επαίξαν τον ρόλο τους ως μορφές συλλογικής φροντίδας τζαι ξεσκάσματος. Το να περνούμε καλά ένεν κακό τζαι εν προβληματικό να μπαίνει σε αντιδιαστολή με την πιο σοβαρή, υποτίθεται, πολιτική δράση. Μπορούμε μάλιστα να αναρωτηθούμε αν υπάρχουν τρόποι να συνδέσουμε τα θκυο. Να σκεφτούμε τρόπους να δημιουργηθούν σημεία αναφοράς, χώροι τζαι σχέσεις, στο μεταίχμιο της επιθυμίας τζαι της πολιτικής.

Πιστεύουμε ότι οι αγώνες για την Πουρνάρα ήταν πολλά σημαντικοί, σε μια εξαιρετικά δύσκολη περίοδο αυταρχισμού τζαι παγκόσμιας αντιδραστικότητας. Πέρα που το ότι εκαταφέραν, για μια στιγμή τζαι για ένα συγκεκριμένο ζήτημα, να κόψουν τη φόρα του αυταρχικού κράτους τζαι του πολέμου, που τούτο διεξάγει ενάντια στους μετανάστες τζαι την εργατική τάξη, εδώκαν κουράγιο τζαι νέα πνοή στο ανταγωνιστικό κίνημα. Συνεχίζουμε, κρατώντας τις νίκες τζαι τις ήττες μας, τζαι τα μαθήματα που μας εδώκαν. Συνεχίζουμε,

αναγνωρίζοντας τη σημασία του ψυχισμού τζαι της επίδρασης του πολιτικού τζαι κοινωνικού συναισθήματος στες δυνατότητές μας. Συνεχίζουμε, ψάχνοντας νέους τρόπους να επικοινωνούμε, ως χώρος, τζαι προς τα μέσα τζαι προς τα έξω. Συνεχίζουμε, χτίζοντας σχέσεις τζαι δομές, χτίζοντας ένα οργανωμένο τζαι μαχητικό αντιφασιστικό κίνημα. Συνεχίζουμε, κρατώντας την υπενθύμιση που τους πρώτους αγώνες εν μέσω πανδημίας, ότι έχουμε τη συλλογική δυνατότητα να παρέμβουμε τζαι να επηρεάσουμε τζαι συνειδήσεις τζαι πολιτικές. Τα όρια που θέτει το κράτος που παρουσιάζει τον εαυτό του σαν παντοδύναμο, ραγίζουν χάρη σε στρατηγικές κινήσεις στους κατάλληλους χώρους τζαι χρόνους. Τούτα τα όρια ένεν απόλυτα, λοιπόν, ούτε τζαι η πραγματικότητα που τα συνθέτει, ούτε τζαι τα συναισθήματα που τούτα παράγουν. Εν στο σσιέρι μας να μεν κυριαρχήσει ο φόβος.

[1] *antifa leukosa*, 2020. *Η Πανδημία, η Καραντίνα & Εμείς (μυροσούρα)*. Μπορεί να βρεθεί στο antifanicosia.espinblogs.net

[2] *Λίλιους μήνες μετά, συγκεκριμένα τον Αύγουστο, η αστυνομία ανακοίνωσε νέα μέτρα για τη διεξαγωγή διαδηλώσεων. Μεταξύ άλλων, απαγορεύεται πλέον ο διαμοιρασμός φυλλαδίων τζαι πρέπει να ορίζεται διοργανωτής πορείας που οφείλει να διά αναφορά στους μπάτσους. Ολόκληρο το άρθρο: «Πολίτης». Τα πέντε μέτρα που θα πρέπει να τηρούν οι πολίτες στις διαδηλώσεις, 31/08/2020*

[3] *Sigmalive*, *Σάλος απ' την ανάρτηση Σύκα «είμαι ρατσιστής» - Τι λέει ο ίδιος, 04/06/2020*

[4] *DIY Hip-hop & Open Mic που εκαλέστηκε στόμα με στόμα στες 17.07.20, antifanicosia.espinblogs.net/archives/807*

ΜΙΑ ΣΕΝΙΔΑ ΤΑΞΙΚΗΣ ΜΝΗΜΗΣ

Οι φωτογραφίες που ακολουθούν εν που το αρχείο ενός συντρόφου ενεργού που τη δεκαετία του '70. Αντιπροσωπεύουν τη γλώσσα τζιαι το βλέμμα μιας προηγούμενης γενιάς ριζοσπαστικής πολιτικής, πράματα πολλά ξένα τζιαι πολλά οικεία ταυτόχρονα. Ξένα επειδή τα βιώματα των εμφύλιων συγκρούσεων τζιαι του πολέμου του '74 εν μπορούμε να τα νιώσουμε εμείς που εν τα προλάβαμε. Οικεία επειδή τα βήματά τους εν γνώριμα, επειδή παρπατούμε στα χνάρια τους. Τζιαι όταν κάμνουμε δικά μας βήματα βρίσκουμε τες πατημασιές τους ομπρός μας τζιαι πλάι μας. Η Λευκωσία, οι στρατοί, η μοιρασμένη εργατική τάξη: που τα '70s μέχρι σήμερα θωρούμε τα νήματα των αγώνων που μας συνδέουν με το παρελθόν των συντρόφων τζιαι την καθημερινότητα της πόλης τζιαι συνεχίζουμε τες προσπάθειες τους για τα τόσο απλά τζιαι τόσο δύσκολα μαζί.

Στην πρώτη φωτογραφία [Α] θωρούμε στιγμιότυπο που την φαινομενικά πρώτη τζιαι ιδρυτική διαδήλωση της εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς. Έτος 1975, οι διαδηλωτές προσπαθούν να παρεμποδίσουν κομβόι που μεταφέρει Τουρκοκύπριους με στρατιωτική συνοδεία στο βόρειο κομμάτι του νησιού, στα πλαίσια ανταλλαγής πληθυσμών. Ενδιαφέρον στοιχείο εν την στιγμή

της γέννησης της η εξωθεσμική αριστερά εν είσισε ακόμα ενστερνιστεί τη διζωνικότητα (όπως ακνοφαίνεται στο πανό αριστερά), κάτι που σε μεταγενέστερο στάδιο έγινε βασικός πυλώνας της ταυτότητας του εν λόγω πολιτικού χώρου.

Κατά τη διάρκεια της δεκαετίας του '80 η Παλιά Λευκωσία, σε μεγάλο βαθμό ερειπωμένη τζιαι εγκαταλελειμμένη [B & E] γίνεται πεδίο δράσης τζιαι ζύμωσης της εξωθεσμικής αριστεράς, σε διάφορα στέκια όπως ο Προλάτης ή το τείλοποιέον Πράσινη Γραμμή, τζιαι έντυπα εγχειρήματα όπως το Δελτίο Συζήτησης τζιαι το Εντός των Τειχών. Παράλληλα, μέσα στα ίδια δρομούθκια λαμβάνει χώρο τζιαι η ιδεολογική σύγκρουση με τους νοσταλγούς της Ένωσης τζιαι του πραξικοπήματος που αννοίζουν το σουβλιτζίδικο Αιγαίο τζιαι πουλούν επανάσταση στα έντυπα Ωρυμαγδός τζιαι Ένωσης. Ενδεικτικό ότι αρκετοί που τους πρωταγωνιστές τζιαινού του κύκλου εν μέρος της κρατικής ιδεολογικής μηχανής σήμερα, όπως ο Πρόδρομος Προδρόμου, ο Λάζαρος Μαύρος τζιαι η Ιωάννα Παναγιώτου.

Ακροβατώντας στα όρια της Πράσινης Γραμμής, άτομα που την εξωκοινοβουλευτική αριστερά εψάναν επαφές με άλλους αριστερούς που την βόρεια πλευρά της γραμμής. Η φωτογραφία

τούτη που τη βόρεια Λευκωσία [Γ] κάπου μες το '80 εβρέθηκε σε προσωπικό αρχείο με αλληλογραφία με Τουρκοκύπριους, σε μια εποχή που η επικοινωνία ήταν πάρα πολλά δύσκολη με τα γράμματα μεταξύ βορρά-νότου να πρέπει να ταξιδέψουν μέσω 2 ή 3 χωρών για να φτάσουν στον προορισμό τους...

Παράλληλα, η δεκαετία του '80 εσηματοδότησε τζιαι τα πρώτα κινήματα πολιτικής τζιαι κοινωνικής οικολογίας με το άνοιγμα του ζητήματος του Ακάμα, κυρίως μέσα που τες σελίδες του «Εντός των Τειχών» τζιαι την ομάδα «Φίλοι του Ακάμα». Στη φωτογραφία [Δ] θωρούμε έργα της εταιρείας του Φωτιάδη στην Φοντάνα Αμορόζα, στο κέντρο δηλαδή της περιοχής του Ακάμα. Πιθανότατα η φωτογραφία να λήφθηκε κατά τη διάρκεια μιας που τες επισκέψεις που εκάμνα οι «Φίλοι» στην περιοχή. Το οικολογικό κίνημα ήταν όμως μια που τες ιδεολογικές απώλειες της εποχής αφού ηγεμονεύτηκε έκτοτε που το εθνικιστικό κόμμα του Περδίκη, κάτι που έσειε αμφισβητηθεί έμπρακτα την τελευταία 5ετία, κυρίως μέσα που την δράση της Πρωτοβουλίας για τη Διάσωση των Φυσικών Ακτών.

ΦΩΝΗ 1:

**Όπου κάτω, σηκωθώ τζιαι φύω
ύστερα εν τζιοιμούμαι
που κάτι ξιμαρισμένες φωτογραφίες στους τοίχους
τζιαι στες βιτρίνες
των μουσείων αγώνος
των άγονων μουσείων
των μουσείων της αγωνίας
τζιαι των πισικλιασμένων στους τοίχους μυαλών.
[...]**

Ανοιξη.

**Τζιαι εξικάστηκα πάλε
να ποταυρίζουμαι πάνω που πλιθαρένιους τοίχους
τζιαι πέτρινες καμάρες
εξεκάστηκα να θκιαβάζω
την ιστορίαν του αμμαθκιού που ποσσιεπάζει.**

Αποσπάσματα που το ποίημα «Η ιστορία του αμμαθκιού που ποσσιεπάζει», του Αδωνη Φλωρίδη

Μια ζωή με σε βαρέλλες τζιαι συρματομπλέγματα, μια ταυτότητα διχασμένη, μια γλώσσα που ταπεινώνει τζιαι τσακρά, μια συλλογική μα ασήκωτη κληρονομιά... Παρακολουθώντας την ταινία *Tongue*, μια που τες πιο σημαντικές κινηματικές απόπειρες στον χώρο του ντοκιμαντέρ στην Κύπρο, είδαμε κατάματα τες δικές μας ατομικές τζιαι συλλογικές ταυτότητες σε κρίση, τους δικούς μας αγώνες του παρελθόντος τζιαι του μέλλοντος, τη δική μας υπαρξιακή δίνη στο διχασμένο νησί.

Το ντοκιμαντέρ ακολουθεί τη ζωή του συντρόφου Κωστή Αχνιώτη, μιας που τες ηγετικές μορφές του δικοινοτικού κινήματος τζιαι της ριζοσπαστικής αριστεράς. Μέσα που τη ζωή του ανικνεύονται οι εμπειρίες της πρώτης μετά-το-'74 γενιάς που εδιερωτήθηκε, που αμφισβήτησε, που άσκησε ριζοσπαστική κριτική στο κυπριακό υπάρχον: είμαστε κυπριαίοι ή έλληνες; θέλουμε ένωση ή ομοσπονδία; εν δυνατόν να εκάμαμε τζιαι εμείς ιστορικά εγκλήματα; πως μιλούμε με τους τουρκοκυπρίους, πως βρίσκουμε μια κοινή γλώσσα; πως ζούμε πίσω που τα συρματομπλέγματα, μπροστά στες βαρέλλες, στες διχασμένες μας γεωγραφίες;

Το ντοκιμαντέρ αποτελεί πολύτιμο εργαλείο για το ανταγωνιστικό κίνημα, επειδή καταφέρνει να παρουσιάσει τα ερωτήματα που εβασανίζαν την προηγούμενη ριζοσπαστική γενιά με τα ερωτήματα που βασανίζουν τη δική μας. Μέσα που το κριτικό νήμα της αφήγησης των δημιουργών συνδέονται οι αγώνες του χτες με του σήμερα: η «καποίκηση» της γόνιμης ερήμου που υπήρξε η παλιά Λευκωσία των 80's συναντά τους αγώνες για τα κοινά τζιαι το δικαίωμα στην πόλη. Οι πρώτοι αγώνες για την προστασία του Ακάμα συναντούν τες σύγχρονες μαζικές οικολογικές διεκδικήσεις. Οι πρώτες απόπειρες για τη δημιουργία ενός δικοινοτικού κινήματος πριν ακόμα το άνοιγμα των οδοφραγμάτων συναντούν τες δικοινοτικές αντιμιλιταριστικές πορείες τζιαι τους σημερινούς αγώνες για τη διάρρηξη της κυριαρχίας του εθνικιστικού τρόπου σκέψης.

Η «γλώσσα που τσακρά» έννευ άλλη που τη γλώσσα όσων εστερηθήκαν της δυνατότητας να εκφραστούν. Το «μάτι που ποσσιεπάζει» τη διαιρεμένη Λευκωσία έννευ άλλο που τη συλλογική μαθηκιά όσων εκρυφοκοιτάξαν μέσα που τα πεδία βολής τζιαι τες «νεκρές» ζώνες, όσων επίμονα ακόμα θωρούν την Αλόα τζιαι την Άσσια, όσων εφανταστήκαν μια διαφορετική πόλη, μια καλύτερη ζωή. Όσο για 'μας, είμαστε σάρκα που τη σάρκα τούντης συλλογικής μαθηκιάς. Είμαστε κομμάτι της γενιάς που αναγίωθηκε πολιτικά στη Φανερωμένη, δίπλα ακριβώς που τα φυλάκια τζιαι τα εθνικιστικά σύμβολα. Που τη μάχη για τον δημόσιο χώρο στην πλατεία ως τες μαθητικές συνελεύσεις της σκαπούλας το 2011, που τες δικοινοτικές αντιμιλιταριστικές πορείες ως την κατάληψη του buffer zone, που τους οικολογικούς αγώνες ως τες δράσεις αλληλεγγύης σε μετανάστες, εγίναμε «μμάθκια που ποσσιεπάζουν» μέσα σε μια πόλη αφιλόξενη, που το συλλογικό μας πείσμα τζιαι ο ενθουσιασμός της συνύπαρξης εκάμαν μας να πιστέψουμε πως μπορούμε να αλλάξουμε.

Η ταινία μιλά για τους χώρους τζιαι χρόνους που κουβαλούμε, είτε το συνειδητοποιούμε είτε όι, στον συλλογικό τρόπο σκέψης μας, στην κοινή πολιτική μας εμπειρία. Με αφετηρία τις πρώτες κουβέντες που εκάμαμε για το κυπριακό ως μια στροφή προς το να μάθουμε την ιστορία μας, να εμπλακούμε τζιαι να ανικνεύσουμε τες γεωγραφίες που μας εδιαμορφώναν, η ταινία καταλήγει στην ανάδειξη της ιστορίας ενός αγώνα που εν γεμάτος ήττες - μα τζιαι μιας επίμονης αισιοδοξίας που κάπου κάπου κρύφκει τη δυνατότητα να φανταστούμε άλλες γλώσσες, άλλες γεωγραφίες, άλλες ιστορίες.

ΦΩΝΗ 2:

*«Αναγκαστικά γυρεύουμε μια γλώσσα που να μπορεί να τα εκφράσει, μια γλώσσα που ενώ μιλά για απώλεια να φέρει τζιαι το κλάμα της γέννας μαζί, να 'σσει τη δυναμική της ιστορίας τζιαι την ποιητική των παραμυθιών που αναγινώνουν κοπελλούθκια τζιαι πλάθουν φαντασιακά καταφύγια.»
Απόσπασμα που την ταινία*

Ο τρόπος με τον οποίο εν να θέσεις κάτι εν εξίσου σημαντικό με το περιεχόμενο της θέσης σου: γι' αυτό γυρεύουμε να βρούμε τον τρόπο έκφρασης που εν να γεφυρώσει το τι θέλουμε να πούμε με το πως εν να το πούμε. Γι' αυτό γυρεύουμε έναν τρόπο έκφρασης που να εργαλείο αυθεντικής έκφρασης των δικών μας κομμαθκιασμένων ταυτοτήτων.

Γράφοντας το περιοδικό που κρατάτε στα σισέρκα σας, ήδη που το 1ο τεύχος επροκύψαν μεταξύ μας εκτεταμένες συζητήσεις για τη γλώσσα που χρησιμοποιούμε: Κατά πόσο το να χρησιμοποιούμε κυπριακά εν κοινωνικό-πολιτική θέση που θέλουμε να υιοθετήσουμε; Πως χρησιμοποιούμε το ελληνικό αλφάβητο για να γράψουμε; Κατά πόσο προωθώντας την κυπριακή διάλεκτο/γλώσσα κινδυνεύουμε να ολισθήσουμε στην προώθηση του κυπριωτισμού ως πατριωτισμού της ταυτότητας;

Εν ήβραμε ιδανικές απαντήσεις: η συζήτηση μεταξύ μας συνεχίζεται. Το σημαντικότερο συμπέρασμα στο οποίο εκαταλήξαμε, εν πως θέλουμε να είμαστε σε θέση να εκφραστούμε τοποθετώντας όσο το δυνατόν λιγότερους φραγμούς στην ίδια μας την έκφραση. Φραγμούς που ήβραμε μπροστά μας που μωρά, όταν ήδη ο κυρίαρχος λόγος σε σχολεία, ΜΜΕ, εκκλησίες κ.τλ. επέβαλλε αυστηρά την χρήση της ελληνικής γλώσσας τζιαι διαλέκτου. Η χρήση της κυπριακής - το εν εν γλώσσα ή διάλεκτος εν άλλη συζήτηση - έσσει αν μη τι άλλο μια χροιά ριζοσπαστικότητας, ακριβώς επειδή επανοικειοποιούμαστε, μέσω της γραφής, τη γλώσσα με την οποία σκέφτομαστε, με την οποία εμεγαλώσαμε τζ' εκτίσαμε σχέσεις.

Οι γλώσσες, σε αντίθεση με το τι μας μαθαίνουν στα σχολεία, έννευ αμετάβλητοι παράγοντες στον χρόνο, οι οποίοι αποδεικνύουν, δέθεν, την καταγωγή της εθνικής ταυτότητας. Οι γλώσσες αλλάσσουν, εξελίσσονται, επηρεάζονται που άλλες γλώσσες, χρησιμοποιούνται διαφορετικά που διαφορετικές κοινωνικές τάξεις. Στη δικιά μας περίπτωση η πραγματικότητα τούτη εν ακόμα πιο έντονη. Η γλώσσα την οποία χρησιμοποιούμε αποτελεί ένα συνονθύλευμα διαφορετικών γλωσσών τζιαι διαλέκτων της περιοχής. Η άνοδος του ελληνικού εθνικισμού στο νησί έφερε μαζί του όμως μια μακρά διαδικασία ελληνοποίησης της κυπριακής γλώσσας. Μέσα σε τούτο το πλαίσιο αποβάλλονται που το λεξιλόγιό μας, μεταξύ άλλων, ούλλο τζιαι παραπάνω λέξεις που προέρχονται που τα τούρκικα. Η εμπέδωση της διχοτόμησης, την οποία βιώνουμε σήμερα, περνά μέσα τζιαι που την εμπέδωση της καθαρότητας της γλώσσας. Καταλήγουμε κάπως έτσι να θωρούμε τις διχασμένες μας ταυτότητας στον καθρέφτη: εμάς τζιαι τη γλώσσα μας που τσακρά.

Ε
Σ
Γ
Ζ
Ο
Τ

ΤΟ ΔΙΚΤΥΟ ΤΗΣ ΔΕΞΙΑΣ ONLINE ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ

από το #GamerGate μέχρι το Alt-Right

Η σχετικά πρόσφατη φρικαλέα ρατσιστική τρομοκρατική επίθεση στο Ηαπαυ [βλέπε υστερόγραφο], αλλά και το περσινό χτύπημα στο Christchurch^[1] μάς ώθησαν να ασχοληθούμε με το μοντέρνο ρεύμα της ακροδεξιάς που έγινε γνωστό ως alt-right. Η ονομασία alt-right, συντομία για το Alternative Right (Εναλλακτική Δεξιά), αναφέρεται σε ένα δίκτυο ακροδεξιών ομάδων και προσωπικοτήτων που έχουν στη βάση τους ιδεολογίες όπως η λευκή υπεροχή (white supremacy), ο αντισημιτισμός και η εναντίωση στη μετανάστευση. Αποτελεί κατά βάση ένα διαδικτυακό φαινόμενο που γεννήθηκε την περασμένη δεκαετία στις ΗΠΑ. Εκ πρώτης όψεως, το alt-right φαίνεται να αποτελεί μια τάση που διαφέρει οργανωτικά και μεθοδολογικά από κλασικά ακροδεξιά και νεοναζιστικά κινήματα. Οι ομοιότητες όμως υπάρχουν, ιδιαίτερα στο επίπεδο του λόγου, το οποίο παρουσιάζει ομοιότητες ακόμα και με συντηρητικά κόμματα και παρατάξεις. Ως πρώτη επαφή μας με το θέμα, θεωρήσαμε χρήσιμο να μεταφράσουμε ένα σχετικό κείμενο από το 125^ο τεύχος του γερμανικού αντιφασιστικού περιοδικού Antifaschistisches Infoblatt.

Το alt-right είναι ένα πολύμορφο ακροδεξιό ρεύμα που χρησιμοποιεί διάφορες τακτικές -κυρίως μέσω του διαδικτύου- για να προσελκύσει και να ριζοσπαστικοποιήσει άτομα. Οι συγγραφείς του κειμένου Ditteich και Rathje ρίχνουν φως στα δίκτυα των, εν μέρει, ιδιόμορφων ακροδεξιών τρομοκρατών του alt-right και τις σχέσεις τους με την gamer σκηνή. Ψάχνουν τις ιστορικές ρίζες των δολοφόνων σε μισογυνιστικά και αντιφεμινιστικά κινήματα, αναλύουν διάφορα από τα μέσα που χρησιμοποιούν και αναφέρουν ηγετικές φιγούρες του κινήματος. Εν τούτοις, λόγω του ότι το κείμενο εκδόθηκε μερικούς μήνες πριν τη σφαγή στο Ηαπαυ, λείπει η οποιαδήποτε αναφορά σε αυτή. Σε μια απόπειρα ανανέωσης του κειμένου, προσθέσαμε μερικές γραμμές για το συμβάν ως υστερόγραφο.

As στρέψουμε για λίγο τον φακό στα δικά μας δεδομένα, για να αναλύσουμε την κατάσταση στο πλαίσιο της κυπριακής πραγματικότητας. Δεν είναι σπάνιες οι φορές που συνωμοτικές θεωρίες, τύπου grand replacement («η μεγάλη αντικατάσταση») ή η πιο γνωστή στην Κύπρο ως «ισλαμοποίηση», ήχησαν στο τύμπανο του αφτιού μας. Ούτε λίγα ήταν τα ρατσιστικά άρθρα, κείμενα, σχόλια στο διαδίκτυο κτλ., που μας ερέθισαν τον αμφιβληστροειδή χιτώνα.

ΥΠΕΣ, πολιτικοί, ευυπόληπτοι πολίτες, ποταποί δημοσιογράφοι και σύσσωμο το φάσμα της δεξιάς ψάλλουν τα περί «ισλαμοποίησης», δημιουργώντας ένα κλίμα φόβου, ανασφάλειας και έχθρας στους πολίτες απέναντι στους μετανάστες.* Έτσι, πέρα από τις «νόμιμες σκούπες» των μπάτσων, στρώνεται το έδαφος για φασιστικές επιθέσεις. Χαρακτηριστικό παράδειγμα υπήρξε ο οργανωμένος «περίπατος» ελαμιτών στη Χλώρακα και την παλιά Λευκωσία. Με βάση τη δεξιά αφήγηση: στην Κύπρο, εκτός από την ασύμμετρη απειλή των μεταναστών, υπάρχει και η απειλή της τουρκοποίησης μέσω των εποίκων. Μία απειλή τραμουντάνα, αφού έρχεται από τον Βορρά, η οποία έχει στόχο να αλλοιώσει τον φυλετικό χαρακτήρα του νησιού. Όπως θα δούμε στο κείμενο, παρόμοιοι είδους θεωρίες συνωμοσίας διέπουν και τους ακροδεξιούς τρομοκράτες. Χρησιμοποιώντας τέτοιες θεωρίες αλλά και με βάση την ανάγκη τους για αυτοπροβολή, παρακινούνται και δικαιολογούν τις δολοφονικές τους ενέργειες.

Εστιάζοντας στον δολοφόνο του Christchurch, ενδιαφέρον προκαλεί το «εκπαιδευτικό» του ταξίδι στην Ευρώπη, λίγο καιρό πριν το αιματοκύλισμα, καθώς και η χρηματική εισφορά του στον Martin Sellner, ηγετική φιγούρα του ευρωπαϊκο-πατριωτικού και λευκο-εθνικιστικού κινήματος «Identitarian Movement». Οι identitarians έχουν φανερό επίδραση σε ε/κ αυτόνομους εθνικιστές όπως αυτούς της «ANEK», δρασίτες, «Autonomus Enotica» και «Defend Nicosia». Επίσης ο Sellner φαίνεται να ταξίδευε συχνά στην Κύπρο στα πλαίσια του «Defend Europe»** αλλά και για διακοπές***. Προφανώς, αυτό που ενώνει τους τρομοκράτες, με τους οποίους καταπιάνεται το κείμενο, και τους ντόπιους ε/κ φασίστες είναι μια βαθιά ρατσιστική, αντισημιτική και αντιφεμινιστική κοσμοαντίληψη.

Οι τάσεις του alt-right στην Κύπρο δεν είναι όμως πάντα εμφανείς. Όπως έδειξε το μεγάλο ενδιαφέρον στο νησί για τις αλληλένδετες θεωρίες συνωμοσίας για τον κορονοϊό και το 5G, σημαντικό μέρος του πληθυσμού ασπάζεται τη συνωμοσιολογία γενικότερα, η οποία συνδέεται άμεσα με ακροδεξιές (εθνικιστικές) ιδεολογίες. Ακόμα και ανοργάνωτα άτομα που παραμιλούσαν ανέκαθεν για τη «Νέα Τάξη Πραγμάτων», φαίνεται να έχουν οργανωθεί πιο ενεργά, τόσο διαδικτυακά όσο και στον πραγματικό κόσμο με καταλύτη τα αυταρχικά μέτρα της κυβέρνησης και ιδιαίτερα την

αναγκαστική χρήση μάσκας. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, έχουν πραγματοποιηθεί διαμαρτυρίες κατά των κυβερνητικών μέτρων καταπολέμησης της πανδημίας. Παραδοσιακές φασιστικές ομάδες περιγράφοντας εαυτούς ως πατριώτες, χριστιανούς κτλ., άρπαξαν την ευκαιρία να δεισδύσουν και να προπαγανδίσουν πιο απροκάλυπτα, προσεγγίζοντας άτομα που ενδιαφέρονται για θέματα που ιστορικά δεν συνδέονται με ακροδεξιά κινήματα – μια τακτική πυλώνας του alt-right. Γιατί όπως θα δούμε και πιο κάτω, ο ευκολότερος τρόπος προσηλυτισμού, είναι η δημιουργία ψευδαίσθησης πως οι ιδέες που θες να περάσεις προήλθαν από τον ίδιο τον τρόπο σκέψης του προσηλυτισμένου.

Ενώ η ακροδεξιά πανούκλα να μολύνει μέχρι και την gamer σκηνή, ιδιαίτερα στη δύση. Ως ένα υποσύνολο της κοινωνίας που δεν είναι, ούτε μπορεί να είναι αποκομμένο από αυτήν την σκηνή, δεν μπορούμε να μένουμε απαθείς. Ως αντιφασίστες/ριες, gamers ή μη, έχουμε χρέος να προβλέπουμε και να τσακίζουμε με κάθε μέσο, τόσο online όσο και offline, οποιαδήποτε φασιστική απειλή. Έτσι λοιπόν, σε RPGs, FPS, forums, chats,... σε πλατείες, στη δουλειά, στη σχολή, στο γήπεδο,... ούτε bit / ούτε φεμτόμετρο σε φασίστες.

*Για αποφυγή παρεξηγήσεων, σε αυτό το σημείο δεν αμφισβητούμε την εκμετάλλευση των μεταναστών από κάποια κράτη (π.χ το τουρκικό), χρησιμοποιώντας τους ενίοτε ως μοχλό πίεσης απέναντι στην ΕΕ. Αυτό είναι, όμως, άλλου παπά ευαγγέλιο.

**Το Defend Europe είναι η μεγαλύτερη σε μέγεθος δράση του κινήματος των «Identitarians». Έφτασε στο ζενίθ το 2017, όταν φασίστες με πλοίο στη Μεσόγειο εμπόδιζαν με κάθε τρόπο μετανάστες που προσπαθούσαν να περάσουν τα ευρωπαϊκά σύνορα.

***Ο Martin Sellner το 2018 φαίνεται να κάνει διακοπές στη Λάρνακα. Σε βίντεο που ανέβασε ο ίδιος (<https://bit.ly/2ENBGj8>) παραπονιέται για επίθεση που δέχτηκε από οπαδούς της Sturm Graz (ήταν στην Κύπρο λόγω του αγώνα με την ΑΕΚ Λάρνακας στα πλαίσια του Europa League). Στο βίντεο χαρακτηρίζει την Κύπρο ως «το τελευταίο παράκτιο νησί της ευρωπαϊκής κουλτούρας» και αναφέρεται θετικά στους αστυνομικούς της Λάρνακας.

0. Intro

Δεξιό τρομοκράτες/δολοφόνοι προέρχονται όλο και περισσότερο από δίκτυα, τα οποία λίγο μοιάζουν και συνδέονται με κλασικές οργανώσεις και δομές της ακροδεξιάς. Οι πηγές και οι διασυνδέσεις τους είναι δεξιές μάτσο αρρενογκρούπες, αντιδραστικές υποκουλτούρες του gaming και του trolling, οι οποίες ριζοσπαστικοποιήθηκαν μέσα σε ένα περιβάλλον από πλατφόρμες κοινωνικών δικτύων, φόρουμ και Chan-Boards (π.χ 4Chan, 8Chan κτλ). Αυτός ο χώρος αποτελεί μέρος του διεθνούς φαινομένου alt-right.

1. The Mob Is the Movement

Η δολοφονική επίθεση στο Χάλλε στις 9 Οκτωβρίου 2019^[2] απέδειξε στη γερμανική δημοσιότητα, ότι οι διεθνείς εξελίξεις της δεξιάς τρομοκρατίας επιφέρουν συνέπειες ακόμη και στη Γερμανία. Η δημοσιοποίηση ντοκουμέντων του δολοφόνου Stephan Balliet σε ιστοσελίδες Image Board και το livestreaming της ίδιας της επίθεσης στη γνωστή gaming πλατφόρμα Twitch έδειξαν ότι η τακτική και ο τρόπος δράσης του ελάχιστα είχε να κάνει με τις τακτικές κλασικών ακροδεξιών ομάδων της Γερμανίας. Πολύ περισσότερες ομοιότητες είχαν με πράξεις όπως αυτής του Brenton Tarrant στο Christchurch της Νέας Ζηλανδίας, εφτά μήνες πριν. [...]

Τρομοκράτες τέτοιου τύπου, από το 2010 και μετά, όχι μόνο βλέπουν τους προγενέστερους τους ως εμπνευστές, αλλά είναι συνδεδεμένοι μεταξύ τους μέσα σε ένα άμορφο δίκτυο διάφορων διαδικτυακών υποκουλτούρων, εντός των οποίων κεντρική θέση παίρνουν ο αντιφεμινισμός, ο μισογυνισμός και ο αντισημιτισμός. Το δίκτυο έχει ακροδεξιά προέλευση και ο λόγος του πηγάζει από τη διαδικτυακή σφαίρα «manosphere», ένα δίκτυο απογοητευμένων (νεαρών) αντρών, Incels και Gamergate/Imageboard trolls. Σ' αυτό το δίκτυο προπαγανδίζονται συγκεκριμένες ταυτότητες και μορφές δράσης, εκ των οποίων οι πιο ακραίες ενθαρρύνουν τρομοκρατικές και μανιακές (αμόκ) ενέργειες.

2. Manosphere και Incels

Ως «manosphere» χαρακτηρίζεται ένα πλέγμα ιστοσελίδων και διαδικτυακών κοινοτήτων που εμφανίστηκαν το 2009. Οι ιστορικές ρίζες του δικτύου φτάνουν μέχρι το προοδευτικό «Men's Liberation Movement (Αντρικό Απελευθερωτικό Κίνημα)» στις ΗΠΑ (αρχές της δεκαετίας του '70), το οποίο μαζί με το γυναικείο κίνημα κριτίκαρε τους παραδοσιακούς ρόλους των φύλων. Εν τούτοις, μετά το τέλος των 80s αναδύθηκαν μέσα από αυτό το άμορφο κίνημα, ομάδες για τα δικαιώματα των ανδρών («Men's Rights Activists» - MRA), οι οποίες τιμούσαν την ανδροπρέπεια και την αρρενωπότητα, κατηγορώντας παράλληλα τον φεμινισμό για την καταπίεση των ανδρών

και προπαγανδίζοντας την κατωτερότητα των γυναικών και LGBTQ+ ατόμων. Κάπως έτσι φτιάχτηκε ο πυρήνας του manosphere, εντός του οποίου καθιερώθηκε ο όρος «redpilling» ή «Red Pill» από τη δεκαετία του 2010^[3]. Με τον όρο αυτό περιγράφεται η θεωρία συνωμοσίας «Διαπίστωση», σύμφωνα με την οποία ο φεμινισμός είναι μία συνωμοσία κατά των λευκών αντρών, η οποία πραγματώνεται από τους πολιτισμικούς μαρξιστές (cultural marxists).

Πέραν του redpilling, διαφημιζόταν εντός του manosphere παροχές υπηρεσιών από σεξιστές μέχρι και μισογυνιστές pick up artists (PUA)^[4], για να βοηθήσουν και καλά «betas (beta males^[5])» με το σεξ και τον ανδρισμό. Μια τέτοια διάσημη φιγούρα είναι ο Daryush Valizadeh (Roosh V). Ο Roosh ενσωμάτωσε το 2015 το αντιφεμινιστικό redpilling στον μύθο της «παγκόσμιας εβραϊκής συνωμοσίας», ισχυριζόμενος ότι ο φεμινισμός είναι μία εβραϊκή στρατηγική στη μάχη κατά του λευκού πληθυσμού της Αμερικής. Στη θέση του αυτή, συμμερίστηκε τον αμερικανό ακροδεξιό και αντισημίτη εξελικτικό βιολόγο Kevin MacDonald, υποστηρικτή της λευκής υπεροχής (white supremacy).

Κοινά σημεία με το manosphere έχουν ομάδες αυτοαποκαλούμενων «incels (involuntary celibate, ανοικειοθελής αγαμία)»^[6]. Οι ρίζες τους τοποθετούνται στα 90s, όταν δημιουργήθηκαν ως ενώσεις αυτοβοήθειας ανεξαρτήτως φύλου. Τις επόμενες δεκαετίες αναπτύχθηκαν όμως ως καθαρά αντρικές ομάδες, διαχωρίζοντας τον ανδρισμό τους από τους «alpha males» και καλλιεργώντας μισογυνισμό. Μέλη αυτής της υποκουλτούρας, βασισμένοι σε τέτοιες αντιλήψεις, έκαναν επιθέσεις στις ΗΠΑ και τον Καναδά.

Συγκεκριμένα, ο incel τρομοκράτης Elliot Rodger σκότωσε το 2014, στο Isla Vista της Καλιφόρνια, 6 ανθρώπους και τραυματίσε άλλους 14 ώσπου αυτοκτόνησε μετά από ανταλλαγή πυροβολισμών με τους μπάτσους. Αρχικά σχεδίαζε να δολοφονήσει μέλη μιας γυναικείας φοιτητικής ένωσης, όταν όμως δεν κατάφερε να εισέλθει στο κτήριο, έχασε τον έλεγχο. Κατά τη διάρκεια της επίθεσης δημοσίευσε ένα «μανιφέστο» όπως και ένα βίντεο στο Youtube, μέσω των οποίων δικαιολογούσε τις πράξεις του ως «εκδίκηση» για τις σεξουαλικές απορρίψεις που δέχτηκε από γυναίκες.

Ο Rodgers τιμήθηκε, ακολούθως, ως ήρωας εντός των incel κύκλων στο reddit και στο 4chan^[7]. Ένας εκ των θαυμαστών του, ο Alek Minassian, το 2018 χτύπησε με ένα βαν περαστικούς, σκοτώνοντας 10 ανθρώπους (8 εκ των οποίων γυναίκες) και τραυματίζοντας άλλους 16. Στο προφίλ του στο Facebook ανέβασε, πριν από την επίθεσή του, μία ειρωνική ανάρτηση παραπέμποντας στο 4chan, μέσα στο οποίο αναφερόταν θετικά στον Elliot Rodger διακηρύσσοντας την «επανάσταση των incels». [...]

3. Hardcore Gaming Υποκουλτούρες και το #Gamergate

Μία άλλη προέλευση αυτού του δικτύου αποτελούν συγκεκριμένες σκληροπυρηνικές gaming υποκουλτούρες, οι οποίες αρχικά ουδεμία σχέση είχαν με ακροδεξιές φιγούρες, οργανώσεις και δομές. Ήδη από τη δεκαετία του '80 διαμορφώθηκε μέσα στην pop κουλτούρα η εικόνα του σπασίικλα, έξυπνου και αστείου τύπου, αλλά καταπιεσμένου από εξωγενείς παράγοντες. Αυτή η εικόνα συνδέσε τους MRAs, τους incels και τις gaming υποκουλτούρες. Για το πεδίο δράσης και συμπεριφοράς του σημερινού δικτύου, ζωτική σημασία είχαν οι εμπειρίες αυτο-ενδυνάμωσης στα πλαίσια της μισογυνιστικής καμπάνιας #Gamergate το 2014.

Η καμπάνια είχε δύο κύρια σημεία εκκίνησης, που είχαν και τα δύο να κάνουν με ένα ηλεκτρονικό παιχνίδι της Zoë Quinn. Η Quinn δημοσίευσε το 2013 το παιχνίδι «Depression Quest», η πλοκή του οποίου είναι πιο διαδραστική από ένα «κλασικό» ηλεκτρονικό παιχνίδι, γεγονός που εξόργισε διάφορους σκληροπυρηνικούς gamers. Αυτοί αρνήθηκαν να αποδεχτούν τον χαρακτήρα του παιχνιδιού, με την πρόφαση πως ήταν υπερβολικά καλλιτεχνικό και πως ο στόχος της δημιουργού ήταν ουσιαστικά η πολιτικοποίηση του δήθεν απολιτίκ gaming. Επιπλέον, ένας πρώην της Quinn δημοσίευσε τον Αύγουστο του 2014 διάφορα σεξουαλικού περιεχομένου κείμενα στο blog του, κατηγορώντας την ότι τον είχε απατήσει προς όφελος της καριέρας της. Στο Twitter, Reddit και 4chan οργανώθηκε ακολούθως ένα ετερογενές δίκτυο από ατομικότητες και ομάδες. Προκειμένου να καλύψει τον δικό του μισογυνιστικό χαρακτήρα, το δίκτυο ξεκίνησε μία εκστρατεία ονόματι #Gamergate ενάντια στην «αριστερό-φιλελεύθερη πολιτικοποίηση του gaming» και υπέρ της «ηθικής στη δημοσιογραφία ηλεκτρονικών παιχνιδιών». Οι Gamergaters χρησιμοποίησαν τους αριθμούς τους για να ασκήσουν πίεση στις επιχειρήσεις ώστε να περιοριστεί η πολυμορφία στα ηλεκτρονικά παιχνίδια και να εκφοβίσουν τις γυναίκες που αγωνίζονταν για ένα προοδευτικό gaming, στέλνοντας απειλές δολοφονίας και βιασμού και γεμίζοντας το διαδίκτυο με ένα καταιγισμό μιμίδων και προσβλητικών εκφράσεων (shit-storm) κατά αυτών των γυναικών. Ο σκοπός τους ήταν να τις κάνουν να χάσουν τις δουλειές τους και να τις δώξουν ολοκληρωτικά από τον κυβερνοχώρο.

Ένα κομμάτι της μισογυνιστικής σκληροπυρηνικής gaming υποκουλτούρας είχε ήδη, από το 2012, μαζέψει εμπειρίες με παρόμοιες μεθόδους, τρομοκρατώντας τη φεμινίστρια gamer, Anita Sarkeesian, με αφορμή την κριτική της ως προς την εικόνα της γυναίκας μέσα στα ηλεκτρονικά παιχνίδια. Οι απειλές και οι παρενοχλήσεις από άντρες gamers αυξήθηκαν ραγδαία στις αρχές του 2014, όταν υπήρξαν μέχρι και βομβιστικές απειλές ενάντια στον διοργανωτή των αμερικάνικων βραβείων Game Developer's Choice Awards, όπου επρόκειτο να

βραβευτεί η Sarkeesian. Επίσης, στα πλαίσια της καμπάνιας #Gamergate, επίθεση δέχτηκε και η ίδια η Sarkeesian, με αποτέλεσμα να αναγκαστεί να εγκαταλείψει παροδικά την κατοικία της, όπως συνέβη και στις Quinn και Brianna Wu, των οποίων οι προσωπικές διευθύνσεις δημοσιεύθηκαν από διάφορους gamers. Αντίπαλοι της καμπάνιας βαφτίστηκαν κοροϊδευτικά «Social Justice Warriors (Μαχητές Κοινωνικής Δικαιοσύνης)», μία εχθρική εικόνα, που ταιριάζει στον ακροδεξιό και αντισημιτικό μύθο συνωμοσίας του «πολιτισμικού μαρξισμού». Στο πλαίσιο αυτό, η Sarkeesian έγινε δέκτρια αντισημιτικών προσβολών.

Αναφορές του gamergater, James Desborough, υποστηρίζουν ότι η εκστρατεία χτίστηκε από την ρατσιστική 4chan board-κουλτούρα και στη συνέχεια ριζοσπαστικοποιήθηκε τόσο πολύ ούτως ώστε μπαναρίστηκε από το ίδιο το 4chan και το Reddit. Νέο εύφορο έδαφος βρήκαν οι gamergaters στο 8chan (σήμερα 8kun)^[8]. Αυτά τα boards ήταν από πριν κακόφημα, γνωστά για το ρατσιστικό χιούμορ τους εις βάρος μειονοτήτων και γυναικών. Η ψυχολογική τρομοκρατία μέσω shitstorms ήταν επίσης βασικό συστατικό κομμάτι τους. Η υποτίμηση των «άλλων», μια κατηγορία όπου εύκολα ο οποιοσδήποτε μπορεί να ανήκει, ενώνει τους «Ανοησι» (anonimus) αυτής της κουλτούρας μεταξύ τους. Ακριβώς όπως και στο manosphere, η αντρική υπεροχή αποτελεί το μαγικό συστατικό για τις συγκεκριμένες gaming και Chan/Board-υποκουλτούρες^[9].

Αυτή η διαδεδομένη τάση θυματοποίησης της λευκής αντρικής ταυτότητας προσέφερε εύφορο έδαφος για ακροδεξιά δημαγωγία. Το Gamergate και παρόμοιες, δομικά, καμπάνιες όπως π.χ. το ComicsGate, φανέρωσαν τη δύναμη αυτού του χαλαρά οργανωμένου διεθνούς online δικτύου απέναντι σε μεγάλες επιχειρήσεις και, πάνω από όλα, απέναντι στην κριτική σκέψη. Έγινε, έτσι,

ξεκάθαρο, πως η ηγεμονία του δημόσιου λόγου μπορεί να κατακτηθεί με ελάχιστο κόπο, μέσω της μεθόδου του εκφοβισμού.

4. Επιρροή από τα δεξιά: Bannon, Breitbart και Milo

Η διασύνδεση του gaming με την ακροδεξιά δεν ενισχύθηκε απλά και μόνο οργανικά. Ο Steve Bannon μπήκε το 2007 σε μία εταιρεία, που διατηρούσε ένα World of Warcraft (WoW) «gold farm» στην Κίνα. Αυτή η εταιρεία λοιπόν, πουλούσε σε δυτικό κοινό εικονικά αντικείμενα μέσα στο WoW, τα οποία αποκτώνται κανονικά παίζοντας το παιχνίδι. Μέσω αυτής της επένδυσης, ήρθε σε επαφή με gamers που ο ίδιος αναγνώριζε ως «λευκούς άντρες χωρίς ρίζες», οι οποίοι είχαν, δυνητικά, μια «τεράστια δύναμη». Ήταν «έξυπνοι, συγκεντρωμένοι, σχετικά ευκατάστατοι και ενθουσιώδεις για θέματα που έβρισκαν σημαντικά»^[10]. Σύμφωνα με τον πρώην συνάδελφό του, Christopher Wylie της Cambridge Analytica, ο Bannon είχε βάλει στο στόχαστρο την incel κοινότητα, προσπαθώντας μέσω στοχευμένων διαφημίσεων να την επηρεάσει προς όφελος της εκλογής του Trump στις προεδρικές εκλογές του 2016 στις ΗΠΑ. Στους incels «έλειπαν οι οικονομικές ευκαιρίες» και έτσι, θα έτειναν προς θεωρίες συνωμοσίας. Για να επιτύχει πρόσβαση σ' αυτή την ομάδα, προσέλαβε το 2014 τον προβοκάτορα Milo Yiannopoulos για τη δημοσιογραφική του πλατφόρμα, το Breitbart. Ο Milo εκφραζόταν μέχρι τότε πάντοτε υποτιμητικά για τους gamers, χαρακτηρίζοντάς τους «ελεεινούς, που ζουν στο υπόγειο των γονιών τους» και συνδέοντας τον σεξιστή δολοφόνο Elliot Roger με βίαια ηλεκτρονικά παιχνίδια. Εντούτοις, με το gaming στο επίκεντρο του «πολέμου των πολιτισμών» άλλαξε τη στάση του στο θέμα. Με αφετηρία ένα άρθρο του στο Breitbart το 14, υποστήριξε «ολόκληρη την (gaming)

κοινότητα» ενάντια σε «ένα στρατό ψυχασθενών φεμινιστριών προγραμματιστών και ακτιβιστών».

Η εγκαθίδρυση του Milo τον καιρό αυτό ως μια από τις ηγετικές φυσιογνωμίες του Gamergate, λόγω του αντιφεμινισμού του, την ώρα που η φεμινίστρια gamer Anita Sarkeesian δεν αναγνωριζόταν ως αυθεντικό μέλος της κοινότητας, αποτελούν χαρακτηριστικά στοιχεία του κινήματος. Στα πλαίσια του νέου του ρόλου, ο Milo έγινε το 2015 αρχηγός του νέου τμήματος Breitbart Tech. Ένα χρόνο μετά, συνεργάστηκε με το αφεντικό του, τον Bannon, για να κάνουν το Breitbart «ΤΗΝ πλατφόρμα για το alt-right», δημοσιεύοντας στην πλατφόρμα μαζί με έναν ακόμη συγγραφέα ένα από τα μανιφέστα του κινήματος.^[11]

Το 2017 διοχετεύθηκαν διάφορα emails του Milo στη δημοσιογραφική ομάδα του BuzzFeed News, τα οποία και δημοσιεύθηκαν^[12]. Οι δημοσιεύσεις έδειχναν ξεκάθαρα πως το μανιφέστο δημιουργήθηκε βασισμένο σε συνομιλίες με νεοναζί και υποστηρικτές του λευκού εθνικισμού, ώστε στη συνέχεια να επεξεργαστεί από συντάκτες του Breitbart και να καθαριστεί από στοιχεία ξεκάθαρα ρατσισμού, στοχεύοντας σε πιο ευρύ κοινό. [...] Το άρθρο εξελίχθηκε σε ένα από τα τρία καθοριστικά κείμενα περί alt-right^[13] και χρησιμοποιήθηκε ως αναφορά στα New York Times, Los Angeles Times, New Yorker, CNN και το New York Magazine.

Η προσπάθεια του Bannon να δημιουργήσει μια ηγετική φιγούρα του Gamergate και μέσω αυτής να φέρει νέους gamers σε επαφή με ιδέες και εκδόσεις λευκών εθνικιστών μπορεί, λοιπόν, να θεωρηθεί επιτυχημένη.

5. Ριζοσπαστικοποίηση στο 8chan

Εξαιτίας του Bannon, αυτοί οι νεαροί άντρες μεταφέρθηκαν από το gamergate στο alt-right και ριζοσπαστικοποιήθηκαν στη συνέχεια ακόμη περισσότερο μέσα σε imageboards. Η κοσμοθεωρία «αποκάλυψης» που το Breitbart διέδιδε, μίας δήθεν «ισλαμοποίησης» του κόσμου και της «μεγάλης αντικατάστασης», εξελίχθηκε και γενικοποιήθηκε σε «λευκή γενοκτονία» με υπεύθυνους Εβραίους συνωμοσιολόγους. Στη νέα τους «πατρίδα», το 8chan, δεν υπήρχε λογοκρισία σε σαφείς εκκλήσεις για βιαιοπραγίες, σε αντίθεση με το 4chan. Όταν το 2015 ο λευκός εθνικιστής Dylan Roof μπουκάρε σε μία εκκλησία μαύρων σκοτώνοντας 9 ανθρώπους και τραυματίζοντας έναν, η κοινότητα (των ακροδεξιών) ήταν ακόμη διχασμένη ως προς τη στάση της. Ένα κομμάτι της ανέπτυξε μια ηρωική λατρεία για τον Roof και μέχρι σήμερα υπάρχει σεβασμός προς το πρόσωπό του – χαρακτηριστικά, μία ομάδα αυτοονομάστηκε «Bowling», όνομα εμπνευσμένο από το κούρεμα (τύπου κούπα) του δολοφόνου. Εν τούτοις, το αν τέτοιου τύπου βίαιες ενέργειες έκαναν περισσότερη ζημιά ή αν στην τελική ήταν προτιμότερο το «mainstreaming», δηλαδή μέθοδοι επιχειρηματολογίας που ανταποκρίνονται περισσότερο στην κοινωνική αποδοχή, παρέμεινε ένα επίμαχο ζήτημα.

Κομβικό σημείο για τη διαμάχη αυτή θεωρείται η επίθεση του Robert Bowers στη συναγωγή Tree of Life το 2018 στο Πίτσμπουργκ. Στην πιο σοβαρή, μέχρι τότε, αντισημιτική τρομοκρατική ενέργεια στην ιστορία των ΗΠΑ, ο Bowers σκότωσε 11 ανθρώπους και τραυμάτισε άλλους 6. Στην τελευταία του ανάρτηση στο κοινωνικό δίκτυο «gab», το οποίο είναι αρκετά δημοφιλές στους ναζί ως εναλλακτική του Twitter, αναφέρθηκε στη διαμάχη, γράφοντας: «screw the optics, I'm going in (γάμα το πώς φαίνεται, μπαίνω μέσα)». Το κλίμα στην πλατφόρμα άλλαξε, η τακτική αντίθεσης στη βία μπήκε στο περιθώριο, και την κυρίαρχη θέση πήρε η ηρωοποίηση του θύτη^[14].

Πέντε μήνες αργότερα, ο φασίστας Brenton Tarrant σκότωσε στο Christchurch της Νέας Ζηλανδίας 51 ανθρώπους, τραυματίζοντας άλλους 41, μετά από επίθεση σε δύο τζαμιά. Λίγο πριν την επίθεση πόσταρε ένα «μανιφέστο» στο 8chan και έναν σύνδεσμο στο προφίλ του στο Facebook, κάνοντας ζωντανή αναμετάδοση της επίθεσης. Με αυτή τη μέθοδο έφτιαξε τη «φόρμουλα» για τους επόμενους του είδους του. Ένα μήνα μετά, ένας 19χρονος στο Πόουεϊ της Καλιφόρνια επιχείρησε να χτυπήσει μια συναγωγή με ημιαυτόματο όπλο, σκοτώνοντας έτσι ένα άτομο και τραυματίζοντας άλλα τρία. Πριν την πράξη του, εμφανίστηκε ένα «μανιφέστο» στο 8chan. Το livestream στο Facebook απέτυχε μόνο και μόνο επειδή δεν είχε βάλει τις σωστές ρυθμίσεις, για να μπορεί ο οποιοσδήποτε να παρακολουθήσει τις αποτρόπαιες πράξεις του. Στο «μανιφέστο» του αποκαλεί τους Tarrant και Bowers ως «εμπνευστές».

Τον Αύγουστο του 2019 στο Ελ Πάσο του Τέξας, σκοτώθηκαν 22 άτομα και τραυματίστηκαν άλλα 24. Ο 21χρονος δράστης δημοσίευσε προηγουμένως ένα «μανιφέστο» στο 8chan, αποδίδοντας στη θεωρία συνωμοσίας «μεγάλη αντικατάσταση» το κίνητρό του για τη μαζική δολοφονία, έχοντας το Christchurch ως πρότυπο. Μόλις μια εβδομάδα αργότερα, ένας άλλος 21χρονος φασίστας εισέβαλε με δύο τουφέκια σε ένα τζαμί στο Όσλο, όμως ένας 65χρονος κατάφερε να τον αφοπλίσει πριν προλάβει να σκοτώσει κάποιον. Πριν ξεκινήσει για το τζαμί, ο νεοναζι πυροβόλησε και σκότωσε την ετεροθαλή αδελφή του και δημοσίευσε την επίθεση στο imageboard «Endchan». Στην ανάρτηση, υποστήριζε πώς «ήταν ο εκλεκτός του ιερού Tarrant» με στόχο να «bump the race war thread irl», δηλαδή να φέρει τον «φυλετικό πόλεμο» στον πραγματικό (offline) κόσμο. Το ποστ του δεν εμφανίστηκε στο 8chan, γιατί μετά το Ελ Πάσο έχασε την προστασία του από το Cloudflare (εταιρία παροχής υποδομής ιστοσελίδων) και έτσι ήταν κατεβασμένο εκείνη τη στιγμή. Πέρα από το ποστ, δοκίμασε ανεπιτυχώς να μεταδώσει τη δράση του στο Facebook.

Δuo μήνες μετά, στις 9 Οκτωβρίου, ο Stephan Balliet επιχείρησε να μπουκάρει στη συναγωγή του Χάλλε στη Γερμανία αλλά δεν τα κατάφερε. Στη συνέχεια, καθώς έφευγε, σκότωσε μία τυχαία περαστική και έναν πελάτη ενός κοντινού σουβλατζδικού, τραυματίζοντας άλλα δύο πρόσωπα. Αρχικά, ανέβασε τα «μανιφέστα» του και τον σύνδεσμο για το livestream στο μέχρι τότε λιγότερο γνωστό Anime Imageboard «Meguca», του οποίου οι αναρτήσεις ελάχιστα διαφέρουν ιδεολογικά από αυτές του 8chan. Λίγα λεπτά αργότερα παρουσίασε το livestream στη γνωστή για τους gamers πλατφόρμα Twitch.

Η επιλογή του να πάρει τα όπλα αποδείχθηκε παραδειγματική για τη ρητορική των μετέπειτα δραστηνών, όπως εκφράζεται στα «μανιφέστα» τους. Ο δράστης του Ελ Πάσο είχε αιτιολογήσει τις πράξεις του, ισχυριζόμενος ότι ήταν καθήκον του να δράσει στις ΗΠΑ, γιατί παρόλο που η Ευρώπη δέχεται παρόμοιες επιθέσεις, οι άνθρωποι εκεί δεν έχουν το δικαίωμα για οπλοφορία, πράγμα αναγκαίο για να αμυνθούν από τους «εκατομμύρια εισβολείς που βασανίζουν τις χώρες τους». Ως απάντηση, ο δολοφόνος του Χάλλε εκτύπησε τα κομμάτια του όπλου του χρησιμοποιώντας ένα 3D-εκτυπωτή που κοστίζει γύρω στα 150 ευρώ. Στα ποστ του στο Meguca συμπεριέλαβε τα κατασκευαστικά σχέδια των όπλων του, σημειώνοντας μάλιστα, ότι «θα τα δοκίμαζε ζωντανά». Ένας από τους λόγους που δεν υπήρξαν περισσότερα θύματα ήταν ότι οι κατασκευές του φάνηκαν προβληματικές, αποτυχία που παραδέχτηκε και ο ίδιος στο βίντεό του.

Η ξαφνική έκρηξη τέτοιου τύπου τρομοκρατικών ενεργειών εξηγείται παραστατικά μέσω της δημοτικότητας ενός άλλου μιμιδίου της incel κοινότητας, του Black Pill. Το μαύρο χάπι σημαίνει για τους incels, τη διαπίστωση, ότι δεν πρόκειται να βρουν ποτέ μια σύντροφο.

Για τους ακροδεξιούς σημαίνει ότι η «μεγάλη αντικατάσταση» δεν μπορεί πλέον να εμποδιστεί μέσω πολιτικών επιλύσεων, και πως για να αποτραπεί η «λευκή γενοκτονία» είναι αναγκαίο να γίνουν τρομοκρατικές επιθέσεις που θα επιφέρουν έναν εμφύλιο πόλεμο.

6. Accelerationism (Επιταχυντισμός)

Υπό αυτές τις συνθήκες, μία παλιά ιδεολογία απολαμβάνει νέα δημοτικότητα: το accelerationism. Αυτή δεν είναι μια αποκλειστικά ακροδεξιά ιδεολογία. Υπάρχει και ως αριστερή οπτική, η οποία υποστηρίζει πως αφού ο καπιταλισμός ούτως ή άλλως θα καταλήξει σε συντριβή, η οποία ενυπάρχει στις ίδιες του τις αντιφάσεις, τότε γιατί να μην επιταχυνθεί η αυτοκαταστροφή του μέσω ενός τούρμπο-καπιταλισμού. Για τους ακροδεξιούς, το accelerationism βασίζεται στη λογική του ότι οι δυτικές κυβερνήσεις είναι ανεπανόρθωτα διεφθαρμένες και πως το καλύτερο σενάριο θα ήταν η επιτάχυνση της κατάρρευσής τους, σπέρνοντας χάος και δημιουργώντας πολιτικές εντάσεις. Οι ακροδεξιοί accelerationists αρνούνται να αποκτήσουν πολιτική δύναμη μέσω εκλογών. Προτιμούν βίαιες τακτικές, όπως επιθέσεις σε μειονότητες και Εβραίους, ώστε να δώσουν το έναυσμα για τον «φυλετικό πόλεμο». Η επιλογή πυροβόλων όπλων γίνεται συνειδητά, για να ριζοσπαστικοποιήσουν περισσότερο μέσω του διαλόγου περί οπλοκατοχής και ελέγχου των όπλων. Οι alt-right είναι για αυτούς απλά δειλοί που φοβούνται να πάρουν τα πράγματα στα χέρια τους.

Όπως και οι νεοαντιδραστικοί, έτσι και οι accelerationists βλέπουν τη φιλελευθερό-δημοκρατική συνταγματική τάξη ως ένα λάθος. Για αυτούς, το ιδανικό μέλλον δεν είναι ο καπιταλιστικός αυταρχισμός, αλλά η πλήρης κατάρρευση της «διεφθαρμένης και αλλοτριωμένης δυτικής κοινωνίας», όπως την αντιλαμβάνονται, και η αναγέννηση μίας νέας πολιτικής τάξης χτισμένης πάνω στη λευκή υπεροχή. Η κύρια έμπνευση για τη διαδικασία προώθησης της επιτάχυνσης πηγάζει από τον νεοναζι συγγραφέα James Mason και το ενημερωτικό του δελτίο «Siege», το οποίο εκδίδεται από τη δεκαετία του 1980. Η δεξιά τρομοκρατική οργάνωση Atomwaffen Division έδωσε στα κείμενα αυτά νέα πνοή επανεκδίδοντας το συνολικό έργο του σε βιβλίο. [...]

Από το gamergate στο alt-right, μέχρι το accelerationism, η στοχευμένη προς νεαρούς άντρες ακροδεξιά διαδικτυακή κουλτούρα έχει αλλάξει έντονα. Την ίδια ώρα, η ριζοσπαστικοποίησή τους εντείνεται σταθερά. Οι όποιες προσπάθειες χειραγώγησης και υποκίνησης τού εν λόγω διαδικτυακού όχλου προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις απέτυχαν, καθιστώντας τον ανεξέλεγκτο. Αυτό έδειξαν, για παράδειγμα, οι τελευταίες εξελίξεις γύρω από τον Nicolas Fuentes, πρώην alt-right, ο οποίος αυτή τη στιγμή οργανώνει μία εξέγερση ενάντια στην προσαρμογή σε κλασικές συντηρητικές γραμμές

και διεκδικεί για τον εαυτό του τον πραγματικό χαρακτήρα του «Make America Great Again». Αυτό οδήγησε σε γιουκαϊσμάτα από τους οπαδούς του ακόμη και στον γιο του Donald Trump, Donald Trump Jr., κατά την περιοδεία του για παρουσίαση του βιβλίου του.

Υστερόγραφο για την επίθεση στο Hanau: Στις 19 Φεβρουαρίου 2020 ο Tobias R. δολοφονεί συνολικά δέκα ανθρώπους. Μπροστά και μέσα σε ναργιλεδάδικα πυροβολεί και σκοτώνει εννιά ανθρώπους, όλοι τους με μεταναστευτικό υπόβαθρο. Ακόμη έξι τραυματίζονται, οι πέντε εκ των οποίων με μεταναστευτικό υπόβαθρο. Οι μπάτσοι βρίσκουν αργότερα τον θύτη και την μάνα του νεκρούς στο διαμέρισμά τους. Μήνες πριν την απόπειρα (!), ο R. δημοσίευσε ρατσιστικά διαγγέλματα και θεωρίες συνωμοσίας, εκ των οποίων σε βίντεο αλλά και γραπτώς (...ακόμη και γράμμα στον ομοσπονδιακό εισαγγελέα!).

Ο φυσικός αυτουργός του Hanau και αυτός του Halle, σε αντίθεση με το NSU και τον εκτελεστή του Walter Lübcke*, δεν ήταν οργανωμένος φασίστας της «γενιάς του Hoyerswerda»*. Προέρχονται, μάλλον, από το κοινωνικό κέντρο, το οποίο έχει, καιρό τώρα, πάρει δεξιά στροφή με σταθερή επιτάχυνση. Τους ηθικούς με τους φυσικούς αυτουργούς δεν τους χωρίζουν θάλασσες και κόσμοι. Ίσως μια εύστοχη παρομοίωση θα ήταν: Οι δολοφόνοι είναι ωρολογιακές βόμβες και οι παροξύνσεις του AfD για «αποστείρωση» του γερμανικού λαού, η κήρυξη των shisha bars ως χώρους ανομίας από πολιτικούς του CDU, SPD, μπάτσους, τον κίτρινο τύπο κτλ., οι καταλύτες. Συνοψίζοντας σε μία πρόταση, το Hanau είναι το άσχημο παιδί της Γερμανίας και κατ' επέκταση της Ευρώπης.

* Walter Lübcke: πολιτικός του CDU στο κρατίδιο του Hesse. Εξέφρασε ανοικτά ανθρωπιστικές αντιλήψεις υποστηρίζοντας τους πρόσφυγες. Δολοφονήθηκε στις 2 Ιουνίου 2019 από τον νεοναζί Stephan Ernst, πρώην μέλος του NPD και του C-18.

* Hoyerswerda: Πόλη της Σαξονίας. Τον Σεπτέμβριο του 1991 υπήρξαν μεγάλης έντασης ρατσιστικές επιθέσεις κατά μεταναστών και προσφύγων σε κέντρα φιλοξενίας. Το Hoyerswerda θεωρείται η αρχή μιας σειράς φασιστικών επεισοδίων στα 90s.

[1] Πρόκειται για τη γνωστή επίθεση νεοναζί που άνοιξε πυρ σε ένα τζαμί και ένα ισλαμικό κέντρο σκοτώνοντας 49 άτομα και τραυματίζοντας άλλα 50 στην πόλη Christchurch της Νέας Ζηλανδίας στις 15.03.2019 (Σ.τ.Μ.)

[2] Στις 9.10 ο 27χρονος Γερμανός Stephan Balliet επεδίωξε να εισέλθει ένοπλος σε εβραϊκή συναγωγή της γερμανικής πόλης Χάλλε (Halle). Αφού απέτυχε να εισέλθει, άνοιξε πυρ σε περαστικούς, δολοφονώντας δύο άτομα και τραυματίζοντας άλλα δύο (Σ.τ.Μ.).

[3] Ο όρος παραπέμπει στην ταινία «The Matrix», όπου ο πρωταγωνιστής καλείται από μία επαναστατική ομάδα να επιλέξει ανάμεσα σε ένα κόκκινο χάπι, που θα του επιτρέψει να πάρει να δει όλη την αλήθεια και τις δυνάμεις που σκλαβώνουν τον κόσμο ή ένα μπλε, που θα τον κάνει να ξεχάσει την προσφορά που του έγινε (Σ.τ.Μ.)

[4] Οι Pick Up Artists είναι ένα σεξιστικό κίνημα που διδάσκει «κόλπα» σε άντρες για να «ρίχνουν» γυναίκες, οι οποίες αντιμετωπίζονται ως ένα άβουλο σύνολο που θέλει τα ίδια πράγματα και σκέφτεται με τον ίδιο τρόπο (Σ.τ.Μ.).

[5] Beta-Males αποκαλούνται στην αργκό του manosphere οι άντρες που είναι λιγότερο «αρρενωποί», λιγότερο ελκυστικοί και δυναμικοί προς τις γυναίκες σε σχέση με τους κυρίαρχους Alpha Males (Σ.τ.Μ.).

[6] Ging, Debbie, Alphas, Betas and Incels: Theorizing the Masculinities of the Manosphere, in: Men and Masculinities 19 (2017), Die Incel-Szene und Rechtsterrorismus, in: Antifaschistisches Infoblatt 124 (2019).

[7] Ο Roger δεν ήταν ο πρώτος μισογύνος δολοφόνος. Είναι παρόλα αυτά ένα τρανό παράδειγμα εντός τέτοιων ομάδων. Βλέπε: Alex DiBranco, "The Incel Rebellion". Movement Misogyny Delivers Another Massacre, in: The Public Eye 1 (2018)

[8] Inside Gamergate. A social history of the gamer revolt, 2017.

[9] Jake Swearingen, Steve Bannon Saw the 'Monster Power' of Angry Gamers While Farming Gold in World of Warcraft, New York Magazine, 18.07.2017.

Σε αυτό το σημείο είναι σημαντικό να αναφερθεί, ότι δεν αντιπροσωπεύουν όλες οι MRAs, hardcore gaming και Chan υποκουλτούρες τις ίδιες θέσεις.

[10] Jake Swearingen, Steve Bannon Saw the 'Monster Power' of Angry Gamers While Farming Gold in World of Warcraft, στο: New York Magazine, 18.07.2017.

[11] Bokhari, Allum/Yiannopoulos, Milo, An Establishment Conservative's Guide To The Alt-Right in: Breitbart, vom 29.03. 2016.

[12] Bernstein, Joseph, Here's How Breitbart and Milo Smuggled White Nationalism Into The Mainstream, in: BuzzFeed 05.10.2017

[13] Τα άλλα δύο είναι: Colin Liddells, A Normie's Guide to the Alt-Right, in: Alternative Right (2016) και το ανοικτά αντισημιτικό, ρατσιστικό και ακροδεξιό Andrew Anglin, A Normie's Guide to the Alt-Right, in: The Daily Stormer (2016)

[14] Zack Beauchamp, Accelerationism: the obscure idea inspiring white supremacist killers around the world, in: Vox, vom 18.11.2019.

ΜΙΑ ΣΥΝΤΟΜΗ ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΣΤΟΝ ΟΙΚΟΦΑΣΙΣΜΟ

Ο οικοφασισμός ορίζεται με διάφορους τρόπους^[1]. Σε τούτο το κείμενο χρησιμοποιούμε τον όρο για να αναφερθούμε που την μια στες αυταρχικές ιδεολογίες που διούν έμφαση στο “περιβάλλον” τζαι κατ’επέκταση στην οικολογία γενικότερα, αλλά τζαι σε αποσπασματικές ιδέες τζαι τάσεις τουτων ιδεολογιών που επανεμφανίζονται τα τελευταία χρόνια με εκφραστές που εν περιορίζονται στα (ακρο)δεξιά του πολιτικού φάσματος. Για παράδειγμα, τους τελευταίους μήνες εφάνηκε έντονα ότι η αποπολιτικοποίηση των περιβαλλοντικών ζητημάτων, που εκφράστηκε τζαι μέσα που συνθήματα όπως το “humans are the virus”, έδωκε χώρο για νομιμοποίηση οικοφασιστικών λογικών, αλλά τζαι αυταρχικών μέτρων τζαι πολιτικών που εφαρμόστηκαν ή προτείνονται ως οι μόνες λύσεις για την αντιμετώπιση των προβλημάτων του «πλανήτη» (ως οργανικού συνόλου που συμπεριλαμβάνει τους ανθρώπους τζαι την υπόλοιπη φύση). Πριν αναλύσουμε πώς τζαι γιατί διάφορα ακροδεξιά ρεύματα του σήμερα ασπάζονται τον περιβαλλοντισμό, εννα εστίασουμε σε δύο ιστορικά παραδείγματα που μας δείχνουν ξεκάθαρα ότι τούτη η σύνδεση ενεν κάτι καινούργιο, αλλά μια συνέχεια της χρήσης του περιβαλλοντισμού που φασιστικά κινήματα του παρελθόντος.

Ο οικοφασισμός εμφανίζεται παράλληλα με την άνοδο των πρώτων φασιστικών κινήματων, τζαι ιδιαίτερα του ναζιστικού κόμματος. Στην γερμανία είχαν γίνει ήδη προσπάθειες που τον 19ο αιώνα να συνδεθεί ο εθνικισμός (παράλληλα με την άνοδό του) με τον περιβαλλοντισμό, όταν η οικολογία ως επιστήμη άρχισε να εδραιώνεται για πρώτη φορά που γερμανούς ζωολόγους τζαι βοτανολόγους την ίδια περίοδο. Ο γερμανικός μυστικισμός, που έδινε έμφαση στη σημασία της γης τζαι της φύσης, εσυνδέθηκε με τον αντισημιτισμό, την καθαρότητα του έθνους, κ.α., με αποτέλεσμα την ενσωμάτωση περιβαλλοντικής θεματολογίας στο ναζιστικό κίνημα μέσω της Πράσινης Πτέρυγας του κόμματος. Τούτη η ενσωμάτωση θεωρείται μάλιστα σημαντικός παράγοντας στην ανέλιξη των ναζι, που εκμεταλλεύτηκαν την προϋπάρχουσα σύνδεση μεταξύ εθνικισμού τζαι οικολογίας για να προσελκύσουν ένα μεγαλύτερο μέρος του πληθυσμού. Το σύνθημα “Αίμα και Γη” (Blood and Soil) εν ήταν απλά ένα σύνθημα. Ο Hitler, ο Himmler, τζαι διάφοροι άλλοι υψηλόβαθμοι ναζι φέρεται να ήταν χορτοφάγοι τζαι να υποστηρίζαν τα δικαιώματα των ζώων. Εφαρμόσαν διάφορες κυβερνητικές πολιτικές υπέρ του περιβάλλοντος, ακόμα τζαι μετά την έναρξη του πολέμου.

Με μια τόσο βαθιά ριζωμένη σχέση μεταξύ περιβαλλοντισμού τζαι ναζισμού, ήταν επόμενο, φασίστες σε διάφορες μεταγενέστερες περιόδους να δείξουν μεγάλο ενδιαφέρον για τα περιβαλλοντικά ζητήματα, τζαι να προσπαθήσουν να ασκήσουν επιρροή στην ίδια την επιστήμη της οικολογίας ως τακτική κανονικοποίησης της ευρύτερης ιδεολογίας τους. Που την δεκαετία του 60 τζαι μετά, το θέμα του υπερπληθυσμού έγινε η βασική πτυχή τούτης της προσπάθειας. Ο φινλανδός οικολόγος, βασικός θεωρητικός του οικοφασισμού, Pentti Linkola, που ευτυχώς επέθανε πριν λίγους μήνες, εκφράζει ξεκάθαρα τί πιστεύει πως πρέπει να γίνει για να σωθεί ο πλανήτης: ενεργειακή βιωσιμότητα, χρήση οργανικών προϊόντων, παύση της υπερκατανάλωσης, κλειστά σύνορα, εξόντωση των “ελαττωματικών”, τζαι επιστροφή σε δικτατορικά καθεστώτα.

Ως επί το πλείστον τέθκοιες φασιστικές πολιτικές ως αναγκαίες/αποδεχτές για αντιμετώπιση της περιβαλλοντικής κρίσης εμείναν στο παρασκήνιο, τουλάχιστον στην επιστημονική κοινότητα. Εκ των υστέρων όμως, μπορούμε να πούμε ότι λόγω τζαι της ανάγκης του καπιταλισμού να αποδώσει αλλού τις ευθύνες για προβλήματα όπως η κλιματική αλλαγή, ο υπερπληθυσμός εντελώς λανθασμένα εδραιώθηκε στη δημόσια σφαίρα ως βασικό ζήτημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί για να σώσουμε τον πλανήτη. Τούτο εν σημαίνει κατ’ ανάγκη

ότι όποιος πιστέφκει στον υπερπληθυσμό εν (οικο)φασίστας. Αλλά ο τρόπος που αντιλαμβανόμαστε τζαι παρουσιάζουμε καποιες πτυχές της ανθρώπινης επίδρασης στο περιβάλλον προσκαλεί τζαι συγκεκριμένες λύσεις, που στην περίπτωση του υπερπληθυσμού τείνουν να εν αυταρχικές, ρατσιστικές τζαι νέο-ευγονικές πολιτικές.

Όπως είδαμε τζαι με το κείμενο για το alt-right, ο φασισμός του 21ου αιώνα εν έμεινε στάσιμος – οι πρακτικές που χρησιμοποιούνται τζαι τα κοινωνικά ζητήματα με τα οποία καταπιάνεται αλλάσσουν. Που την μια εν τζαι ακροδεξιοί όπως ο Τραμπ που εν μπορούν να χαρακτηριστούν ως οικοφασίστες, αφού η κύρια τους έννοια εν η άρση οποιωνδήποτε περιορισμών στην δυνατότητα εξορυκτικής τζαι βιομηχανικής εκμετάλλευσης της φύσης. Η γενεαλογική αφετηρία τέθκοιων θέσεων στην ακροδεξιά φαντάζει πιο κοντά στον ιταλικό φασισμό τζαι τον φουτουρισμό που εξυμνούσε τον τεχνολογικό θρίαμβο, την κυριαρχία των ανθρώπων πάνω στη φύση τζαι την βία. Που την άλλη, σε μια εποχή που η κλιματική αλλαγή τζαι η γενικότερη περιβαλλοντική κατάρρευση αντιμετωπίζονται ως οι μεγαλύτερες απειλές σε πλανητική κλίμακα, η αναζωπύρωση ενδιαφέροντος που την ακροδεξιά για το περιβάλλον τζαι την οικολογία ήταν αναπόφευκτη. Στο μανιφέστο του, ο Brenton Tarrant, που δολοφόνησε 52 άτομα σε επιθέσεις σε τζαμιά στο Christchurch της νέας Ζηλανδίας, δηλώνει πως εν οικοφασίστας, τζαι ότι εν μπορεί να υπάρχει εθνικισμός χωρίς περιβαλλοντισμό. Αν κάποιος πρέπει να θυσιαστούν για να σωθεί η ανθρωπότητα που την οικολογική καταστροφή, σίγουρα εν θα είναι οι λευκοί, αλλά οι υπόλοιπες κατώτερες φυλές, σύμφωνα με την οικοφασιστική λογική. Με πολλά πιο ήπιο τόνο, τούτη η λογική ενισχύεται που δυτικοκεντρικές αφηγήσεις που σύρουν την ευθύνη για τον covid-19 στους «κινέζους», εκφραστές της ανάγκης για προγράμματα ελέγχου (μείωσης) του πληθυσμού, που στες πιο ακραίες τους εκφάνσεις συμπεριλαμβάνουν μαζικές στεριώσεις γυναικών σε χώρες του παγκόσμιου Νότου κτλ.

Γυρίζοντας το βλέμμα μας στην κυπριακή πραγματικότητα, παρατηρούμε μια αύξηση στο ενδιαφέρον για ιδέες που περιστρέφονται γύρω που τον οικοφασισμό. Η παράληψη τζαι αποτυχία της αριστεράς -με ελάχιστες εξαιρέσεις- να δώσει έμφαση στα οικολογικά ζητήματα υπήρξαν καθοριστικοί παράγοντες, αφού η ακροδεξιά ήβρε πρόσφορο έδαφος διείσδυσης στο πράσινο ιδεολογικό κενό που δημιουργήθηκε. Ας μεν ξεχνούμε ότι ζούμε στον ρότσο στον οποίον ως τζαι το κόμμα των «οικολόγων περιβαλλοντιστών» διακήρυττε, τουλάχιστον που το 1996 που εκατέβηκε για πρώτη φορά ανεξάρτητο στες εκλογές, ότι το μεγαλύτερο οικολογικό πρόβλημα εν η κατοχή τζαι η δημογραφική αλλοίωση, ενώ υπήρχε ήδη το ζήτημα του Ακάμα τζαι η αχαλίνωτη ανάπτυξη που ακολούθησε το 1974 η οποία είσισεν τεράστιο αρνητικό περιβαλλοντικό αντίκτυπο. Επροσαρμόζαν δηλαδή την αντιδραστική εθνικιστική οικολογία των προηγούμενων δεκαετιών που εστίαζε στον υπερπληθυσμό τζαι την αναπαραγωγή του Άλλου ως περιβαλλοντική απειλή, στα κυπριακά δεδομένα.

Μέσω τούτης σύντομης ιστορικής αναδρομής του οικοφασισμού στο πλαίσιο των κυπριακών δεδομένων, παρατηρούμε πως το ΕΛΑΜ ακολουθεί τις ναζιστικές του ρίζες. Σε αντίθεση με οποιοδήποτε που τα μεγάλα κόμματα, οι νεοναζι έχουν ως βασική τους θέση στο καταστατικό τους την προστασία του περιβάλλοντος. Για πολλά χρόνια είχαν επίσης τομέα για το περιβάλλον με την ονομασία “Πράσινη Πτέρυγα”, ενώ συχνά στέλλουν εθελοντές πυροσβέστες σε μεγάλες πυρκαγιές τζαι συμμετέχουν σε δεντροφυτεύσεις. Βασική διαφοροποίηση, από τον ναζιστικό οικοφασισμό, φαίνεται στην αντιμετώπιση του (νόμιμου τζαι μη) κυνηγιού. Το κυνήγι θεωρείται που τους εθνικιστές (τζαι όχι μόνο...) ως μέρος της κυπριακής παράδοσης τζαι ταυτότητας αλλά τζαι ως

κομμάτι του κυπριακού ανδρισμού.** Ως εκ τούτου ο κίνδυνος αφανισμού των αμπελοπουλιών τζιαι άλλων ενδημικών ειδών μπαίνει σε δεύτερη μοίρα. Οι ελαμίτες προωθούν νομοσχέδια για την ενίσχυση των καταφυγίων σκύλλων, ενώ παράλληλα ζητούν αυξημένη προστασία των κυνηγών που δέχονται "παρενόχληση" που ακτιβιστές-οικολόγους. Το τελευταίο έρκεται ως απάντηση στον υποψήφιο βουλευτή του ΕΛΑΜ ο οποίος το 2017 κατηγορήθηκε ότι έριξε δύο απειλητικούς πυροβολισμούς για εκφοβισμό εναντιον μελών της Επιτροπής Κατά της Σφαγής Πουλίων (CABS).

Οι ιδεολογικές περιβαλλοντικές αντιφάσεις εν σταματούν δαμέ. Σε ορισμένες περιπτώσεις, ακροδεξιά κινήματα προσπαθούν να προωθήσουν ένα οικολογικό πρόσωπο, το οποίο όμως έσσει πάντα ως σκοπό του την προστασία των εθνικών φυσικών πόρων, τζιαι βέβαια μόνο όταν εξυπηρετούν τζιαι εν συγκρουονται με το εθνικό συμφέρον γενικότερα. Όσο εντείνεται η περιβαλλοντική κρίση, οι φασίστες εννα βρίσκουν ακόμα πιο πρόσφορο έδαφος για τη διάδοση οικοφασιστικών ιδεών. Ένα πρόσφατο παράδειγμα αποτελεί η διαμαρτυρία κατά της δημιουργίας κέντρου φιλοξενίας αιτητών ασύλου στην Αγγλαντζιά, την οποία εδιοργάνωσαν ρατσιστές κάτοικοι με τη στήριξη του ελαμ. Η διοργανώτρια Στέλλα Κοκκίνου, εδήλωσε χαρακτηριστικά στην ομιλία της: "Δεν θέλουμε σε καμία περίπτωση να κινδυνεύσει το δάσος μας, αφού έχουμε δει περιπτώσεις όπου εξεγείρονται οι αιτητές πολιτικού ασύλου, ανάβουν φωτιές σε στρώματα...σε καμία περίπτωση δεν θα επιτρέψουμε να κινδυνεύσει έστω και ελάχιστα το δάσος της Αθαλάσσης. Το αγαπούμε και είναι δικό μας..." Σε τούτες τις τραγελαφικές προτάσεις θεωρούμε την σύνδεση της προστασίας του περιβάλλοντος με τον ρατσιστικό οχετό απέναντι στους μετανάστες. Συναντούμε, επίσης, τη ρητορική περί προστασίας των οικολογικών πόρων, οι οποίοι αποτελούν κομμάτι του ιερού εθνικού εδάφους: "το δάσος είναι δικό μας..." Παρόμοια εν τζιαι η ρητορική του Κίνηματος Αλληλεγγύης της Θεοχάρους, το οποίο ακολουθά πιο θεωρητικά την σύνδεση οικολογίας τζιαι εθνικισμού. Πέραν που λαϊκιστικές προκηρύξεις για πρόληψη περιβαλλοντικών καταστροφών «προς όφελος μεγαλοεπιχειρηματιών», η Αλληλεγγύη δια έμφαση στην αναγκαιότητα της προστασίας του «εθνικού πλούτου». Μέρος του ίδιου φαντασιακού αποτελεί βέβαια η προστασία των "εθνικών πόρων" τζιαι της εθνικής ταυτότητας που τους μετανάστες τζιαι οποιονδήποτε εν εντάσσεται στον εθνικό κορμό. Τόσο το Κίνημα Αλληλεγγύη, όσο τζιαι το ΕΛΑΜ, μιλούν για κλιματική αλλαγή μόνο στο πλαίσιο μιας αφηρημένης κριτικής σε συγκεκριμένες πολιτικές της κυβέρνησης, την ίδια ώρα που υπερασπίζονται την εκμετάλλευση του υποθαλάσσιου φυσικού αερίου. Σε τούντην περίπτωση, το εθνικιστικό παραλλήρημα με τις ελληνο-τουρκικές εντάσεις εν πιο σημαντικό που την προστασία του περιβάλλοντος.

Οι ξενοφοβικές ανησυχίες για δημογραφική αλλοίωση τζιαι υπερπληθυσμό μάλλον εν το σημείο που η κυπριακή (ακρο)δεξιά διαχρονικά εκφράζεται πιο φανερά με οικοφασιστικό λόγο. Θκιαβάζουμε για παράδειγμα σε ανακοίνωση του ΕΛΑΜ ότι, «θα πρέπει ο λαός να αγαπήσει την γη του, το περιβάλλον του, καθώς είναι μέρος αυτού.» Αλλά ο λαός σε τούντη περίπτωση ενεν το σύνολο των ανθρώπων που ζουν σε μια συγκεκριμένη περιοχή. Τέθοκοιες δηλώσεις εν ταυτόχρονα κάλεσμα για ταύτιση του ελληνοκυπριακού πληθυσμού του νησιού με την φύση του τόπου, με τους μετανάστες να αποτελούν απειλή στην διατήρηση μιας οικολογικής ισορροπίας. Ευρύτερα, πέραν του ΕΛΑΜ, ακούμε που διάφορους άλλους πολιτικούς τζιαι τα πλείστα ΜΜΕ για την μετανάστευση που απειλεί να «βυθίσει» την Κύπρο.Τούτη η μεταφορά παραπέμπει ανησυχιακά στα lifeboat ethics του Garrett Hardin, ενός άλλου εθνικιστή οικολόγου τζιαι θεωρητικού του υπερπληθυσμού, που οι θεωρίες του, αν τζιαι απορρίφθηκαν γενικότερα που την επιστημονική κοινότητα, επιάσαν τόπο

στον χώρο της πολιτικής τζιαι γεφυρώνουν το χάσμα μεταξύ παραδοσιακού συντηρητισμού τζιαι οικοφασισμού. Ο Hardin παρομοιάζει μια χώρα με ένα πλοίο που κουβαλά 50 επιβάτες, αλλά έσσει χώρο μόνο για 10 άλλους, τζιαι τίθεται το δίλημμα του πώς διαχειρίζεται εκατοντάδες κολυμβητές (μετανάστες) που θέλουν να φκουν στο πλοίο. Βασική υπόθεση τούντης μεταφοράς εν ότι εν υπάρχουν, ούτε μπορούν να παραχθούν αρκετοί πόροι για ούλλους, τζιαι άρα οι μετανάστες εν μια ανταγωνιστική ομάδα προς τους ιθαγενείς, κάτι που το ακούμε να εκφράζεται με διαφορετικά λόγια που ούλλο το πολιτικό φάσμα. Ακόμα τζιαι αν που κάποιους γίνεται μια προσπάθεια να μεν παρουσιαστούν ως ρατσιστές, εν φαίνεται να διαφωνεί κανένας με την αντίληψη ότι υπάρχει ένας συγκεκριμένος αριθμός ατόμων που μπορούν να φιλοξενηθούν στην Κύπρο. Για παράδειγμα, ακόμα τζιαι αν το ΑΚΕΛ εν εκφράζει ισλαμοφοβικό λόγο για ανεξέλεγκτη αναπαραγωγή των μεταναστών τζιαι ισλαμοποίηση της Κύπρου, εν αντιτίθεται στις διαδικασίες κράτησης τζιαι απέλασης μεταναστών, αλλά ζητά απλά μια πιο «ανθρωπιστική» διαχείριση που τους ακροδεξιούς που μιλούν ανοικτά για κλειστά σύνορα τζιαι επαναπροωθήσεις.

Η οικολογική τζιαι οικονομική κρίση που βιώνουμε έσσει ήδη σοβαρές επιπτώσεις πάνω στην πολυεθνική εργατική τάξη. Θωρούμε πως ούλλο τζιαι παραπάνω κόσμος εν πιο επιρρεπής στον οικοφασιστικό λόγο, τόσο στην Κύπρο όσο τζιαι παγκόσμια. Σε τούτο ακριβώς το σημείο ξεκινούμε να χαρτογραφούμε τις διασυνδέσεις ανάμεσα στον αντιφασιστικό αγώνα τζιαι την οικοφασιστική ιδεολογία, τζιαι κατ' επέκταση ανάμεσα στον αντιφασισμό τζιαι την ανάπτυξη μιας ριζοσπαστικής οικολογικής συνείδησης. Η χαρτογράφηση τούτη γίνεται ακόμα πιο επιτακτική σήμερα, μέσα στις συνθήκες της πανδημίας-ως απειλή που πλανάται πάνω που τον πλανήτη- τζιαι της αυταρχικής διαχείρισης του κράτους, συνθήκες που εννα μπορούσαν να προσφέρουν εύφορο έδαφος για την περαιτέρω ανάπτυξη τζιαι εδραίωση οικοφασιστικών ιδεών.

1. Για παράδειγμα, χρησιμοποιείται συχνά που τα ΜΜΕ για να περιγράψει περιβαλλοντικούς ακτιβιστές τζιαι μέλη αναρχικών ομάδων όταν χρησιμοποιούν βία ή καταστροφή περιουσίας σε δράσεις κατά της βιομηχανίας κρέατος, της πετρελαιοβιομηχανίας, κτλ., στο πλαίσιο της στείρας "θεωρίας των δύο άκρων"

Πηγές:

24h.com.cy, 26/07/20. Ο Μικρός Εμφύλιος Της Αγγλαντζιάς

Janet Biehl and Peter Staudenmaier, 1996. Ecofascism: Lessons from the German Experience. [στο theanarchistlibrary.org]

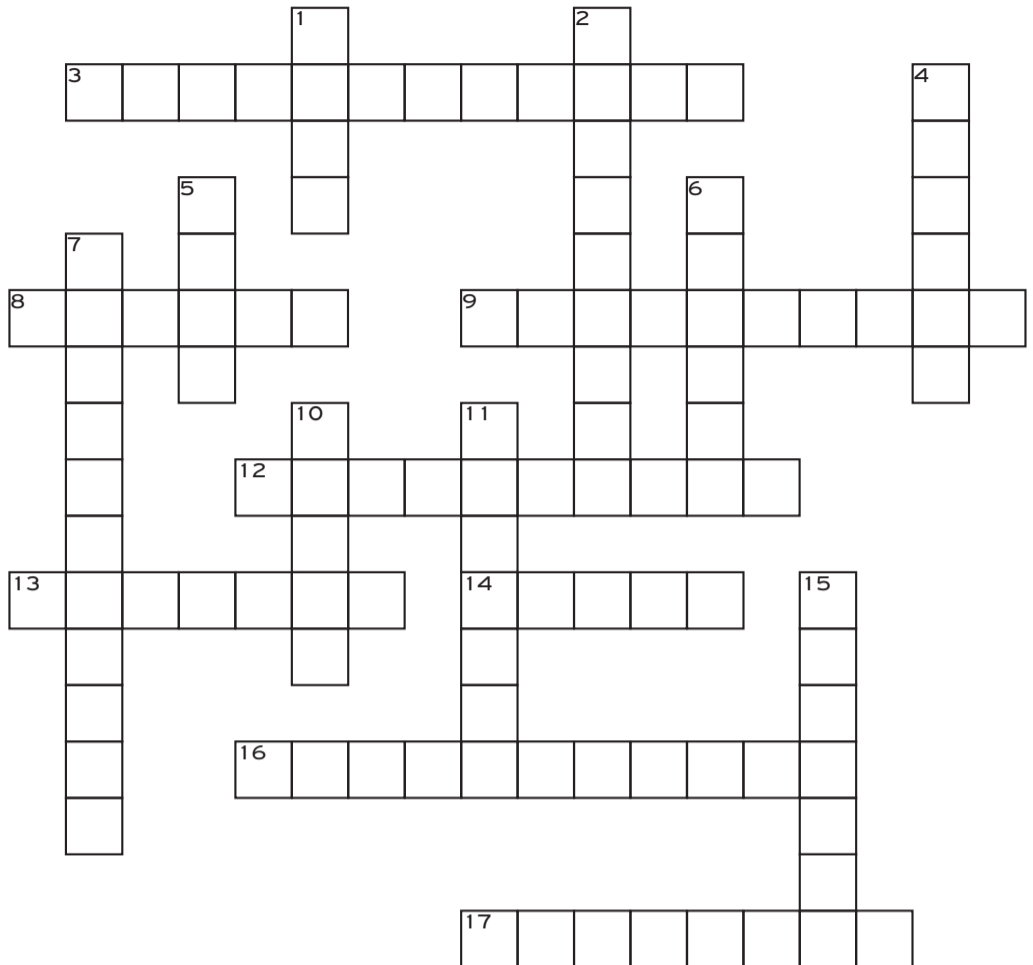
Alexandra Minna Stern, 2019. Understanding Ecofascism, White Nationalists' Extreme Reaction to the Coming Environmental Apocalypse. [στο fastcompany.com]

Κίνημα Αλληλεγγύη, 2019. Η Αλληλεγγύη για την "ανάπτυξη" στον Κόλπο των Κοραλλίων. [στο allileggi.com]

Περαιτέρω θκίεβασμα:

Sarajevo, 24/04/20. Πρόλογος στον οικοφασισμό; [στο sarajevomag.net]

Κλειτός Παπαστυλιανού, 2015. Το κυνήγι μέσα από τη διάσταση της αρρενωπότητας, του σεξισμού και της πατριαρχίας, στο περιοδικό Εντροπία #5 και διαδουκτικά στο entropia.sypsirosiataktion.org & movementsarchive.org

Οριζόντια

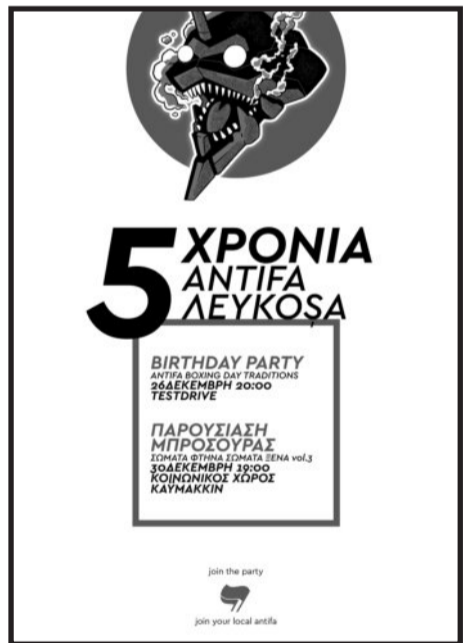
- 3. Μια μικρή κουκουβάγια
- 8. Φυτό που ανακουφίζει τη φαγούρα της τσουκνίδας
- 9. Έτσι λαλούν τα κοκυλάκια στη Λάρνακα
- 12. Τζαμέ εθάφτηκεν ο Χασάν τζαι η Χαμπού
- 13. Διάσημη για την ιδιότητά της να βοηθά τις γυναικείες ορμόνες και τους πόνους της περιόδου (φυτό)
- 14. Όρος στην πιλόττα
- 16. Χωριό στη βόρεια κύπρο που μιλούν (ελληνο)κυπριακά
- 17. Μια κατάληψη στη Λευκωσία

Κάθετα

- 1. Τραβά το... τζείνος που έσσειε βάσανα
- 2. Το πεζοδρόμιο
- 4. Έγραψε το βιβλίο για την Κύπρο "Bitter Lemons" (επίθετο)
- 5. Διπλό, βιάζεται
- 6. Το πρώτο αναρχικό περιοδικό στην Κύπρο
- 7. Το ττοποούζι άλλοσπας
- 10. Ένα χωριό του Ακάμα
- 11. Τι βάλλουμεν τους καλλικάντζαρους να μετρούν;
- 15. Αειθαλές δέντρο της περιοχής του Τρούδους

ΣΤΑΥΡΟΛΕΙΟ

...για δυνατούς λύτες/λυμένους

αφίσες, κείμενα, φωτογραφίες & άλλα στο antifanicosia.espinblogs.net

1. ΖΟΡΙ, 2. ΚΑΡΤΕΡΙΜΙ, 3. ΚΟΛΚΟΛΟΦΙΚΙΑΟΣ (μικρή κουκουβάγια που συναντούμε πολλά συχνά στην παλιά Λευκωσία, με το επίσημο όνομα little owl - μεγαλώνει μέχρι 22cm), 4. ΝΤΑΡΕΒ, 5. ΑΡΟΝ, 6. ΤΡΑΙΝΟ (αναρχικό περιοδικό που ξεκίνησε το 1987 στο Λεμεσό), 7. ΒΟΥΡΤΟΛΟΓΟΛΑΝΝΑΛΑΣ, 8. ΜΟΝΟΝΟΜ, 9. ΚΑΡΚΑΛΑΝΙΝΕΣ, 10. ΝΕΙΑ, 11. ΚΟΣΣΙΝΟ (ένο κομμάτι που μιλούσε για τους καλλικάντζαρους λαζέτ ως ετοιμοπόλεμο ένα κόμμα), 12. ΑΝΔΡΟΜΟΝΟΝ, 13. ΑΥΤΑΡΙΑ, 14. ΣΕΚΚΑ, 15. ΔΟΡΑΤΟΣ (γλυστό δέντρο του Τρούδους, μεγαλώνει σε υψόμετρο που 1000 ως 1950 μέτρα τζαι μπορεί να ζήσει έως τζαι 1500 χρόνια), 16. ΔΟΥΡΟΥΤΖΙΝΑ, 17. ΜΑΝΑΚΑΣΑ

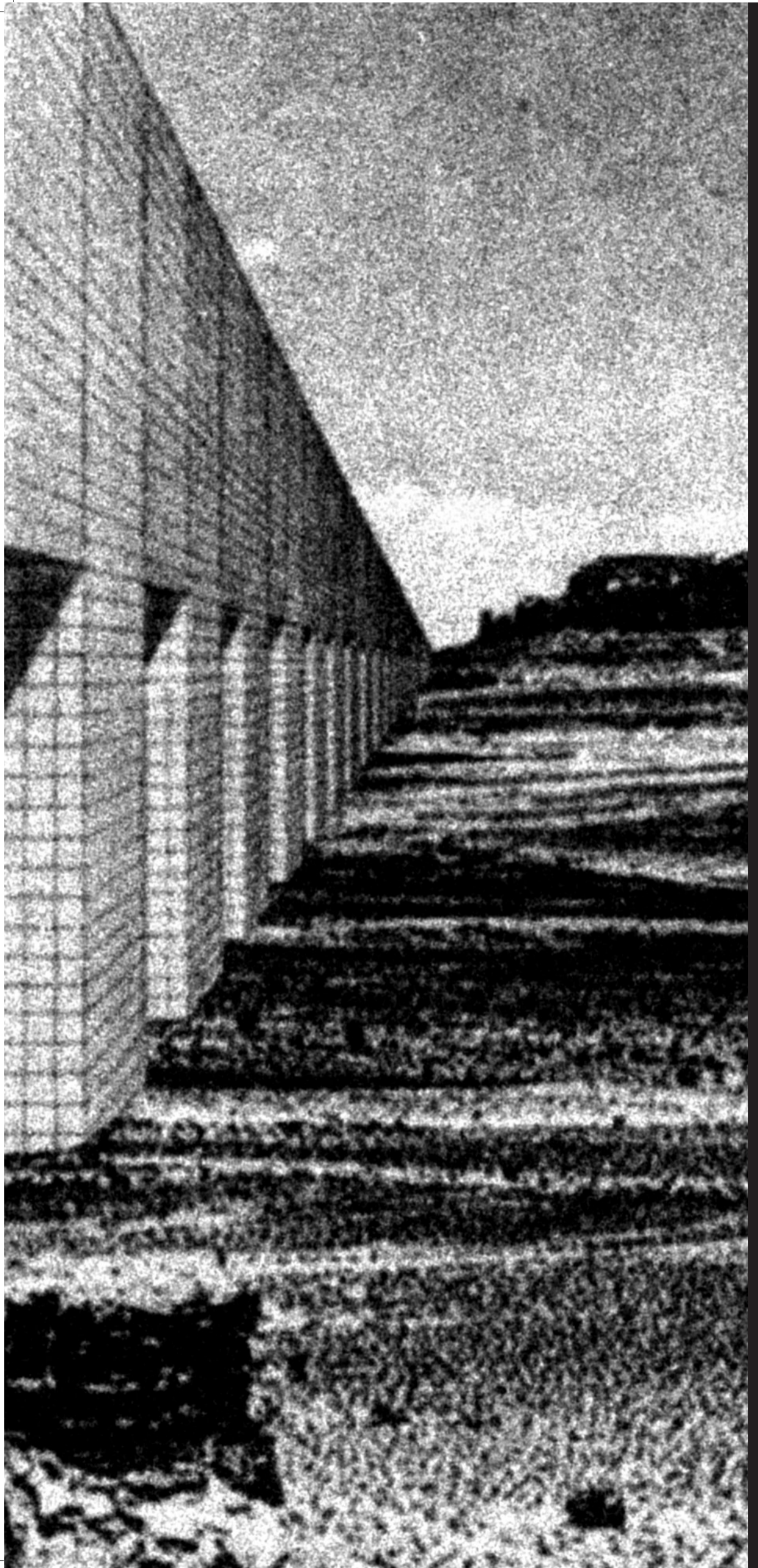

γι' Αυτούς
που χωρίς σταλαγματιά νερό
σαν πέτρες μεγάλωσαν
και ψάχνοντας αντίστροφα
να βρουν νερό και φως
πέτρινες ρίζες άπλωσαν
και άλωσαν
υπόγεια
κι αντίστροφα την πόλη...

Και στον ουρανό ένας νεκρός ταξιδεύει...

Με επιταχυνόμενο πιο γρήγορο - πιο γρήγορο
πιο γρήγορα στις φτερούγες μου ρυθμό
μ'ιδρώτα παγωμένο σιωπηρό
διασχίζω της πόλης τα λιμνάζοντα νερά
Η ώρα της προδοσίας ήρθε.

Να πιστέψουμε
σε τζείνο που νιώθουμε.
Να πράξουμε αναλόγως.
Να σπρώξουμε την πόρτα
του παρόντος.
Να προσπαθήσουμε.
Να χάσουμε.
Να προσπαθήσουμε ξανά.
Να χάσουμε καλύτερα.
Να πειστώσουμε.
Να επιτεθούμε.
Να χτίσουμε.
Να νικήσουμε ίσως.
Όπως τζιαι να 'σσειι, να
ανασκωθούμε.
Να πάρουμε το δρόμο μας.
Να ζήσουμε, άρα.
Τωρά.

αόρατη επιτροπή x superstudio

